2024/1619

19.6.2024

DIREKTIVA (EU) 2024/1619 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 31. maja 2024

o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z nadzorniškimi pooblastili, sankcijami, podružnicami iz tretjih držav in okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Namen sprememb Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) v zvezi z nadzorniškimi pooblastili, sankcijami, podružnicami iz tretjih držav in okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi (ESG) tveganji je dodatno izboljšati harmonizacijo okvira za bančni nadzor in s tem poglobiti notranji bančni trg. Pristojni organi bi si morali prizadevati za zagotovitev sorazmerne uporabe nadzornega okvira za institucije, kakor so opredeljene v navedeni direktivi, predvsem pa za čim večje zmanjšanje stroškov zagotavljanja skladnosti in poročanja za majhne in nekompleksne institucije ter pri tem ustrezno upoštevati priporočila iz poročila z naslovom „*Study of the Cost of Compliance with Supervisory Reporting Requirements*“ (Študija o stroških skladnosti z zahtevami za nadzorniško poročanje) s ciljnim 10- do 20-odstotnim povprečnim zmanjšanjem stroškov poročanja, ki jo je objavil Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]).

(2) Pristojni organi, njihovi zaposleni in člani njihovih organov upravljanja bi morali biti neodvisni in ne bi smeli biti pod političnim in gospodarskim vplivom. Tveganja nasprotij interesov spodkopavajo celovitost finančnega sistema Unije in škodijo cilju povezane bančne unije ter unije kapitalskih trgov. Direktiva 2013/36/EU bi morala določati podrobnejše določbe za države članice, s katerimi bi zagotovili, da pristojni organi, vključno z njihovimi zaposlenimi in člani njihovih organov upravljanja, delujejo neodvisno in objektivno. V zvezi s tem bi bilo treba določiti minimalne zahteve za preprečevanje nasprotij interesov in omejitev pojava „vrtljivih vrat“, s katerimi bi bila določena zlasti obdobja mirovanja, prepoved trgovanja z instrumenti, ki jih izdajo nadzorovani subjekti, in najdaljše trajanje mandata za zadevne člane organov upravljanja. EBA bi moral izdati smernice, namenjene pristojnim organom, o preprečevanju nasprotij interesov, ki bi temeljile na najboljših mednarodnih praksah.

(3) Zaposleni v pristojnem organu in člani organa upravljanja pristojnega organa, za katere veljajo obdobja mirovanja, bi morali biti upravičeni do ustreznega nadomestila, s katerim bi se jim zagotovilo nadomestilo za določeno obdobje, v katerem se ne morejo zaposliti pri subjektih, za katere veljajo te omejitve obdobja mirovanja. Nadomestilo bi moralo biti sorazmerno z dolžino zadevnega obdobja mirovanja, njegovo obliko pa bi morala določiti vsaka država članica.

(4) Nadzorniki bi morali svoje nadzorniške funkcije opravljati s čim večjo integriteto. Za večjo preglednost in zagotovitev visokih etičnih standardov je primerno, da zaposleni v pristojnem organu in člani organa upravljanja pristojnega organa vsako leto predložijo izjavo o interesih. Navedena izjava bi morala razkriti informacije

([1]) UL C 248, 30.6.2022, str. 87.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2024.
([3]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).
([4]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

o imetništvu finančnih instrumentov člana, da se zmanjšajo tveganja zaradi nasprotij interesov, do katerih bi lahko prišlo zaradi takšnega imetništva, in pristojnim organom omogočati ustrezno upravljanje teh tveganj. Izjava o interesih ne bi smela posegati v nobeno zahtevo po predložitvi izjave o premoženju na podlagi veljavnih nacionalnih pravil.

(5) Opravljanje osnovnih bančnih storitev iz Priloge I, točke 1, 2 in 6, k Direktivi 2013/36/EU bi moralo biti pogojeno z izrecno in harmonizirano zahtevo glede dovoljenja, določeno v pravu Unije, v skladu s katero morajo družbe s sedežem v tretji državi, ki želijo opravljati take osnovne bančne storitve v Uniji, ustanoviti vsaj podružnico v državi članici, taka podružnica pa bi morala imeti dovoljenje v skladu s pravom Unije, razen če želi družba opravljati bančne storitve v Uniji prek podrejene družbe.

(6) Uporaba bančnih storitev izven Unije, na primer v okviru dogovora Svetovne trgovinske organizacije o obvezah pri finančnih storitvah, mora ostati nespremenjena. Zahteva po ustanovitvi podružnice v Uniji se ne bi smela uporabljati v primerih povpraševanja na lastno pobudo, to je kadar stranka ali nasprotna stranka izključno na lastno pobudo naveže stik z družbo s sedežem v tretji državi zaradi opravljanja bančnih storitev, vključno z njihovim nadaljnjim opravljanjem, ali bančnih storitev, ki so tesno povezane s tistimi, po katerih se prvotno povprašuje. Pri prenosu te direktive bi morale imeti države članice možnost, da sprejmejo ukrepe za ohranitev pridobljenih pravic strank na podlagi obstoječih pogodb. Taki ukrepi bi se morali uporabljati izključno za olajšanje prehoda na izvajanje te direktive in bi morali biti ozko opredeljeni, da bi se izognili primerom izogibanja. Da bi preprečili, da bi se podjetja iz tretjih držav izogibala pravilom, ki se uporabljajo za čezmejno opravljanje bančnih storitev, bi morali imeti pristojni organi možnost spremljati opravljanje navedenih storitev. Zahteva po ustanovitvi podružnice v Uniji se prav tako ne bi smela uporabljati za medbančne in medposredniške transakcije. Poleg tega, brez poseganja v ureditev izdajanja dovoljenj iz Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) ter Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), se zahteva po ustanovitvi podružnice ne bi smela uporabljati v primerih, v katerih kreditne institucije iz tretjih držav v Uniji opravljajo investicijske storitve in posle iz Priloge I, oddelek A, k Direktivi 2014/65/EU ter katere koli pomožne storitve, kot je povezano sprejemanje vlog ali odobritev kreditov ali posojil, katerih namen je opravljanje storitev na podlagi navedene direktive, vključno z opravljanjem storitev trgovanja s finančnimi instrumenti ali upravljanjem zasebnega premoženja. Vendar bi se pri takem izvzetju morala upoštevati skladnost s pravili o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma iz Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]).

(7) Pristojni organi bi morali imeti ustrezno pooblastilo za odvzem dovoljenja, izdanega kreditni instituciji, kadar je bilo za to institucijo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadla, ni upravičeno pričakovati, da bi kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi preprečili propad take kreditne institucije v razumnem roku in kadar ukrep za reševanje v javnem interesu ni potreben. V takem primeru bi bilo potrebno prenehanje kreditne institucije v skladu z veljavnimi nacionalnimi insolvenčnimi postopki ali z drugimi vrstami postopkov, določenimi za te institucije v nacionalnem pravu, ki bi zagotavljali njen urejen izstop s trga, pri čemer bi ta kreditna institucija bi tako morala prenehati opravljati dejavnosti, za katere ji je bilo izdano dovoljenje. Vendar pa med ugotovitvijo o propadu ali verjetnem propadu in odvzemom dovoljenja ne bi smelo biti samodejne povezave, tako kot v drugih primerih, v katerih je pristojni organ pooblaščen, da odvzame dovoljenje. Pristojni organi bi morali svoja pooblastila izvajati sorazmerno in ob upoštevanju značilnosti veljavnih nacionalnih insolvenčnih postopkov, vključno z obstoječimi sodnimi postopki. Pooblastilo za odvzem dovoljenja se ne bi smelo uporabljati za preprečitev začetka ali prisilno ustavitev insolvenčnih postopkov, na primer s sodnim moratorijem ali drugimi ukrepi, ki so pogojeni z aktivno licenco.

(8) Za finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so nadrejene osebe bančnih skupin, bi moral še naprej veljati mehanizem za določanje in odobritev, uveden z Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]). Ta mehanizem pristojnim organom omogoča, da za zagotovitev skladnosti na konsolidirani podlagi nekatere finančne

([5]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

([6]) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

([7]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

([8]) Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

holdinge in mešane finančne holdinge vključijo v neposredni obseg svojega nadzora in nadzorniških pooblastil na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]). V določenih okoliščinah bi morali pristojni organi imeti diskrecijsko pravico, da iz odobritve izvzamejo finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah. Poleg tega bi moral konsolidacijski nadzornik imeti možnost, da zaradi upoštevanja posebnosti nekaterih bančnih skupin dovoli, da se finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve, izključijo iz obsega konsolidacije bančne skupine. Vendar bi bilo treba pooblastilo za izključitev teh subjektov iz obsega konsolidacije bančne skupine izvajati le v izjemnih okoliščinah, kadar so izpolnjeni vsi pogoji, določeni v veljavnem pravu, zadevna bančna skupina pa bi morala v ta namen dokazati, da holding, ki bi ga bilo treba izključiti, ni vključen v upravljanje te bančne skupine ali za upravljanje skupine ni pomemben.

(9) Nadzorniki kreditnih institucij bi morali imeti vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog, ki zajemajo različne posle, ki jih opravljajo nadzorovani subjekti. Za ta namen in da se zagotovijo bolj enaki konkurenčni pogoji, bi morali imeti nadzorniki na razpolago vsa nadzorniška pooblastila za spremljanje pomembnih poslov, ki jih lahko izvajajo nadzorovani subjekti. Pristojni organi bi morali biti zato uradno obveščeni, če se zaradi pomembnih poslov, ki jih izvede nadzorovani subjekt, vključno s pridobitvami pomembnih deležev v subjektih finančnega ali nefinančnega sektorja, pomembnimi prenosi sredstev in obveznosti od nadzorovanih subjektov ali na njih ter združitvami in delitvami, ki vključujejo nadzorovane subjekte, pojavijo pomisleki glede bonitetnega profila zadevnega subjekta ali glede možnega pranja denarja ali financiranja terorizma. Poleg tega bi morali biti pristojni organi pooblaščeni za posredovanje v primerih pridobitev pomembnih deležev, združitev ali delitev.

(10) Za zagotovitev sorazmernosti in preprečitev nepotrebnega upravnega bremena bi se morala dodatna pooblastila pristojnih organov uporabljati samo za posle, ki štejejo za pomembne. Kot pomembni bi se morali avtomatsko obravnavati samo posli, ki vključujejo združitve ali delitve, ker se lahko za novoustanovljeni subjekt pričakuje, da bo imel precej drugačen bonitetni profil od subjektov, ki so bili na začetku vključeni v združitev ali delitev. Poleg tega subjekti združitev ali delitev ne bi smeli izvesti, dokler o njih pristojni organi ne izdajo pozitivnega mnenja. Pridobitve deležev bi moral zadevni pristojni organ, kadar se štejejo za pomembne, oceniti na podlagi postopka tihe odobritve.

(11) Da bi zagotovili, da lahko pristojni organi posredujejo, preden se izvede pomemben posel, bi morali biti o njih predhodno uradno obveščeni. Temu uradnemu obvestilu bi morale biti priložene informacije, ki jih pristojni organi potrebujejo za oceno nameravanega posla z bonitetnega vidika in vidika preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Pristojni organi bi morali to ocenjevanje začeti v trenutku prejema uradnega obvestila, ki vsebuje vse zahtevane informacije. V primeru pridobitve pomembnega deleža ali kadar so v nameravani posel vključeni le finančni deležniki iz iste skupine, bi ta ocena morala biti časovno omejena.

(12) V primeru pridobitve pomembnega deleža bi se zaradi ugotovitev iz ocene pristojni organ lahko odločil nasprotovati poslu. Če pristojni organ v danem obdobju ne nasprotuje poslu, bi bilo treba šteti, da je odobren.

(13) Določbe, povezane s pridobitvijo kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, je treba uskladiti z določbami o pridobitvi pomembnega deleža s strani institucije, če bi bilo treba za isti posel izvesti obe oceni. Brez ustrezne uskladitve bi lahko te določbe privedle do neskladnosti med ocenami, ki jih izvedejo pristojni organi, in s tem med njihovimi odločitvami.

(14) Kar zadeva združitve in delitve, Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) določa harmonizirana pravila in postopke, zlasti za čezmejne združitve in delitve kapitalskih družb. Zato bi moral postopek ocenjevanja s strani pristojnih organov, določen v tej direktivi, dopolnjevati postopek iz Direktive (EU) 2017/1132 in ne bi smel biti v nasprotju z nobeno od njenih določb. V primeru tistih čezmejnih združitev in delitev, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2017/1132, bi moralo biti obrazloženo mnenje, ki ga izda pristojni organ, del ocene skladnosti z vsemi relevantnimi pogoji in pravilne izvedbe vseh postopkov in formalnosti, potrebnih za izdajo potrdila pred združitvijo ali potrdila pred delitvijo. Obrazloženo mnenje bi zato bilo treba

([9]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

([10]) Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

posredovati imenovanemu nacionalnemu organu, odgovornemu za izdajo potrdila pred združitvijo ali potrdila pred delitvijo na podlagi Direktive (EU) 2017/1132.

(15) V nekaterih primerih, na primer, kadar so vpleteni subjekti s sedeži v različnih državah članicah, je morda za posle potrebnih več uradnih obvestil in ocen različnih pristojnih organov, zaradi česar morajo ti organi med seboj učinkovito sodelovati. Zato je treba natančno določiti obveznosti sodelovanja, zlasti zgodnje čezmejno uradno obveščanje, nemoteno izmenjavo informacij, tudi z organi, pristojnimi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter usklajevanje v postopku ocenjevanja.

(16) EBA bi moral biti zadolžen za pripravo osnutkov regulativnih tehničnih standardov, osnutkov izvedbenih tehničnih standardov in smernic za zagotovitev ustreznega okvira za uporabo dodatnih nadzorniških pooblastil. Ti osnutki regulativnih tehničnih standardov in osnutki izvedbenih tehničnih standardov bi morali zlasti določati informacije, ki jih morajo prejeti pristojni organi, elemente, ki jih je treba oceniti, in potrebno sodelovanje, kadar je vpleten več kot en pristojni organ. Ti razni elementi so ključnega pomena za zagotovitev, da dovolj usklajena nadzorniška metodologija omogoča učinkovito izvajanje določb o dodatnih pooblastilih in z najmanjšim možnim dodatnim upravnim bremenom.

(17) Za podružnice, ki jih ustanovijo družbe iz tretje države za opravljanje bančnih storitev v državi članici, velja nacionalno pravo, njihova ureditev pa je zgolj v zelo omejenem obsegu harmonizirana z Direktivo 2013/36/EU. Čeprav so podružnice iz tretjih držav v precejšnjem in vse večjem obsegu prisotne na bančnih trgih Unije, zanje trenutno veljajo samo zelo splošne zahteve glede informacij, ne pa tudi bonitetni standardi na ravni Unije ali dogovori o nadzorniškem sodelovanju. Zaradi popolne odsotnosti skupnega bonitetnega okvira se za podružnice iz tretjih držav uporabljajo različne nacionalne zahteve z različnimi ravnmi preudarnosti in obsega. Poleg tega pristojni organi nimajo celovitih informacij in potrebnih nadzorniških orodij za ustrezno spremljanje posebnih tveganj, ki izhajajo iz poslovanja skupine iz tretjih držav v eni ali več državah članicah prek podružnic in podrejenih družb. V zvezi z njimi trenutno ni integriranih nadzorniških ureditev in pristojni organ, odgovoren za nadzor posamezne podružnice iz tretje države, ni dolžan izmenjavati informacij s pristojnimi organi, ki nadzorujejo druge podružnice in podrejene družbe iste skupine. Tako razdrobljeno regulativno okolje ustvarja tveganja za finančno stabilnost in celovitost trga v Uniji, zato bi ga bilo treba ustrezno obravnavati z usklajenim regulativnim okvirom za podružnice iz tretjih držav. Tak okvir bi moral vsebovati minimalne skupne zahteve glede izdaje dovoljenj, bonitetnih standardov, notranjega upravljanja, nadzora in poročanja. Ta sklop zahtev bi moral temeljiti na zahtevah, ki jih države članice že uporabljajo za podružnice iz tretjih držav na svojih ozemljih, pri čemer bi bilo treba upoštevati podobne ali enakovredne zahteve, ki jih tretje države uporabljajo za tuje podružnice, s ciljem zagotoviti skladnost med državami članicami in uskladiti regulativni okvir Unije za podružnice iz tretjih držav s prevladujočimi mednarodnimi praksami na tem področju.

(18) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da pri izdajanju dovoljenj podružnicam iz tretjih držav in njihovem nadzoru učinkovito izvajajo svoje nadzorniške funkcije. V ta namen morajo imeti dostop do vseh potrebnih informacij o matični družbi podružnice iz tretje države, ki jih imajo nadzorni organi zadevne tretje države, in možnost, da učinkovito usklajujejo svoje nadzorniške dejavnosti z nadzorniškimi dejavnostmi nadzornih organov tretje države. Preden začne podružnica iz tretje države opravljati dejavnosti v državi članici, bi si morali pristojni organi prizadevati skleniti dogovor z nadzornim organom zadevne tretje države ter tako omogočiti sodelovanje in izmenjavo informacij. Tak dogovor bi moral temeljiti na modelu za upravne dogovore, ki ga pripravi EBA v skladu s členom 33(5) Uredbe (EU) št. 1093/2010. Pristojni organi bi morali informacije o takih dogovorih predložiti EBA. Kadar sklenitev upravnega dogovora na podlagi modela, ki ga pripravi EBA, ni mogoča, bi pristojni organi morali imeti možnost uporabiti druge dogovore, na primer izmenjavo pisem, da bi zagotovili, da lahko izvajajo svojo nadzorniško funkcijo.

(19) Zaradi sorazmernosti bi morale biti minimalne zahteve za podružnice iz tretjih držav prilagojene tveganju, ki ga te predstavljajo za finančno stabilnost in celovitost trga v Uniji in državah članicah. Podružnice iz tretjih držav bi morale biti zato razvrščene v razred 1, kadar se štejejo za bolj tvegane, sicer pa v razred 2, kadar se šteje, da so majhne in nekompleksne in ne predstavljajo znatnega tveganja za finančno stabilnost, skladno z opredelitvijo „majhne in nekompleksne institucije“ iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Glede na to bi bilo treba za podružnice iz tretjih držav, ki imajo v državi članici knjižena sredstva v višini 5 milijard EUR ali več, šteti, da zaradi njihove večje velikosti in kompleksnosti predstavljajo večje tveganje, saj bi lahko njihov propad povzročil resne motnje na trgu bančnih storitev ali v bančnem sistemu države članice. Podobno bi bilo treba za bolj tvegane šteti podružnice iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za sprejemanje vlog na drobno, in sicer ne glede na njihovo velikost, kadar znesek takih vlog na drobno preseže določen prag, saj bi njihov propad lahko prizadel zelo ranljive vlagatelje in povzročil izgubo

zaupanja v varnost in trdnost bančnega sistema države članice ter njegovo zmožnost zaščititi prihranke državljanov. Obe vrsti podružnic iz tretjih držav bi bilo zato treba uvrstiti v razred 1 podružnic iz tretjih držav.

(20) Podružnice iz tretjih držav bi morale biti uvrščene v razred 1 tudi, kadar za matično družbo velja določena ureditev, vendar za nadzor in izvajanje take ureditve ni bilo ugotovljeno, da sta vsaj enakovredna temu, kar se zahteva z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, ali kadar je zadevna tretja država uvrščena med tretje države z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti, v skladu z Direktivo (EU) 2015/849. Te podružnice iz tretjih držav predstavljajo pomembno tveganje za finančno stabilnost v Uniji in državi članici, v kateri imajo sedež, ker regulativni okvir oziroma okvir za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki se uporabljata za njihovo matično družbo, ne zajema ustrezno ali ne omogoča ustreznega spremljanja posebnih tveganj, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jih opravlja podružnica v državi članici, ali tveganj za nasprotne stranke v državi članici, ki izhajajo iz skupine iz tretje države. Za namene ugotavljanja enakovrednosti bančnih bonitetnih in nadzorniških standardov tretje države s standardi Unije bi morala Komisija imeti možnost naročiti EBA, da izvede oceno in izda poročilo o bančnem regulativnem okviru zadevne tretje države v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA bi moral zagotoviti, da se ocena izvede natančno in pregledno ter v skladu z zanesljivo metodologijo. Poleg tega bi se moral EBA posvetovati in tesno sodelovati z nadzornimi organi tretje države in njenimi državnimi službami, pristojnimi za bančno regulativo, ter, kadar je ustrezno, osebami iz zasebnega sektorja ter si prizadevati, da so te osebe obravnavane pravično in se jim ponudi priložnost, da predložijo dokumente in podajo izjave v razumnih rokih. EBA bi moral prav tako zagotoviti, da je izdano poročilo ustrezno utemeljeno, vsebuje podroben opis ocenjenih zadev in je predloženo v razumnem roku. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejemanje sklepov o enakovrednosti bančnih regulativnih okvirov podružnic iz tretjih držav. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]).

(21) Pristojni organi bi morali imeti izrecno pooblastilo, da v posameznih primerih zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav vložijo vlogo za dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1, Direktive 2013/36/EU, in sicer vsaj, kadar te podružnice izvajajo dejavnosti s strankami ali nasprotnimi strankami v drugih državah članicah v nasprotju s pravili notranjega trga ali kadar predstavljajo pomembno tveganje za finančno stabilnost Unije ali države članice, v kateri imajo sedež, ali kadar je skupni znesek sredstev vseh podružnic iz tretje države, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, v Uniji enak ali višji od 40 milijard EUR ali če je znesek sredstev, ki jih ima podružnica iz tretje države v državi članici, v kateri je ustanovljena, enak ali višji od 10 milijard EUR. Poleg tega bi bilo treba od pristojnih organov zahtevati, da ocenijo, ali so podružnice iz tretjih držav, kadar je skupni znesek sredstev vseh podružnic iz tretje države, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, v Uniji enak ali večji od 40 milijard EUR, sistemsko pomembne. Zadevni pristojni organi bi tako ocenjevanje morali izvajati za vse podružnice iz tretje države, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, in imajo sedež v eni državi članici oziroma Uniji. Pri tem ocenjevanju bi bilo treba v skladu s posebnimi merili preučiti, ali te podružnice predstavljajo podobno raven tveganja za finančno stabilnost Unije ali njenih držav članic kot institucije, opredeljene kot „sistemsko pomembne“ na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013. Kadar pristojni organi ugotovijo, da so podružnice iz tretjih držav sistemsko pomembne, bi bilo treba zanje uvesti ustrezne zahteve za zmanjševanje tveganj za finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali imeti za te namene možnost od podružnic iz tretjih držav zahtevati, da zaprosijo za dovoljenje kot podrejene institucije na podlagi Direktive 2013/36/EU, da lahko še naprej izvajajo bančne dejavnosti v državi članici ali v Uniji.Poleg tega bi morali imeti pristojni organi možnost naložiti druge zahteve, zlasti obveznost prestrukturiranja sredstev ali dejavnosti podružnic iz tretjih držav v Uniji, tako da te podružnice ne bi bile več sistemsko pomembne, ali zahtevo po izpolnjevanju dodatnih zahtev glede kapitala, likvidnosti, poročanja ali razkritij, kadar bi to zadoščalo za obravnavanje tveganj za finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da podružnicam iz tretjih držav, ki so ocenjene, kot sistemsko pomembne, ne naložijo nobene od teh zahtev, vendar bi v tem primeru morali predložiti obrazloženo uradno obvestilo EBA in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije. Da bi upoštevali posledice za celotno Unijo, bi se morali pristojni organi, ki se odločijo, da bodo v skladu s svojimi pooblastili zahtevali dovoljenje kot za podrejeno institucijo, predhodno posvetovati z EBA in zadevnimi pristojnimi organi.

([11]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(22) Za spodbujanje doslednosti nadzorniških odločitev v zvezi s skupino iz tretje države, ki ima podružnice in podrejene družbe po vsej Uniji, bi se morali pristojni organi pri izvajanju ocene sistemske pomembnosti posvetovati z EBA in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije, da bi ocenili tveganja za finančno stabilnost, ki bi jih zadevna podružnica iz tretje države lahko predstavljala za države članice, ki niso država članica, v kateri je bila ustanovljena.

(23) Pristojni organi bi morali redno preverjati, ali podružnice iz tretjih držav izpolnjujejo ustrezne zahteve iz Direktive 2013/36/EU in sprejeti nadzorniške ukrepe za te podružnice za zagotovitev ali ponovno vzpostavitev skladnosti s temi zahtevami. Da bi olajšali učinkovit nadzor nad izpolnjevanjem teh zahtev s strani podružnic iz tretjih držav in omogočili celovit pregled nad dejavnostmi skupin iz tretjih držav v Uniji, bi moralo biti pristojnim organom na voljo skupno nadzorniško in finančno poročanje v skladu s standardiziranimi predlogami. EBA bi bilo treba pooblastiti za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov, ki določajo te predloge. Poleg tega je za zagotovitev celovitega nadzora nad vsemi dejavnostmi skupin iz tretjih držav, ki poslujejo v Uniji prek podružnic iz tretjih držav, s katerim bi preprečili izogibanje zahtevam, ki veljajo za te skupine na podlagi prava Unije, in čim bolj zmanjšali morebitna tveganja za finančno stabilnost Unije, treba vzpostaviti ustrezne dogovore o sodelovanju med pristojnimi organi. Zlasti bi bilo treba podružnice iz tretjih držav razreda 1 vključiti v obseg pristojnosti kolegijev nadzornikov skupin iz tretjih držav v Uniji. Kadar tak kolegij še ne obstaja, bi morali pristojni organi vzpostaviti ad hoc kolegij za vse podružnice iz tretjih držav razreda 1, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, kadar ta skupina posluje v več kot eni državi članici.

(24) Okvir Unije za podružnice iz tretjih držav bi bilo treba uporabljati brez poseganja v diskrecijsko pravico, ki jo trenutno imajo države članice, da na splošno zahtevajo, da družbe iz nekaterih tretjih držav opravljajo bančne storitve na njihovem ozemlju izključno prek podrejenih institucij, ki so pridobile dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1, Direktive 2013/36/EU. Ta zahteva bi se lahko nanašala na tretje države, ki uporabljajo bančne bonitetne in nadzorniške standarde, ki niso enakovredni standardom na podlagi nacionalnega prava države članice, ali na tretje države, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti.

(25) Ne glede na trenutno veljavna pravila o varovanju skrivnosti bi bilo treba izboljšati izmenjavo informacij med pristojnimi organi in davčnimi organi. Izmenjava informacij bi morala biti v vsakem primeru v skladu z nacionalnim pravom, relevantni pristojni organi pa bi se morali dogovoriti o razkritju, kadar informacije izvirajo iz druge države članice.

(26) Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi morajo izpolnjevati bonitetne zahteve, saj je to bistveno za zagotovitev njihove varnosti in trdnosti ter za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema, tako na ravni celotne Unije kot v vsaki državi članici. Zato bi morali imeti Evropska centralna banka (ECB) in pristojni nacionalni organi pooblastilo za sprejetje pravočasnih in odločnih ukrepov, kadar te institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi in njihovi operativni vodje ne izpolnjujejo bonitetnih zahtev ali nadzorniških odločitev.

(27) Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev na področju pooblastil za sankcioniranje bi bilo treba od držav članic zahtevati, da zagotovijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne kazni, periodične denarne kazni in druge upravne ukrepe v zvezi s kršitvami nacionalnih določb, s katerimi se prenaša Direktiva 2013/36/EU, in kršitvami Uredbe (EU) št. 575/2013 ali kršitvami odločitev, ki jih pristojni organi sprejmejo na podlagi navedenih določb ali navedene uredbe. Te upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi bi morali izpolnjevati določene minimalne zahteve, vključno z minimalnimi pooblastili, ki bi se morala podeliti pristojnim organom, da jih lahko nalagajo, merili, ki bi jih morali pristojni organi upoštevati pri njihovi uporabi, zahtevami glede objave oziroma ravnmi upravnih kazni ter periodičnih denarnih kazni. EBA bi bilo treba naložiti, da poroča o sodelovanju med pristojnimi organi v okviru uporabe upravnih kazni, periodičnih denarnih kazni in drugih upravnih ukrepov.

(28) Države članice bi morale imeti možnost, da naložijo upravne kazni, kadar za zadevno kršitev velja tudi nacionalno kazensko pravo. Pristojni organi bi morali pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in ravni upravnih denarnih kazni upoštevati vse prejšnje kazni, ki so bile za enako kršitev že naložene po kazenskem pravu fizični ali pravni osebi, odgovorni za to kršitev. S tem bi zagotovili, da je strogost vseh upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov, naloženih za kazenske namene, v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov, ki izhajajo iz istega kršitvenega ravnanja, omejena na to, kar je potrebno glede na resnost zadevne kršitve. V ta namen bi morale države članice vzpostaviti ustrezne mehanizme za zagotovitev ustrezne in pravočasne obveščenosti pristojnih organov in pravosodnih organov o vseh upravnih in kazenskih postopkih, uvedenih proti isti fizični ali pravni osebi.

(29) Upravne denarne kazni bi morale imeti odvračilen učinek, da se prepreči, da bi fizična ali pravna oseba, ki krši nacionalne določbe, s katerimi se prenaša Direktiva 2013/36/EU, ali Uredbo (EU) št. 575/2013, v prihodnosti ravnala enako ali podobno. Upravne denarne kazni za pravne osebe bi se morale uporabljati dosledno, zlasti kar zadeva določitev najvišjega zneska takih kazni, pri katerem bi bilo treba upoštevati skupni letni neto promet zadevne družbe. Vendar skupni letni neto promet v smislu Direktive 2013/36/EU trenutno ni niti dovolj izčrpen niti dovolj jasen, da bi bili zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji pri uporabi upravnih denarnih kazni. Za zagotovitev doslednega izračuna po vsej Uniji bi bilo treba v Direktivi 2013/36/EU določiti seznam elementov, ki jih je treba vključiti v izračun skupnega letnega neto prometa.

(30) Pristojni organi bi morali biti pooblaščeni, da poleg upravnih denarnih kazni institucijam, finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in tistim članom upravljalnega organa v upravljavski funkciji, višjemu vodstvu, nosilcem ključnih funkcij, drugim pomembnim nosilcem tveganja in vsem drugim fizičnim osebam za katere se v skladu z nacionalnim pravom ugotovi, da so odgovorni za kršitev obveznosti zagotavljanja skladnosti z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša Direktiva 2013/36/EU, obveznosti na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ali odločitve pristojnih organov na podlagi navedenih določb ali navedene uredbe, nalagajo tudi periodične denarne kazni. Države članice bi morale določiti posebna pravila in učinkovite mehanizme za uporabo periodičnih denarnih kazni. Periodične denarne kazni bi morale biti naložene, kadar se kršitev nadaljuje. Brez poseganja v procesne pravice prizadetih oseb na podlagi veljavnega prava, vključno z njihovo pravico do zaslišanja, bi morali imeti pristojni organi možnost, da te periodične denarne kazni naložijo, ne da bi jim bilo treba na osebo kršiteljico predhodno nasloviti zahtevo, odredbo ali opozorilo, v katerem bi zahtevali ponovno zagotovitev skladnosti. Ker je namen periodičnih denarnih kazni prisiliti fizične ali pravne osebe, da prenehajo s trajajočo kršitvijo, uporaba periodičnih denarnih kazni pristojnim organom ne bi smela preprečiti, da za isto kršitev naložijo naknadne upravne kazni. Periodične denarne kazni bi moralo biti možno naložiti na določen datum in tako, da se začnejo uporabljati pozneje. Če države članice ne določijo drugače, bi bilo treba periodične denarne kazni izračunati na dnevni osnovi.

(31) Da bi zagotovili kar najširši nabor ukrepov po kršitvi in pomagali preprečiti nadaljnje kršitve, bi morale države članice imeti možnost določiti dodatne upravne kazni in višje ravni upravnih denarnih kazni ter periodične denarne kazni, ne glede na to, ali za take kršitve na podlagi nacionalnega prava obstaja upravna kazen ali drug upravni ukrep.

(32) Pristojni organ bi moral pri nalaganju periodičnih denarnih kazni upoštevati morebitni učinek take kazni na finančni položaj fizične ali pravne osebe kršiteljice in si prizadevati preprečiti, da bi kazen povzročila insolventnost pravne ali fizične osebe kršiteljice ali privedla do resnih finančnih težav ali da bi predstavljala nesorazmeren delež letnega prihodka fizične osebe ali skupnega letnega neto prometa pravne osebe. Pristojni organi bi morali hkrati zagotoviti, da se periodične denarne kazni naložijo članom upravljalnega organa, višjemu vodstvu, nosilcem ključnih funkcij, drugim pomembnim nosilcem tveganja in vsem drugim fizičnim osebam, za katere se ugotovi, da so individualno ali kolektivno neposredno odgovorne za kršitev.

(33) V izjemnih okoliščinah, kadar pravni sistem države članice ne omogoča naložitve upravnih kazni iz te direktive, bi bilo treba omogočiti, da se izjemoma uporabijo pravila o upravnih kaznih na tak način, da kazen predlaga pristojni organ, naloži pa jo sodni organ. Ne glede na to morajo zadevne države članice zagotoviti, da ima uporaba takih pravil in kazni učinek, ki je enakovreden upravnim kaznim, ki jih naložijo pristojni organi. Predvidene kazni bi torej morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(34) Za zagotovitev ustreznih kazni za kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša Direktiva 2013/36/EU, in kršitve Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo treba dopolniti seznam kršitev, za katere se uporabljajo upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi. Zato bi bilo treba seznam kršitev iz Direktive 2013/36/EU spremeniti.

(35) Po uvedbi Mednarodnega standarda računovodskega poročanja 9 Finančni instrumenti (MSRP 9) 1. januarja 2018 na zneske kapitala in regulativne količnike institucij neposredno vpliva rezultat izračuna pričakovanih kreditnih izgub, ki temelji na pristopih modeliranja. Isti pristopi modeliranja so tudi podlaga za izračun pričakovanih kreditnih izgub, kadar institucije uporabljajo nacionalne računovodske okvire. Zato je pomembno, da imajo pristojni organi in EBA jasen pregled o učinku, ki ga imajo ti izračuni na razpon vrednosti tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev za podobne izpostavljenosti. Za ta namen bi moral postopek primerjanja zajemati tudi te pristope modeliranja. Glede na to, da lahko institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve v skladu s standardiziranim

pristopom za kreditno tveganje, prav tako uporabljajo modele za izračun pričakovanih kreditnih izgub v okviru MSRP 9, bi morale biti tudi te institucije ob upoštevanju načela sorazmernosti vključene v postopek primerjanja.

(36) Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]) je spremenila Uredbo (EU) št. 575/2013 z uvedbo revidiranega okvira za tržno tveganje, ki ga je razvil Baselski odbor za bančni nadzor. Alternativni standardizirani pristop, ki je del tega novega okvira, institucijam omogoča modeliranje nekaterih parametrov, uporabljenih pri izračunu tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Zato je pomembno, da imajo pristojni organi in EBA jasen pregled o razponu vrednosti tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev za podobne izpostavljenosti, ne samo na podlagi alternativnega pristopa notranjih modelov, temveč tudi na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa. Zato bi moral postopek primerjanja tržnega tveganja zajemati revidirane standardizirane pristope in pristope notranjih modelov, ob upoštevanju načela sorazmernosti.

(37) Za globalni prehod na trajnostno gospodarstvo, kot je začrtan v Pariškem sporazumu ([13]), sprejetem 12. decembra 2015 na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), in Agendi Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030, bo potrebna temeljita socialna-gospodarska preobrazba ter bo odvisen od mobilizacije znatnih finančnih virov iz javnega in zasebnega sektorja. Unija se je z evropskim zelenim dogovorom, ki ga je Komisija predstavila v sporočilu z dne 11. decembra 2019, zavezala, da bo do leta 2050 postala podnebno nevtralna. Finančni sistem ima pomembno vlogo pri podpori temu prehodu, ki se ne nanaša samo na zajemanje in podpiranje priložnosti, do katerih bo prišlo, temveč tudi na ustrezno upravljanje tveganj, ki jih lahko ta vključuje. Ker imajo lahko navedena tveganja posledice za stabilnost posameznih institucij ter finančnega sistema kot celote, je potreben okrepljen regulativni bonitetni okvir, ki bo bolje vključeval povezana tveganja.

(38) Prehod na trajnostno, podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo, ki je po obsegu brez primere, bo močno vplival na finančni sistem. Leta 2018 je mreža centralnih bank in nadzornikov za ozelenitev finančnega sistema potrdila, da so s podnebjem povezana tveganja vir finančnega tveganja. V sporočilu Komisije z dne 6. julija 2021 z naslovom „Strategija za financiranje prehoda na trajnostno gospodarstvo“ (prenovljena strategija za trajnostno financiranje) je poudarjeno, da ESG tveganja ter tveganja, ki izhajajo iz fizičnih učinkov podnebnih sprememb, izgube biotske raznovrstnosti in širše degradacije okolja, zlasti ekosistemov, predstavljajo izziv brez primere za gospodarstvo Unije in za stabilnost finančnega sistema. Ta tveganja imajo posebne značilnosti, kot to, da so usmerjena na prihodnost in imajo različne učinke na krajši, srednji in daljši rok. Zaradi posebnosti podnebnih in drugih okoljskih tveganj, na primer tveganj, ki izhajajo iz degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti, tako v smislu tveganj v zvezi s prehodom kot fizičnih tveganj, je treba ta tveganja obvladovati dolgoročno, vsaj za obdobje 10 let.

(39) Ker bo prehod na trajnostno, podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo dolgotrajen in korenit, bo zahteval znatne spremembe poslovnih modelov institucij. Za dosego cilja nevtralnosti emisij toplogrednih plinov gospodarstva Unije do leta 2050 in hkratno obvladovanje povezanih tveganj je treba ustrezno prilagoditi finančni sektor in predvsem kreditne institucije. Pristojni organi bi morali zato imeti možnost, da ta proces prilagajanja ocenijo in posredujejo v primeru, da institucije podnebna tveganja, pa tudi tveganja, ki izhajajo iz degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti, upravljajo tako, da s tem ogrožajo stabilnost posameznih institucij ali splošno finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali tudi spremljati in biti pooblaščeni za ukrepanje, kadar obstajajo tveganja, ki izhajajo iz trendov na področju prehoda v zvezi z ustreznimi regulativnimi cilji držav članic in Unije glede ESG dejavnikov, kot so na primer določeni v Uredbi (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]), sporočilu Komisije z dne 14. julija 2021 z naslovom „Pripravljeni na 55: uresničevanje podnebnega cilja EU za leto 2030 na poti do podnebne nevtralnosti“ (sveženj „Pripravljeni na 55“) in Kunminško-montrealskem svetovnem okviru za biotsko raznovrstnost, ki ga je dne 19. decembra 2022 sprejela konferenca pogodbenic Konvencije Združenih narodov o biološki raznovrstnosti ter, kadar je ustrezno za mednarodno dejavne institucije, pravnimi in

([12]) Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

([13]) UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

([14]) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

regulativnimi cilji tretjih držav, ki povzročajo tveganja za njihove poslovne modele in strategije ali za finančno stabilnost.Pristojni organi bi morali biti pooblaščeni tudi za okrepitev ciljev, ukrepov in dejanj v okviru bonitetnih načrtov institucij, kadar so ocenjeni kot nezadostni za kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obravnavanje ESG tveganj in bi zaradi tega lahko predstavljali pomembna tveganja za njihovo rešljivost. Podnebna, in širše, okoljska tveganja bi bilo treba skupaj s socialnimi in upravljavskimi tveganji obravnavati v enotni kategoriji tveganj, da se omogoči celovita in usklajena vključitev teh dejavnikov, saj se pogosto prepletajo. ESG tveganja so tesno povezana s pojmom trajnostnosti, saj ESG dejavniki predstavljajo tri glavne stebre trajnostnosti.

(40) Za ohranjanje zadostne odpornosti na negativne učinke ESG dejavnikov morajo biti institucije s sedežem v Uniji sposobne sistematično odkrivati, meriti in upravljati ESG tveganja, od njihovih nadzornikov pa bi bilo treba zahtevati, da ocenijo tveganja na ravni posamezne institucije in na sistemski ravni, pri čemer bi morali dati prednost okoljskim dejavnikom, z razvojem metodologije in orodij za ocenjevanje pa nato nadaljevati z drugimi dejavniki trajnostnosti. Od institucij bi bilo treba zahtevati, da ocenijo usklajenost svojih portfeljev z ambicijami Unije glede podnebne nevtralnosti do leta 2050 ter preprečevanja degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti. Institucije bi morale biti obvezane pripraviti posebne načrte za obravnavanje finančnih tveganj, ki kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s trendi prehoda v zvezi ustreznimi regulativnimi cilji Unije in držav članic, kot so na primer določeni v Pariškem sporazumu, Uredbi (EU) 2021/1119, svežnju „Pripravljeni na 55“ in Kunminško-montrealskem svetovnem okviru za biotsko raznovrstnost, ter, kadar je ustrezno za mednarodno dejavne institucije, pravnimi in regulativnimi cilji tretjih držav. Od institucij bi bilo treba zahtevati, da imajo zanesljive ureditve upravljanja in notranje postopke za upravljanje ESG tveganj ter vzpostavljene strategije, odobrene s strani njihovih upravljalnih organov, ki ne upoštevajo samo trenutnega učinka ESG dejavnikov, ampak tudi prihodnjega. Skupno znanje in ozaveščenost o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih v upravljalnih organih institucij ter razporejanje notranjega kapitala institucije za obravnavanje ESG tveganj bodo prav tako ključnega pomena za okrepitev odpornosti na negativne posledice teh tveganj. Zaradi posebnosti ESG tveganj se lahko njihovo razumevanje, merjenje in upravljanje med institucijami znatno razlikujejo. Za zagotovitev zbliževanja v zvezi s tem na ravni Unije in enotnega razumevanja ESG tveganj bi bilo treba v bonitetnem regulativnem okviru določiti ustrezne opredelitve in minimalne standarde za ocenjevanje teh tveganj. Za doseganje tega cilja bi bilo treba v Direktivi 2013/36/EU določiti opredelitve, EBA pa bi moral biti pooblaščen za določitev minimalnega nabora referenčnih metodologij za ocenjevanje učinka ESG tveganj na finančno stabilnost institucij, pri čemer ima prednost učinek okoljskih dejavnikov. Ker so ESG tveganja usmerjena v prihodnost in so analize scenarijev ter stresni testi, skupaj z načrti za obravnavanje teh tveganj, še posebej informativna orodja za ocenjevanje, bi moral biti EBA tudi pooblaščen, da razvije enotna merila za vsebino načrtov za obravnavanje teh tveganj in za določanje scenarijev ter uporabo metod za stresne teste. EBA bi moral svoje scenarije utemeljiti na razpoložljivih znanstvenih dokazih ter se pri tem opirati na delo mreže centralnih bank in nadzornikov za ozelenitev finančnega sistema in prizadevanja Komisije za okrepitev sodelovanja med vsemi relevantnimi javnimi organi, da bi razvili skupno metodološko podlago, kot je opisano v prenovljeni strategiji za trajnostno financiranje. Tveganjem, povezanim z okoljem, vključno s tveganji, povezanimi s podnebjem, in tveganji, ki izhajajo iz degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti, bi bilo treba dati prednost zaradi njihove nujnosti in posebnega pomena analiz scenarijev in stresnih testov za njihovo ocenjevanje.

(41) Institucije imajo kot glavne ponudnice financiranja za podjetja in gospodinjstva v Uniji pomembno vlogo pri spodbujanju trajnostnega razvoja v vsej Uniji. Da bi Unija uresničila svoj splošni cilj iz Uredbe (EU) 2021/1119, da do leta 2050 postane podnebno nevtralna, morajo institucije vlogo spodbujanja trajnostnega razvoja vključiti v svoje politike in dejavnosti. Da bi podprli ta proces vključevanja, je treba preverjati ustreznost poslovnih modelov in strategij institucij za dosego ustreznih regulativnih ciljev Unije za trajnostno gospodarstvo, med drugim glede na ukrepe, ki jih predpiše Evropski znanstveni svetovalni odbor za podnebne spremembe, da bi identificirali ESG tveganja, ki izhajajo iz neusklajenosti. Kadar institucije razkrijejo svoje cilje in zaveze na področju trajnostnosti skladno z drugimi obveznimi ali prostovoljnimi okviri za trajnostnost, na primer skladno z zahtevami Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([15]), bi morali biti ti cilji in zaveze skladni s posebnimi načrti za obravnavanje ESG tveganj, s katerimi se institucije soočajo na kratki, srednji in dolgi rok. Pristojni organi bi morali z ustreznimi nadzornimi dejavnostmi oceniti, v kolikšni meri se institucije soočajo z ESG tveganji ter ali imajo vzpostavljene spremljajoče politike upravljanja in operativne ukrepe, ki se odražajo v ciljih in mejnikih, ki so

([15]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

določeni v njihovih bonitetnih načrtih in so skladni z njihovimi razkritimi zavezami na področju trajnostnosti v okviru procesa prilagajanja na podnebno nevtralnost do leta 2050. Za spodbujanje zanesljivega in učinkovitega nadzora tveganj ter za vodstveno ravnanje, ki bo v skladu z njihovo dolgoročno strategijo za trajnostnost, bi morala biti sestavni del plačilnih politik in praks institucij tudi njihova nagnjenost k prevzemanju tveganj v povezavi z ESG tveganji.

(42) ESG tveganja imajo lahko daljnosežne posledice za stabilnost posameznih institucij, pa tudi finančnega sistema kot celote. Zato bi morali pristojni organi ta tveganja dosledno vključevati v njihove zadevne nadzorniške dejavnosti, vključno s procesom nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja ter stresnim testiranjem teh tveganj. Komisija prek svojega Instrumenta za tehnično podporo, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]), zagotavlja pomoč pristojnim nacionalnim organom pri razvoju in uvajanju metodologij stresnega testiranja in bo v zvezi s tem še naprej nudila tehnično podporo. Vendar so se metodologije stresnega testiranja za ESG tveganja zaenkrat večinoma uporabljale za raziskovalne namene. Da bi stresno testiranje ESG tveganj trdno in dosledno vgradili v nadzor, bi morali EBA, evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]), in evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]), skupaj razviti smernice za zagotovitev dosledne obravnave in skupnih metodologij za stresno testiranje ESG tveganj.Stresno testiranje teh tveganj bi se moralo začeti z dejavniki, povezanimi s podnebjem in okoljem, ko bo na voljo več podatkov in metodologij v zvezi z ESG tveganji, ki bodo podprli razvoj dodatnih orodij za oceno njihovega kvantitativnega učinka na finančna tveganja, pa bi morali pristojni organi pri svojih ocenah ustreznosti institucij v vedno večji meri ocenjevati učinek teh tveganj. Da bi zagotovili zbliževanje nadzorniških praks, bi moral EBA izdati smernice v zvezi z enotno vključitvijo ESG tveganj v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

(43) Določbe Direktive 2013/36/EU o okviru za blažilnik sistemskih tveganj se že lahko uporabljajo za obravnavanje različnih vrst sistemskih tveganj, vključno s sistemskimi tveganji, povezanimi s podnebnimi spremembami. V kolikor pristojni oziroma imenovani organi institucije menijo, da bi lahko imela tveganja, povezana s podnebnimi spremembami, resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo držav članic, bi morali uvesti stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki bi se lahko uporabljala tudi za nekatere skupine ali podskupine izpostavljenosti, na primer tiste, ki se nanašajo na fizična tveganja in tveganja prehoda, povezana s podnebnimi spremembami, kadar menijo, da bi bila uvedba take stopnje učinkovita in sorazmerna za zmanjševanje teh tveganj.

(44) Trgi kriptosredstev v zadnjih letih hitro rastejo. Baselski odbor za bančni nadzor je za obravnavo morebitnih tveganj za institucije, ki jih povzročajo njihove izpostavljenosti kriptosredstvom, ki niso v zadostni meri zajete z obstoječim bonitetnim okvirom, razvil standard za bonitetno obravnavo zadevnih izpostavljenosti. Del tega standarda se nanaša na upravljanje tveganj s strani institucij in uporabo procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja za institucije. Od institucij z neposrednimi ali posrednimi izpostavljenostmi kriptosredstvom ali od institucij, ki opravljajo povezane storitve za katero koli obliko kriptosredstev, bi bilo treba zahtevati, da imajo vzpostavljene politike, postopke in prakse za upravljanje tveganj, da lahko ustrezno upravljajo tveganja, ki jih povzročajo njihove izpostavljenosti kriptosredstvom. Institucije bi morale pri svojih dejavnostih upravljanja tveganj upoštevati zlasti tehnološka tveganja v zvezi s kriptosredstvi, splošna tveganja v zvezi z informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (IKT) ter kibernetska tveganja, pravna tveganja, tveganja pranja denarja in financiranja terorizma ter tveganja v zvezi z vrednotenjem. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da sprejmejo potrebne nadzorne ukrepe, kadar se prakse institucij na področju upravljanja tveganj štejejo za nezadostne.

(45) Namen ocenjevanja primernosti članov upravljalnih organov je zagotoviti, da so ti člani usposobljeni za svojo vlogo in imajo dober ugled. Zanesljiv okvir za „sposobnost in primernost“, uporabljen za ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij, je ključen dejavnik za zagotavljanje ustreznega vodenja institucij in ustreznega upravljanja njihovih tveganj. Obstoječa pravila ne zagotavljajo, da institucija pravočasno oceni primernost članov upravljalnega organa, ki jih imenuje. Trenutno tudi ni pravil za ocenjevanje primernosti nosilcev

([16]) Uredba (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za tehnično podporo (UL L 57, 18.2.2021, str. 1).

([17]) Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

([18]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

ključnih funkcij. Poleg tega se morajo čezmejne institucije ukvarjati z zelo raznolikimi nacionalnimi pravili in postopki, zaradi česar je trenutni sistem manj učinkovit. Obstoj precej različnih zahtev v zvezi z oceno primernosti po vsej Uniji je še posebej pomembno vprašanje v okviru bančne unije. Zato je pomembno določiti niz pravil na ravni Unije, da se vzpostavi bolj dosleden in predvidljiv okvir za „sposobnost in primernost“. To bo spodbudilo zbliževanje nadzorniških praks, omogočalo nadaljnje vzpostavljanje zaupanja med pristojnimi organi in institucijam zagotovilo večjo pravno varnosti. Ocene „sposobnosti in primernosti“ so poleg drugih mehanizmov, kot so proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja ter pravila o prejemkih, pomemben nadzorniški element, skupaj pa zagotavljajo dobro upravljanje institucij.

(46) Da bi zagotovili dobro upravljanje, spodbujali neodvisna mnenja in kritične izzive ter predstavljali različna stališča in izkušnje, bi morali biti upravljalni organi sestavljeni dovolj raznoliko, kar zadeva starost, spol, geografsko poreklo in izobrazbo ter poklicne izkušnje. Za zagotovitev ustrezne zastopanosti prebivalstva je zlasti pomembna uravnotežena zastopanost spolov, ki bi jo bilo treba spodbujati.

(47) Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi so primarno odgovorni za ocenjevanje primernosti vsakega člana upravljalnega organa, zato bi morali ob upoštevanju določenih izjem izvesti začetno oceno primernosti, preden novi član nastopi svoj položaj, čemur naj bi sledilo preverjanje pristojnih organov. Navedeni subjekti bi morali zagotoviti, da so informacije o primernosti članov upravljalnega organa vedno posodobljene. Zadevne informacije bi subjekti morali sporočiti pristojnim organom. Takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost članov upravljalnega organa, bi morali navedeni subjekti o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestiti pristojne organe. Navedeni subjekti bi morali sprejeti potrebne ukrepe, če ugotovijo, da član ali potencialni član upravljalnega organa ne izpolnjuje zahtev glede primernosti. Enake zahteve bi morale veljati tudi za nosilce ključnih funkcij.

(48) Da bi subjektom zagotovili pravno varnost in predvidljivost, je treba določiti postopkovna pravila, v skladu s katerimi bi pristojni organi preverjali primernost članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij v velikih institucijah. Taka postopkovna pravila bi morala pristojnim organom omogočati, da po potrebi zahtevajo dodatne informacije, med drugim z dokumentacijo, razgovori in zaslišanji. Informacije in dokumentacijo, ki jih pristojni organi potrebujejo za ocenjevanje primernosti, tudi v kontekstu vloge za oceno primernosti, ki jo morajo velike institucije v primeru članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali predsednika upravljalnega organa v nadzorniški funkciji predložiti, preden potencialni član nastopi svoj položaj (v nadaljnjem besedilu: vloga za predhodno oceno primernosti), bi morala biti pristojnim organom na voljo na način, ki ga sami določijo. Pristojni organi bi morali ponovno oceniti primernost člana, kadar so se zadevne informacije o njegovi primernosti spremenile. Od pristojnih organov se ne bi smelo zahtevati, da ob obnovitvi mandata članov upravljalnega organa ponovno ocenijo njihovo primernost, razen če so se zadevne informacije, znane pristojnim organom, spremenile in bi takšna sprememba lahko vplivala na primernost zadevnega člana. Pristojni organi bi morali biti pooblaščeni za sprejetje potrebnih ukrepov, če ugotovijo, da zahteve glede primernosti niso izpolnjene. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da od organa, odgovornega za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, na podlagi ocene tveganja zahtevajo vpogled v ustrezne informacije o članih upravljalnega organa in dostop do osrednje podatkovne zbirke o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

(49) Zaradi tveganj, ki jih predstavljajo velike institucije, zlasti tistih, ki izhajajo iz morebitnega učinka širitve okužbe, bi bilo treba pristojne organe držav članic, v katerih nadzornik v skladu z nacionalnim pravom oceni primernost člana potem, ko ta nastopi svoj položaj v upravljalnem organu, brez nepotrebnega odlašanja in takoj, ko se pojavi jasna namera o imenovanju člana upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali predsednika upravljalnega organa v nadzorniški funkciji, o tem uradno obvestiti. Velike institucije bi morale v vsakem primeru zagotoviti, da pristojni organi prejmejo vlogo za predhodno oceno primernosti najpozneje 30 delovnih dni pred nastopom položaja potencialnega člana. Vlogi za predhodno oceno primernosti bi bilo treba priložiti vse relevantne dokumente in informacije, ki so potrebni za oceno, ne glede na to, ali pristojni organi ocenjevanje primernosti zaključijo pred ali po tem, ko oseba nastopi svoj položaj. Če kazenske evidence in drugi dokumenti, ki so predpisani z nacionalnim pravom ali ki so jih navedli pristojni organi, postanejo dostopni v poznejši fazi, bi morali pristojni organi tudi te dokumente in informacije prejeti brez nepotrebnega odlašanja. Vloga za predhodno oceno primernosti bi morala pristojnim organom omogočiti, da začnejo analizo in sprejmejo ukrepe v okviru ocenjevanja. S takimi ukrepi se lahko med drugim prepreči, da bi potencialni član nastopil svoj položaj, dokler pristojni organ ne prejme zadostnih informacij, ali pa se v primeru, da ima pristojni organ pomisleke glede primernosti potencialnega člana, začne okrepljen dialog, da bi se prepričali, da je potencialni član primeren ali da bo primeren ob nastopu položaja. EBA bi moral izdati smernice o načinu izvajanja osredotočenega in poglobljenega dialoga med pristojnim organom in veliko institucijo, da bi v duhu sodelovanja odpravili morebitne ovire glede primernosti potencialnega člana. Vloga za

predhodno oceno primernosti bi morala pristojnim organom omogočati zgodnji dialog z velikimi institucijami o primernosti članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali predsednika upravljalnega organa v nadzorniški funkciji, še preden nastopijo svoj položaj. Vendar vloga za predhodno oceno primernosti ne bi smela posegati v pristojnosti in odgovornost velike institucije pri zagotavljanju primernosti članov upravljalnega organa niti v morebitne naknadne ocene, ki jih izvedejo pristojni organi, kadar je to dovoljeno v skladu z nacionalnim pravom.

(50) Poleg tega bi morali pristojni organi v zvezi z velikimi institucijami ustrezno preučiti, ali ne bi bilo treba določiti skrajni rok za zaključek ocene o primernosti vsaj za imenovanje članov upravljalnega organa in imenovanje vodje funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja na položaje v takih institucijah. Tak skrajni rok bi moralo biti mogoče po potrebi podaljšati.

(51) Ocena primernosti članov upravljalnega organa ne bi smela posegati v nacionalno pravo o imenovanju predstavnikov zaposlenih v upravljalnem organu in o imenovanju članov upravljalnega organa v nadzorniški funkciji s strani izvoljenih regionalnih ali lokalnih organov. V navedenih primerih bi bilo treba vzpostaviti ustrezne zaščitne ukrepe za zagotovitev primernosti zadevnih članov upravljalnega organa.

(52) EBA bi moral do 31. decembra 2029 v tesnem sodelovanju z ECB pregledati uporabo in učinkovitost okvira „sposobnosti in primernosti“ ter o tem poročati, pri čemer bi moral upoštevati tudi načelo sorazmernosti, zlasti v zvezi z majhnimi in nekompleksnimi institucijami.

(53) EBA bi moral pripraviti smernice o merilih za ugotavljanje, ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v povezavi z določenim subjektom za pranje denarja ali financiranje terorizma ali za poskus tega oziroma ali obstaja povečano tveganje za to. EBA bi moral pri pripravi navedenih smernic sodelovati z ESMA in Organom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ustanovljenim z Uredbo (EU) 2024/1620 Evropskega parlamenta in Sveta ([19]) (v nadaljnjem besedilu: Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma). V primeru, da Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma v času priprave navedenih smernic ni operativen, lahko EBA sprejme smernice, ne da bi sodelovala z njim.

(54) Zaradi vloge, ki jo ima ocena primernosti za skrbno in preudarno upravljanje institucij, je treba pristojnim organom zagotoviti nova orodja za ocenjevanje primernosti članov upravljalnih organov, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij, kot so izjave o odgovornostih in razporeditev nalog. Ta nova orodja bi morala podpirati delo pristojnih organov pri pregledovanju ureditev upravljanja institucij v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Ne glede na splošno odgovornost upravljalnega organa bi bilo treba od institucij zahtevati, da pripravijo posamične izjave, v katerih so navedene vloge in naloge vseh članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij, ter razporeditev nalog, vključno s podrobnostmi o sistemih poročanja, sistemih odgovornosti in osebah, ki so del ureditev upravljanja institucije, in o njihovih nalogah. Njihove posamične naloge in pristojnosti niso vedno jasno ali dosledno opredeljene in možne so situacije, v katerih se dve ali več vlog prekriva ali v katerih se spregledajo področja nalog in pristojnosti, ker ne spadajo jasno v pristojnost ene osebe. Obseg nalog in pristojnosti vsakega posameznika bi moral biti dobro opredeljen in nobena naloga ne bi smela ostati brez odgovorne osebe. Ta orodja bi morala zagotoviti nadaljnjo odgovornost članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij. Poleg tega bi morale imeti države članice možnost, da za takšna orodja sprejmejo ali ohranijo strožje zahteve, kadar menijo, da je to potrebno.

(55) Dodatna kapitalska zahteva, ki jo določi pristojni organ institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se ne bi smela povečati zaradi tega, ker bi institucijo zavezoval izstopni prag, določen v Uredbi (EU) št. 575/2013, če vse drugo ostane nespremenjeno. Poleg tega bi moral pristojni organ, ko postane institucija zavezana k spoštovanju izstopnega praga, pregledati dodatno kapitalsko zahtevo te institucije in zlasti oceniti, ali in v kakšnem obsegu so take zahteve že v celoti krite, ker je institucija zavezana spoštovati izstopni prag. V takem primeru bi bilo treba za dodatno kapitalsko zahtevo institucije šteti, da se prekriva s tveganji, zajetimi z izstopnim pragom, upoštevanim v kapitalski zahtevi institucije, zaradi česar bi moral

([19]) Uredba (EU) 2024/1620 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 (UL L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

pristojni organ znižati to zahtevo v obsegu, ki je potreben, da se odpravi vsako tako prekrivanje, vse dokler je institucija zavezana spoštovati izstopni prag.

(56) Podobno bi se, potem ko postane izstopni prag zavezujoč za institucijo, nominalni znesek njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zahteva v okviru blažilnika sistemskih tveganj in blažilnika za DSPI, lahko povišal, čeprav ni bilo ustreznega povečanja makrobonitetnih ali sistemskih tveganj, povezanih z institucijo. V takih primerih bi moral pristojni organ ali imenovani organ institucije preveriti, kako so umerjene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, in poskrbeti, da ostanejo primerne in ne upoštevajo dvojno tveganj, ki so že zajeta zaradi dejstva, da je za institucijo zavezujoč izstopni prag. Tako preverjanje bi bilo treba izvajati enako pogosto kot preverjanje blažilnikov, kar je vsako leto za blažilnik za DSPI in vsaki dve leti za blažilnik sistemskih tveganj. Vendar bi moral imeti pristojni organ oziroma imenovani organ institucije, možnost, da pogosteje prilagodi umerjenost blažilnikov.

(57) Za zagotovitev pravočasne in učinkovite aktivacije blažilnika sistemskih tveganj je treba pojasniti, kako naj se uporabljajo zadevne določbe, ter poenostaviti in uskladiti ustrezne postopke. Določanje blažilnika sistemskih tveganj bi bilo treba omogočiti imenovanim organom v vseh državah članicah, da se zagotovi, da so organi pooblaščeni za pravočasno, sorazmerno in učinkovito obravnavanje sistemskih tveganj, ter da se omogoči priznavanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo organi v drugih državah članicah. Za priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica, bi moralo biti potrebno samo uradno obvestilo organa, ki prizna stopnjo. Da se preprečijo nepotrebni postopki izdaje dovoljenja, kadar odločitev o določitvi stopnje blažilnika povzroči znižanje ali ne povzroči nobene spremembe glede na prej določene stopnje, je treba postopek iz člena 131 (15) Direktive 2013/36/EU uskladiti s postopkom iz člena 133(9) navedene direktive. Kadar je ustrezno, bi bilo treba postopke, določene v členu 133(11) in (12) navedene direktive, pojasniti in bolj uskladiti s postopki, ki se uporabljajo za druge stopnje blažilnika sistemskih tveganj.

(58) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA v zvezi z opustitvijo izdaje dovoljenja investicijskim podjetjem kot kreditnim institucijam, seznamom minimalnih informacij, ki jih je treba predložiti za oceno pomembnih poslov, postopkom za oceno pomembnih poslov, ureditvami knjiženja za podružnice iz tretjih držav, mehanizmom sodelovanja in delovanja kolegijev nadzornikov, konceptom izpostavljenosti tveganju neplačila, pomembnimi v absolutnem smislu, in pragovi za veliko število pomembnih nasprotnih strank in pozicij v dolžniških ali lastniških instrumentih različnih izdajateljev ter minimalno vsebino vprašalnika o primernosti, življenjepisov in notranje ocene primernosti. Komisija bi morala navedene regulativne tehnične standarde sprejeti z delegiranimi akti na podlagi člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(59) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA v zvezi z enotnimi oblikami in opredelitvami za poročanje vmesnih nadrejenih oseb, posvetovalnim postopkom med pristojnimi organi v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, posvetovalnim postopkom med pristojnimi organi v zvezi z združitvijo ali delitvijo, regulativnimi in finančnimi informacijami o podružnicah iz tretjih držav ter o glavnih podjetjih. Komisija bi morala te izvedbene tehnične standarde sprejeti z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(60) EBA bi morala pri pripravi tehničnih standardov in smernic ter pri odgovarjanju na vprašanja o njihovi praktični uporabi ali izvajanju ustrezno upoštevati načelo sorazmernosti in zagotoviti, da lahko te standarde in smernice brez odvečnega napora uporabljajo tudi majhne in nekompleksne institucije.

(61) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(62) Direktivo 2013/36/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) odstavek 5 se spremeni:

(i) točki 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„(4) ‚Danmarks Eksport- og Investeringsfond', ‚Danmarks Skibskredit A/S' in ‚KommuneKredit' na Danskem;

(4a) ‚Národní rozvojová banka a.s.' na Češkem;

(5) ‚Kreditanstalt für Wiederaufbau', ‚Landwirtschaftliche Rentenbank', ‚Bremer Aufbau-Bank GmbH', ‚Hamburgische Investitions- und Förderbank', ‚Investitionsbank Berlin', ‚Investitionsbank des Landes Brandenburg', ‚Investitionsbank Sachsen-Anhalt', ‚Investitionsbank Schleswig-Holstein', ‚Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank', ‚Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz', ‚Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank', ‚LfA Förderbank Bayern', ‚NRW.BANK', ‚Saarländische Investitionskreditbank AG', ‚Sächsische Aufbaubank – Förderbank', ‚Thüringer Aufbaubank', podjetja, ki so v skladu z ‚Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz' priznana kot organi državne stanovanjske politike in se večinoma ne ukvarjajo z bančnimi posli, in podjetja, priznana kot neprofitna stanovanjska podjetja v skladu z navedenim zakonom, v Nemčiji;";

(ii) točka 18 se nadomesti z naslednjim:

„(18) podjetja, priznana kot stanovanjska združenja v javnem interesu, ter ‚Österreichische Kontrollbank AG' in ‚Oesterreichische Entwicklungsbank – OeEB' v Avstriji,";

(iii) vstavi se naslednja točka:

„(20a) ‚Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.' v Romuniji,";

(iv) točka 24 se črta;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Subjekti iz odstavka 5, točke 3 do 23, tega člena se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in naslova VII, poglavje 3.";

(2) v členu 3 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(8a) ‚upravljalni organ v upravljavski funkciji' pomeni upravljalni organ, ki opravlja svojo vlogo vodenja institucije in vključuje osebe, ki dejansko vodijo posle institucije;";

(b) točka 9 se nadomesti z naslednjim:

„(9) ‚višje vodstvo' pomeni fizične osebe, ki v instituciji opravljajo izvršne funkcije in neposredno odgovarjajo upravljalnemu organu, vendar niso člani tega organa, in ki so odgovorne za vsakodnevno upravljanje institucije pod vodstvom upravljalnega organa;";

(c) vstavijo se naslednje točke:

„(9a) ‚nosilci ključnih funkcij' pomeni osebe, ki imajo pomemben vpliv na vodenje institucije, vendar niso člani upravljalnega organa, vključno z vodji funkcij notranje kontrole in finančnim direktorjem, kadar te vodje ali ta direktor niso člani upravljalnega organa;

(9b) ‚funkcije notranje kontrole' pomeni funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije;

(9c) ‚vodje funkcij notranje kontrole' pomeni osebe na najvišji hierarhični ravni, ki so odgovorne za dejansko upravljanje vsakodnevnih operacij funkcij notranje kontrole institucije;

(9d) ‚finančni direktor' pomeni osebo, ki je splošno odgovorna za upravljanje finančnih virov, finančno načrtovanje in finančno poročanje institucije;";

(d) točka 11 se nadomesti z naslednjim:

„(11) ‚modelsko tveganje' pomeni modelsko tveganje, kakor je opredeljeno v členu 4(1), točka 52b, Uredbe (EU) št. 575/2013;";

(e) vstavi se naslednja točka:

„(29a) ‚samostojna institucija v Uniji' pomeni institucijo, za katero v Uniji ne velja bonitetna konsolidacija na podlagi dela 1, naslov II, poglavje 2, Uredbe (EU) št. 575/2013 in ki nima nobene EU nadrejene osebe, za katero velja takšna bonitetna konsolidacija;";

(f) vstavi se naslednja točka:

„(47a) ‚sprejemljiv kapital' pomeni sprejemljiv kapital, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka 71, Uredbe (EU) št. 575/2013;";

(g) točka 59 se nadomesti z naslednjim:

„(59) ‚notranji pristopi' pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz člena 143(1), pristop na podlagi notranjega modela iz člena 221, metoda notranjega modela iz člena 283, alternativni pristop notranjega modela iz člena 325az in pristop notranjega ocenjevanja iz člena 265(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;";

(h) dodajo se naslednje točke:

„(66) ‚velika institucija' pomeni veliko institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 146, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(67) ‚periodična denarna kazen' pomeni periodični denarni izvršilni ukrep, katerega cilj je končati trajajoče kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, kršitve Uredbe (EU) št. 575/2013 ali kršitve odločitev pristojnega organa na podlagi navedenih določb ali navedene uredbe, ter pravno ali fizično osebo prisiliti, da začne ponovno izpolnjevati kršene določbe ali odločitve;

(68) ‚okoljsko, socialno in upravljavsko tveganje' ali ‚tveganje ESG' pomeni okoljsko, socialno in upravljavsko tveganje, kakor je opredeljeno v členu 4(1), točka 52d, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(69) ‚podnebna nevtralnost' pomeni splošni cilj, da se do leta 2050 doseže podnebna nevtralnost, kot je navedeno v členu 2(1) Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(70) ‚kriptosredstvo' pomeni kriptosredstvo, kakor je opredeljeno v členu 3(1), točka 5, Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta (**), ki ni centralnobančna digitalna valuta.

(*) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).";

(3) v členu 4 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi neodvisni in imajo strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila za opravljanje funkcij v zvezi z bonitetnim nadzorom ter preiskavami in pooblastila, potrebna za nalaganje periodičnih denarnih kazni in kazni iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.";

(4) vstavi se naslednji člen:

„Člen 4a

Nadzorniška neodvisnost pristojnih organov

1. Za namene tega člena ‚člani organa upravljanja pristojnega organa' pomeni fizične osebe, ki so del najvišjega kolektivnega organa odločanja pristojnega organa in imajo pooblastilo za izvajanje izvršnih funkcij v zvezi z vsakodnevnim upravljanjem nadzorniške funkcije pristojnega organa, razen guvernerjev nacionalnih centralnih bank.

2. Države članice za namen ohranjanja neodvisnosti pristojnih organov pri izvajanju njihovih pooblastil vzpostavijo potrebne ureditve za zagotovitev, da lahko pristojni organi, vključno z njihovimi zaposlenimi in člani njihovih organov upravljanja, svoja nadzorniška pooblastila izvajajo neodvisno in objektivno, ne da bi zaprosili za ali prejemali navodila od nadzorovanih institucij, katerega koli organa Unije ali katere koli vlade države članice ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega subjekta. Države članice zagotovijo, da so organi upravljanja pristojnih organov funkcionalno neodvisni od drugih javnih in zasebnih organov. Navedene ureditve ne posegajo v ureditve iz nacionalnega prava, v skladu s katerimi pristojni organi nosijo javno in demokratično odgovornost.

Države članice zagotovijo, da noben član organa upravljanja pristojnega organa, imenovan po 11. januarju 2026, ne opravlja funkcije več kot 14 let. Države članice zagotovijo, da so člani organa upravljanja pristojnega organa imenovani na podlagi objavljenih meril, ki so objektivna in pregledna, ter da jih je mogoče razrešiti, če ne izpolnjujejo več meril za imenovanje ali so bili obsojeni za huda kazniva dejanja. Razlogi za razrešitev se objavijo, razen če zadevni član organa upravljanja pristojnega organa nasprotuje objavi.

Države članice zagotovijo, da pristojni organi objavijo svoje cilje, da so odgovorni za izvedbo svojih nalog v zvezi s temi cilji in da se nad njimi izvaja finančni nadzor na način, ki ne posega v njihovo neodvisnost.

Ta odstavek ne posega v pravice in obveznosti pristojnih organov na podlagi mednarodnih ali evropskih sistemov finančnega nadzora, zlasti evropskega sistema finančnega nadzora, vzpostavljenega na podlagi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (*), enotnega mehanizma nadzora, vzpostavljenega na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 (**) in Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke (***), in enotnega mehanizma za reševanje, vzpostavljenega na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (****).

3. Države članice zlasti zagotovijo, da imajo pristojni organi vzpostavljene vse potrebne ureditve za preprečevanje nasprotij interesov njihovih zaposlenih in članov njihovih organov upravljanja. Države članice v ta namen določijo pravila, ki so sorazmerna vlogi in odgovornostim zaposlenih ter članov organov upravljanja in jim prepovedujejo vsaj:

(a) trgovanje s finančnimi instrumenti, ki so jih izdale ali ki se nanašajo na institucije, ki jih nadzorujejo njihovi pristojni organi, in neposredne ali posredne nadrejene osebe, podrejene družbe ali povezane družbe navedenih institucij, z izjemo:

(i) instrumentov, s katerimi upravljajo tretje osebe, pod pogojem, da je lastnikom teh instrumentov prepovedano posegati v upravljanje portfelja;

(ii) naložb v kolektivnih naložbenih podjemih;

(b) zaposlitev ali sprejetje katere koli pogodbe za opravljanje poklicnih storitev **za** določeno obdobje (v nadaljnjem besedilu: obdobje mirovanja) v katerem koli od naslednjih subjektov:

(i) institucijah, s katerimi je zaposleni v pristojnem organu ali član organa upravljanja pristojnega organa neposredno sodeloval za namene nadzora oziroma odločanja, vključno z neposredno ali posredno nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi družbami navedenih institucij;

(ii) subjektih, ki opravljajo storitve za katere koli subjekte iz točke (i), razen če je zaposlenemu v pristojnem organu ali članu organa upravljanja pristojnega organa v obdobju mirovanja strogo prepovedano sodelovati pri opravljanju navedenih storitev;

(iii) subjektih, ki izvajajo dejavnosti lobiranja in zastopanja interesov pri pristojnem organu v zvezi z zadevami, za katere je bil med svojo zaposlitvijo ali mandatom odgovoren zaposleni v pristojnem organu ali član organa upravljanja pristojnega organa.

Izjemi iz prvega pododstavka, točki (a)(i) in (ii), se uporabljata le, kadar tretje osebe in kolektivni naložbeni podjemi ne vlagajo pretežno v instrumente, ki so jih izdali subjekti iz točke (a) ali se nanje nanašajo.

4. Obdobje mirovanja se začne z dnem, ko je prenehalo neposredno sodelovanje pri nadzoru subjektov iz odstavka 3, točka (b)(i). Pristojni organi zagotovijo, da njihovi zaposleni in člani njihovih organov upravljanja v obdobju mirovanja nimajo dostopa do zaupnih ali občutljivih informacij v zvezi s temi subjekti. V primeru zaposlitve v subjektih iz odstavka 3, točki (b)(i) in (ii), obdobje mirovanja ni krajše kot šest mesecev za zaposlene, ki neposredno sodelujejo pri nadzoru subjektov iz odstavka 3, točka (b)(i), in ne krajše kot 12 mesecev za člane organa upravljanja pristojnega organa. V primeru zaposlitve pri subjektih iz odstavka 3, točka (b)(iii), obdobje mirovanja ni krajše kot tri mesece za zaposlene v pristojnem organu in za člane organa upravljanja pristojnega organa.

Države članice lahko pristojnim organom dovolijo, da za njihove zaposlene in člane njihovih organov upravljanja, za katere se uporablja odstavek 3, točka (b)(i), določijo obdobje mirovanja, če jih zaposlijo neposredni konkurenti enega od subjektov iz navedene točke. V ta namen obdobje mirovanja ni krajše kot tri mesece za zaposlene, ki neposredno sodelujejo pri nadzoru navedenih subjektov, in ne krajše kot šest mesecev za člane organa upravljanja pristojnega organa.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 lahko države članice pristojnim organom dovolijo, da za zaposlene, ki neposredno sodelujejo pri nadzoru institucij, uporabijo krajša, najmanj trimesečna obdobja mirovanja samo, kadar bi daljše obdobje mirovanja:

(a) neupravičeno omejevalo zmožnost pristojnega organa, da zaposli nove osebe z ustreznimi ali potrebnimi veščinami za opravljanje njegovih nadzorniških funkcij, zlasti ob upoštevanju majhnosti nacionalnega trga dela, ali

(b) pomenilo kršitev katere koli zadevne temeljne pravice, priznane v ustavi zadevne države članice ali Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ali katerih koli zadevnih delavskih pravic iz nacionalnega delovnega prava.

6. Zaposleni v pristojnem organu in člani organa upravljanja pristojnega organa, za katere velja prepoved iz odstavka 3, točka (b), so upravičeni do ustreznega nadomestila zaradi te prepovedi. Države članice določijo ustrezno obliko takega nadomestila.

7. Države članice zagotovijo, da morajo zaposleni v pristojnem organu in člani organa upravljanja pristojnega organa predložiti izjavo o interesih. Ta izjava vsebuje informacije o deležih, ki jih imajo zadevni zaposleni ali člani v obliki delnic, lastniških finančnih instrumentih, obveznic vzajemnih skladov, investicijskih skladov, mešanih skladov, hedge skladov in investicijskih skladov, s katerimi se trguje na borzi, ki bi lahko vzbudili pomisleke glede nasprotij interesov. Zadevne osebe izjavo o interesih predložijo pred svojim imenovanjem in nato enkrat letno.

Izjava o interesih ne posega v nobeno zahtevo po predložitvi izjave o premoženju na podlagi veljavnih nacionalnih pravil.

8. Kadar ima zaposleni v pristojnem organu ali član organa upravljanja pristojnega organa ob zaposlitvi ali imenovanju ali kadar koli pozneje v lasti finančne instrumente, ki bi lahko povzročili nasprotja interesov, je pristojni organ pooblaščen, da za vsak primer posebej zahteva, da se ti instrumenti v razumnem roku prodajo ali odsvojijo. Pristojni organi so prav tako pooblaščeni, da za vsak primer posebej dovolijo, da navedeni zaposleni in člani prodajo ali odsvojijo finančne instrumente, ki so jih imeli v lasti ob zaposlitvi ali imenovanju.

9. Za zagotovitev sorazmerne uporabe tega člena EBA do 10. julija 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, namenjene pristojnim organom, o preprečevanju nasprotij interesov v pristojnih organih in o njihovi neodvisnosti, pri čemer upošteva najboljše prakse na mednarodni ravni.

(*) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

(**) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

(***) Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

(****) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).“;

(5) člen 8a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je nižja od 30 milijard EUR, družba pa je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb v skupini s sedežem v Uniji, vključno z vsemi njihovimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v tretjih državah, ki imajo posamezno bilančno vsoto nižjo od 30 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz Priloge I, oddelka A, točki 3 in 6, Direktive 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR, oboje izračunano kot povprečje v obdobju 12 zaporednih mesecev.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko pristojni organ na podlagi prejete vloge v skladu z navedenim odstavkom in prejetih informacij v skladu s členom 95a Direktive 2014/65/EU po prejetju zahteve od družbe iz odstavka 1 tega člena, za zadevno družbo opusti zahtevo po pridobitvi dovoljenja za kreditno institucijo v skladu s členom 8 te direktive.

Pristojni organ po prejemu zahteve za opustitev o tem uradno obvesti EBA. EBA izda mnenje o tej zahtevi za opustitev v enem mesecu od uradnega obvestila pristojnega organa. Pristojni organ sprejme odločitev o zahtevi za opustitev, pri čemer upošteva mnenje EBA in vsaj naslednje elemente:

(a) kadar je družba del skupine, organizacijsko strukturo skupine, prevladujoče prakse knjiženja v skupini in razporeditev sredstev med subjekti v skupini;

(b) naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih izvaja družba v državi članici, v kateri ima sedež, in v celotni Uniji;

(c) pomen dejavnosti, ki jih izvaja družba v državi članici, v kateri ima sedež, in v celotni Uniji, ter sistemsko tveganje, ki ga te dejavnosti predstavljajo.

Kadar odločitev pristojnega organa odstopa od mnenja EBA, pristojni organ navede razloge za odstopanje svoje odločitve.

Pristojni organ o svoji odločitvi uradno obvesti zadevno družbo in EBA. EBA to odločitev skupaj s svojimi mnenjem objavi na svoji spletni strani.

Pristojni organ svojo odločitev ponovno oceni vsaka tri leta.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki podrobneje določajo elemente, ki jih mora pristojni organ upoštevati, kadar se odloča o odobritvi opustitve skladu z odstavkom 3a, zlasti glede na pomembnost kreditnega tveganja nasprotne stranke, ki mu je izpostavljena družba.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA do 31. decembra 2028 predloži Komisiji poročilo o uporabi opustitve, kot je navedeno v odstavku 3a tega člena ter o uporabi člena 4(1), točka 1(b)(iii), Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(6) v členu 18 se doda naslednja točka:

„(g) izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) v skladu s členom 32(1), točka (a), Direktive 2014/59/EU ali v skladu s členom 18(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 806/2014 je bilo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadla;

(ii) organ za reševanje meni, da je v zvezi z zadevno kreditno institucijo izpolnjen pogoj iz člena 32(1), točka (b), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 806/2014;

(iii) organ za reševanje meni, da v zvezi z zadevno kreditno institucijo ni izpolnjen pogoj iz člena 32(1), točka (c), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 806/2014.“;

(7) člen 21a se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Nadrejeni finančni holdingi v državi članici, nadrejeni mešani finančni holdingi v državi članici, EU nadrejeni finančni holdingi in EU nadrejeni mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom. Drugi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom, kadar morajo izpolnjevati zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013 na subkonsolidirani podlagi ali kadar so imenovani kot odgovorni za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi, kot je navedeno v odstavku 4, točka (c) tega člena.

Pristojni organi redno in v vsakem primeru vsaj enkrat letno pregledajo nadrejene osebe institucije, da preverijo, ali je zadevna institucija, subjekt, ki prosi za dovoljenje na podlagi člena 8, ali subjekt, imenovan kot odgovoren za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi (v nadaljnjem besedilu: imenovani subjekt), pravilno določil, vsako družbo, ki izpolnjuje merila, na podlagi katerih se lahko obravnava kot nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding.

Za namene drugega pododstavka tega odstavka v primeru, v katerem se nadrejene osebe nahajajo v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri ima sedež institucija, subjekt, ki prosi za dovoljenje na podlagi člena 8, ali imenovani subjekt, pristojni organi teh držav članic tesno sodelujejo pri izvajanju tega pregleda.

Pristojni organi na svojih spletnih straneh objavijo in vsako leto posodobijo seznam finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki so pridobili odobritev ali so bili izvzeti iz odobritve v državi članici v skladu s tem členom. Kadar je odobreno izvzetje iz odobritve, je na seznamu naveden tudi imenovani subjekt.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, in v zvezi z izpolnjevanjem meril in zahtev iz člena 91(1);“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar odobritev ali izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz odstavkov 3 in 4 tega člena poteka hkrati z oceno, ki se opravi na podlagi člena 8, 22 ali 27a, se pristojni organ za namene navedenih členov po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in, kadar sta različna, pristojnim organom, v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Ocenjevalno obdobje iz člena 22(2), drugi pododstavek, ali člena 27a(6) se začasno prekine, dokler se ne zaključi postopek, določen v tem členu.“;

(c) v odstavku 3 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) izpolnjena so merila v zvezi z delničarji in družbeniki kreditnih institucij iz člena 14 ter zahteve iz člena 121.“;

(d) v odstavku 4 se prvi pododstavek spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Finančni holding ali mešani finančni holding lahko zaprosi za izvzetje iz odobritve na podlagi tega člena, ki se odobri, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) podrejena kreditna institucija ali podrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s tem členom, je imenovan kot odgovoren za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi, ter ima na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje teh obveznosti;“;

(e) vstavi se naslednji odstavek:

„4a . Brez poseganja v odstavek 4 lahko konsolidacijski nadzornik za vsak primer posebej dovoli, da se finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve, izključijo iz obsega konsolidacije, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izključitev ne vpliva na učinkovitost nadzora podrejene kreditne institucije ali skupine;

(b) finančni holding ali mešani finančni holding nima izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v podrejeno kreditno institucijo ali vmesni nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki obvladuje podrejeno kreditno institucijo;

(c) finančni holding ali mešani finančni holding ne uporablja finančnega vzvoda v pomembnem obsegu in nima izpostavljenosti, ki niso povezane z njegovim lastništvom v podrejeni kreditni instituciji ali v vmesnem nadrejenem finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu, ki obvladuje podrejeno kreditno institucijo.“;

(f) odstavek 8 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri ima finančni holding ali mešani finančni holding sedež, oba organa sodelujeta in se posvetujeta za namene sprejemanja odločitev o odobritvi, izvzetju iz odobritve in izključitvi iz obsega konsolidacije iz odstavkov 3, 4 in 4a ter nadzorniških ukrepih iz odstavkov 6 in 7. Konsolidacijski nadzornik pripravi oceno zadev iz odstavkov 3, 4, 4a, 6 in 7, kot je ustrezno, in to oceno posreduje pristojnemu organu v državi članici, v kateri ima finančni holding ali mešani finančni holding sedež. Organa storita vse, kar je v njuni moči, da sprejmeta skupno odločitev v dveh mesecih po prejemu navedene ocene.“;

(ii) za prvim pododstavkom se vstavi naslednji pododstavek:

„Če se skupna odločitev sprejme v primeru, kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri ima finančni holding ali mešani finančni holding sedež, se skupna odločitev tudi izvede oziroma, kadar to dopušča nacionalno pravo, neposredno uporabi v državi članici, v kateri ima finančni holding ali mešani finančni holding sedež.“;

(g) v odstavku 10 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar se na podlagi tega člena zavrne odobritev ali izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, konsolidacijski nadzornik vlagatelja prošnje uradno obvesti o tej zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema vloge ali, kadar je vloga nepopolna, v štirih mesecih od prejema vseh informacij, potrebnih za sprejetje odločitve.“;

(8) v člen 21b se vstavi naslednji odstavek:

„6a. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne oblike in opredelitve ter razvije IT rešitve, ki se uporabljajo v Uniji za poročanje o informacijah iz odstavka 6.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz drugega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(9) vstavi se naslednji člen:

„Člen 21c

Zahteva po ustanovitvi podružnice za opravljanje bančnih storitev s strani družb iz tretjih držav

1. Države članice od družb s sedežem v tretji državi, kot je navedeno v členu 47, zahtevajo, da ustanovijo podružnico na njihovem ozemlju in vložijo vlogo za dovoljenje v skladu z naslovom VI, če želijo začeti ali nadaljevati izvajanje dejavnosti iz člena 47(1) v zadevni državi članici.

2. Zahteva iz odstavka 1 tega člena se ne uporablja, kadar družba s sedežem v tretji državi, opravlja storitev ali dejavnost za stranko ali nasprotno stranko, ki ima sedež ali se nahaja v Uniji in je:

(a) neprofesionalna stranka, primerna nasprotna stranka ali profesionalna stranka v smislu Priloge II, oddelka I in II, k Direktivi 2014/65/EU, ki ima sedež ali se nahaja v Uniji, kadar taka stranka ali nasprotna stranka izključno na lastno pobudo pristopi k družbi s sedežem v tretji državi glede opravljanja katere koli storitve ali dejavnosti iz člena 47(1) te direktive;

(b) kreditna institucija;

(c) družba iz iste skupine kot družba s sedežem v tretji državi.

Brez poseganja v prvi pododstavek, točka (c), se v primeru, ko družba iz tretje države poskuša pridobiti stranko ali nasprotno stranko ali potencialno stranko ali nasprotno stranko iz točke (a) navedenega pododstavka prek subjekta, ki deluje v lastnem imenu ali je s to družbo iz tretje države tesno povezan, ali prek katere koli druge osebe, ki deluje v imenu take družbe, to ne šteje za storitev, ki se opravlja izključno na lastno pobudo stranke ali nasprotne stranke ali potencialne stranke ali nasprotne stranke.

Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da od kreditnih institucij in podružnic s sedežem na njihovem ozemlju zahtevajo, da jim posredujejo informacije, ki jih potrebujejo za spremljanje storitev, ki se opravljajo izključno na lastno pobudo stranke ali nasprotne stranke, ki ima sedež ali se nahaja na njihovem ozemlju, kadar take storitve opravljajo družbe s sedežem v tretjih državah, ki so del iste skupine.

3. Pobuda stranke ali nasprotne stranke iz odstavka 2 družbi iz tretje države ne daje pravice, da bi kategorije produktov, dejavnosti ali storitev, po katerih stranka ali nasprotna stranka ni povpraševala, tržila drugače kot prek podružnice tretje države, ustanovljene v državi članici. Vendar pa podružnice iz tretje države ni treba ustanoviti za storitve, dejavnosti ali produkte, ki so potrebni ali tesno povezani z zagotavljanjem storitve, produkta ali dejavnosti, po katerih je stranka ali nasprotna stranka prvotno povpraševala, tudi kadar se takšne tesno povezane storitve, dejavnosti ali produkti zagotovijo pozneje kot tiste, po katerih je bilo prvotno povpraševano.

4. Zahteva iz odstavka 1 tega člena se ne uporablja za storitve in posle iz Priloge I, oddelek A, k Direktivi 2014/65/EU, vključno s katerimi koli pomožnimi storitvami, kot je povezano sprejemanje vlog ali odobritev kreditov ali posojil, katerih namen je opravljanje storitev na podlagi navedene direktive.

5. Da bi se ohranile pravice, ki so jih stranke pridobile na podlagi obstoječih pogodb, zahteva iz odstavka 1 ne posega v obstoječe pogodbe, sklenjene pred 11. julijem 2026.

6. EBA do 10. julija 2025 ter po posvetovanju z EIOPA in Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA) pregleda, ali bi bilo treba iz zahteve, da morajo družbe iz tretjih držav za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem členom ustanoviti podružnico, poleg kreditnih institucij izvzeti še kakšen subjekt finančnega sektorja. EBA poročilo o tem predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji. V tem poročilu se upoštevajo pomisleki glede finančne stabilnosti ter učinek na konkurenčnost Unije.

Na podlagi tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog.“;

(10) v členu 22(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi pisno potrdijo prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali nadaljnjih informacij iz odstavka 3 takoj in v vsakem primeru v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila ali informacij.“;

(11) člen 23 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali za poskus tega ali da nameravana pridobitev lahko poveča tveganje za takšno ravnanje.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;

(ii) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namen ocenjevanja merila iz prvega pododstavka, točka (e), tega odstavka se pristojni organi v okviru svojih preverjanj posvetujejo z organi, odgovornimi za nadzor kreditnih institucij v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

Pristojni organi lahko nasprotujejo nameravani pridobitvi, kadar se nameravani pridobitelj nahaja v tretji državi, ki je uvrščena med tretje države z visokim tveganjem in ima v svoji ureditvi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2015/849, ali v tretji državi, za katero veljajo omejevalni ukrepi Unije, in pristojni organ presodi, da to negativno vpliva na zmožnost nameravanega pridobitelja, da bi imel vzpostavljene potrebne prakse in procese za izpolnjevanje zahtev ureditve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Za namene tega odstavka in v zvezi z merilom iz odstavka 1, točka (e), tega člena, pristojni organi negativno mnenje organov, odgovornih za nadzor kreditnih institucij v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, ki ga prejmejo v 30 dneh od začetne zahteve, ustrezno upoštevajo pri ocenjevanju nameravane pridobitve in lahko pomeni utemeljen razlog za nasprotovanje.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerim določi minimalen seznam informacij, ki jih mora nameravani pridobitelj zagotoviti pristojnemu organu hkrati z uradnim obvestilom iz člena 22(1).

EBA za namene prvega pododstavka upošteva naslov II Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(*) Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).“;

(12) v naslovu III se dodajo naslednja poglavja:

„POGLAVJE 3

PRIDOBITEV ALI ODSVOJITEV POMEMBNEGA DELEŽA

Člen 27a

Uradno obveščanje o pridobitvah in njihovo ocenjevanje

1. Države članice od institucij ter finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki spadajo na področje uporabe člena 21a(1), (nameravani pridobitelj) zahtevajo, da svoj pristojni organ predhodno uradno pisno obvestijo o nameravani neposredni ali posredni pridobitvi pomembnega deleža (nameravana pridobitev). V uradnem obvestilu navedejo velikost nameravane pridobitve in ustrezne informacije, kot je določeno v členu 27b(5).

2. Za namene odstavka 1 se delež šteje za pomembnega, kadar je enak ali večji od 15 % sprejemljivega kapitala nameravanega pridobitelja.

3. Kadar je nameravani pridobitelj institucija, se za namene odstavka 1 prag iz odstavka 2 uporablja na posamični podlagi in na podlagi konsolidiranega položaja skupine. Kadar je prag iz odstavka 2 presežen samo na posamični podlagi, nameravani pridobitelj uradno obvesti pristojni organ v državi članici, v kateri ima sedež. Navedeni pristojni organ oceni nameravano pridobitev. Kadar je navedeni prag presežen tako na posamični podlagi kot na podlagi konsolidiranega položaja skupine, nameravani pridobitelj uradno obvesti tudi konsolidacijskega nadzornika. Navedeni konsolidacijski nadzornik tudi oceni nameravano pridobitev.

4. Kadar je nameravani pridobitelj finančni holding ali mešani finančni holding, ki spada na področje uporabe člena 21a(1), se prag iz odstavka 2 tega člena uporablja na podlagi konsolidiranega položaja, konsolidacijski nadzornik pa je pristojni organ za namene odstavka 1 tega člena.

5. Pristojni organ pisno potrdi prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali dodatnih informacij v skladu z odstavkom 9, takoj in v vsakem primeru v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila ali dodatnih informacij.

6. Pristojni organ ima na voljo 60 delovnih dni od datuma pisne potrditve prejema uradnega obvestila in od prejema vseh dokumentov, vključno s tistimi, za katere država članica zahteva, da se priložijo uradnemu obvestilu v skladu s členom 27b(5) (ocenjevalno obdobje), da opravi oceno iz člena 27b(1).

Kadar nameravana pridobitev zadeva kvalificirani delež v kreditni instituciji, kot je navedeno v členu 22(1), se za nameravanega pridobitelja uporablja tudi zahteva glede uradnega obvestila in ocena iz navedenega člena. V tem primeru se rok, v katerem mora pristojni organ opraviti tako oceno iz člena 27b(1) kot tisto iz člena 22(2), izteče šele, ko se izteče slednji od zadevnih ocenjevalnih obdobij.

7. Kadar se nameravana pridobitev pomembnega deleža izvede med subjekti iste skupine, kot je navedeno v členu 113(6) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali med subjekti v okviru iste institucionalne sheme za zaščito vlog, kot je navedeno v členu 113(7) navedene Uredbe, pristojnemu organu ni treba opraviti ocene iz člena 27b(1) te direktive.

8. Pristojni organ obvesti nameravanega pridobitelja o datumu izteka ocenjevalnega obdobja ob potrditvi prejema, kot je navedeno v odstavku 5.

9. Pristojni organ lahko v ocenjevalnem obdobju, najpozneje pa 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja, po potrebi zahteva dodatne informacije, potrebne za dokončanje ocene iz člena 27b(1). Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba navesti, katere dodatne informacije so potrebne.

10. Ocenjevalno obdobje se začasno prekine od datuma zahteve pristojnega organa po dodatnih informacijah do datuma prejema odgovora nameravanega pridobitelja na zahtevo, ki vsebuje vse zahtevane informacije. Začasna prekinitev ne sme biti daljša od 20 delovnih dni. Pristojni organ lahko po lastni presoji postavi dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev predloženih informacij, vendar se zaradi tega ocenjevalno obdobje začasno ne prekine.

11. Pristojni organ lahko začasno prekinitev iz odstavka 10 podaljša na največ 30 delovnih dni v naslednjih primerih:

(a) kadar se subjekt, ki je predmet pridobitve, nahaja v tretji državi ali zanj velja regulativni okvir tretje države;

(b) kadar je izmenjava informacij z organi, odgovornimi za nadzor nameravanega pridobitelja v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 nujna za izvedbo ocene iz člena 27b(1) te direktive.

12. Kadar odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki spada na področje uporabe člena 21a(1), poteka hkrati z oceno iz člena 27b(1), se pristojni organ za namene člena 21a(1) po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in, kadar sta različna, pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se ocenjevalno obdobje začasno prekine, dokler ni končan postopek iz člena 21a.

13. Kadar se pristojni organ odloči nameravani pridobitvi nasprotovati, o tem v dveh delovnih dneh po opravljeni oceni iz člena 27b(1) in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvesti nameravanega pridobitelja ter pri tem navede razloge za svoje nasprotovanje.

14. Kadar pristojni organ nameravani pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotuje pisno, se šteje, da je odobrena.

15. Pristojni organ lahko določi skrajni rok za izvedbo nameravane pridobitve in ga po potrebi podaljša.

Člen 27b

Merila za ocenjevanje

1. Pristojni organ pri ocenjevanju uradnega obvestila o nameravani pridobitvi iz člena 27a(1) in informacij iz člena 27a(9) oceni verjetnost, da bo upravljanje s strani nameravanega pridobitelja preudarno in skrbno, ter zlasti tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bil izpostavljen nameravani pridobitelj po nameravani pridobitvi, v skladu z naslednjimi merili:

(a) ali bo nameravani pridobitelj lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter, kadar je ustrezno, drugih pravnih aktov Unije;

(b) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega ali da bi lahko nameravana pridobitev povečala tveganje za takšno ravnanje.

2. Za namen ocenjevanja merila iz odstavka 1, točka (b), tega člena se pristojni organ v okviru svojih preverjanj posvetuje z organi, odgovornimi za nadzor nameravanega pridobitelja v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

3. Pristojni organ lahko nasprotuje nameravani pridobitvi le, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 tega člena ali če so informacije, ki jih je predložil nameravani pridobitelj, nepopolne kljub zahtevi v skladu s členom 27a(9).

Za namene tega odstavka in v zvezi z merilom iz odstavka 1, točka (b), tega člena, pristojni organi negativno mnenje organov, odgovornih za nadzor nameravanega pridobitelja v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, ki ga prejmejo v 30 dneh od začetne zahteve, ustrezno upoštevajo pri ocenjevanju nameravane pridobitve in lahko pomeni utemeljen razlog za nasprotovanje.

4. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega nameravane pridobitve, niti ne smejo dovoliti pristojnemu organu, da nameravano pridobitev preuči z vidika gospodarskih potreb trga.

5. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene. Nameravani pridobitelj predloži te informacije pristojnemu organu hkrati z uradnim obvestilom iz člena 27a(1). Zahtevane informacije so sorazmerne in primerne glede na naravo nameravane pridobitve. Države članice ne zahtevajo informacij, ki niso pomembne za oceno varnega in skrbnega poslovanja iz tega člena.

6. Brez poseganja v člen 27a(5) do (11), pristojni organ, kadar je bil uradno obveščen o dveh ali več namerah za pridobitev pomembnega deleža v istem subjektu, obravnava vse nameravane pridobitelje na nediskriminatoren način.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) seznam minimalnih informacij, ki jih mora nameravani pridobitelj predložiti pristojnemu organu hkrati z uradnim obvestilom iz člena 27a(1), člena 27f(1) in člena 27i(1);

(b) skupno metodologijo za ocenjevanje meril iz tega člena in člena 27j;

(c) postopek, ki se uporablja za uradno obveščanje in oceno varnega in skrbnega poslovanja, ki se zahtevata na podlagi členov 27a in 27i.

EBA za namene prvega pododstavka upošteva naslov II Direktive (EU) 2017/1132.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27c

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Pristojni organ se pri izvedbi ocene iz člena 27a(6) posvetuje z organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora drugih zadevnih subjektov finančnega sektorja, kadar nameravana pridobitev zadeva nekaj od naslednjega:

(a) kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor nameravanega pridobitelja;

(b) nadrejeno osebo kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor nameravanega pridobitelja;

(c) pravno osebo, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev.

2. Kadar je nameravani pridobitelj institucija in je prag iz člena 27a(2) presežen le na posamični podlagi, pristojni organ, ki ocenjuje nameravano pridobitev, o njej uradno obvesti konsolidacijskega nadzornika v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila nameravanega pridobitelja, če je nameravani pridobitelj del skupine in pristojni organ ni konsolidacijski nadzornik. Pristojni organ konsolidacijskemu nadzorniku posreduje tudi svojo oceno.

Kadar je nameravani pridobitelj finančni holding ali mešani finančni holding, ki spada na področje uporabe člena 21a (1), konsolidacijski nadzornik, ki ocenjuje nameravano pridobitev, o njej v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila nameravanega pridobitelja uradno obvesti pristojni organ v državi članici, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, če ta pristojni organ ni konsolidacijski nadzornik. Konsolidacijski nadzornik navedenemu pristojnemu organu posreduje tudi svojo oceno.

Kadar je nameravani pridobitelj institucija in je prag iz člena 27a(2) presežen tako na posamični podlagi kot na podlagi konsolidiranega položaja skupine, si pristojni organ in konsolidacijski nadzornik, ki ocenjujeta nameravano pridobitev, prizadevata za uskladitev svojih ocen, zlasti kar zadeva njuno posvetovanje z ustreznimi organi iz odstavka 1 tega člena.

3. Kadar mora oceno nameravane pridobitve opraviti konsolidacijski nadzornik iz člena 27a(3) in konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, oba organa sodelujeta in se med seboj posvetujeta. Konsolidacijski nadzornik pripravi oceno nameravane pridobitve in jo posreduje pristojnemu organu v državi članici, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež. Organa storita vse, kar je v njuni moči, da v dveh mesecih po prejemu navedene ocene sprejmeta skupno odločitev. Navedena skupna odločitev se ustrezno dokumentira in utemelji. Konsolidacijski nadzornik sporoči navedeno skupno odločitev nameravanemu pridobitelju.

V primeru, da se skupna odločitev ne sprejme v dveh mesecih po prejetju ocene, konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ v državi članici, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, ne sprejme odločitve in zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu po tem, ko ji je bila zadeva predložena. Zadevni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo EBA.

4. Pristojni organi brez odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, ki so bistvene ali pomembne za oceno. Pri tem si pristojni organi na zahtevo ali na lastno pobudo sporočajo vse informacije, ki so pomembne za oceno.

Pristojni organi si prizadevajo uskladiti svoje ocene in zagotoviti doslednost svojih odločitev. Za ta namen se pri odločitvi pristojnega organa, odgovornega za oceno, navedejo vsa stališča ali pridržki, ki so jih izrazili drugi relevantni pristojni organi.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki in obrazci, ter oblikuje predloge za posvetovalni postopek med relevantnimi pristojnimi organi, kot je navedeno v tem členu.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27d

Uradno obveščanje o odsvojitvi

Države članice od institucij ter finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki spadajo na področje uporabe člena 21a(1), zahtevajo, da pristojni organ uradno obvestijo, kadar nameravajo neposredno ali posredno odsvojiti pomemben delež, kot je določen v skladu s členom 27a(2). To uradno obvestilo je v pisni obliki in se posreduje pred odsvojitvijo, pri čemer se navede velikost zadevnega deleža.

Člen 27e

Obveznosti glede obveščanja in kazni

Kadar nameravani pridobitelj ne zagotovi predhodnega uradnega obvestila o nameravani pridobitvi v skladu s členom 27a(1) ali je pridobil pomemben delež iz navedenega člena kljub nasprotovanju pristojnega organa, države članice od tega pristojnega organa zahtevajo, da sprejme ustrezne ukrepe. Kadar se pomemben delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnega organa, države članice brez poseganja v morebitne kazni določijo začasno prepoved uveljavljanja ustreznih glasovalnih pravic ali ničnost glasov.

POGLAVJE 4

POMEMBNI PRENOSI SREDSTEV IN OBVEZNOSTI

Člen 27f

Uradno obveščanje o pomembnih prenosih sredstev in obveznosti

1. Države članice od institucij ter finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki spadajo na področje uporabe člena 21a(1), zahtevajo, da svoj pristojni organ predhodno pisno uradno obvestijo o vseh pomembnih prenosih sredstev ali obveznosti, ki jih izvršijo s prodajo ali drugo vrsto transakcije (v nadaljnjem besedilu: nameravani posel).

Kadar nameravani posel vključuje samo subjekte iz iste skupine, za te subjekte prav tako velja prvi pododstavek.

Za namene prvega in drugega pododstavka za vsak subjekt, ki je vključen v isti nameravani posel, posamično velja obveznost uradnega obveščanja iz navedenih pododstavkov.

2. Za namene odstavka 1 se nameravani posel šteje za pomembnega za subjekt, kadar predstavlja vsaj 10 % njegovih skupnih sredstev ali obveznosti, razen če se nameravani posel izvrši med subjekti iste skupine; v tem primeru se nameravani posel šteje za pomembnega za subjekt, kadar predstavlja vsaj 15 % njegovih skupnih sredstev ali obveznosti.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se za nadrejene finančne holdinge in nadrejene mešane finančne holdinge iz odstavka 1 odstotki uporabljajo na podlagi njihovega konsolidiranega položaja.

Pri izračunu odstotkov iz prvega pododstavka tega odstavka se ne upoštevajo:

(a) prenosi nedonosnih sredstev;

(b) prenosi sredstev za namene vključitve v kritno premoženje, kakor je opredeljeno v členu 3, točka 3, Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(c) prenosi sredstev za namene listinjenja;

(d) prenosi sredstev ali obveznosti v okviru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU.

3. Pristojni organ takoj pisno potrdi prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 in v vsakem primeru v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila.

Člen 27g

Obveznosti glede obveščanja in kazni

Kadar subjekti ne zagotovijo predhodnega uradnega obvestila o nameravanem poslu v skladu s členom 27f(1), države članice od pristojnih organov zahtevajo, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

POGLAVJE 5

ZDRUŽITVE IN DELITVE

Člen 27h

Področje uporabe in opredelitev pojmov

To poglavje ne posega v uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 (**) in Direktive (EU) 2017/1132.

Za združitve in delitve, ki izhajajo iz uporabe Direktive 2014/59/EU, ne veljajo obveznosti iz tega poglavja.

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) ‚združitev' pomeni katerega koli od naslednjih poslov, s katerim:

(a) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo – prevzemna družba – v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te prevzemne družbe, in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, razen če je v veljavnem nacionalnem pravu določeno drugače, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(b) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo – prevzemna družba – ne da bi prevzemna družba izdala nove vrednostne papirje ali deleže, če ima ena oseba neposredno ali posredno vse vrednostne papirje in deleže družb, ki se združujejo, ali če imajo družbeniki družb, ki se združujejo, vrednostne papirje in deleže v enakem razmerju v vseh družbah, ki se združujejo;

(c) dve ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki jo ustanovijo – nova družba – v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te nove družbe, in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, razen če je v veljavnem nacionalnem pravu določeno drugače, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(d) družba v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki ima vse vrednostne papirje ali deleže, ki predstavljajo njen kapital;

(2) ‚delitev' pomeni katerega koli od naslednjih poslov:

(a) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno družbo v zameno za razdelitev vrednostnih papirjev ali deležev družb, ki prejmejo vložke kot rezultat delitve, delničarjem razdeljene družbe in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, razen če je v veljavnem nacionalnem pravu določeno drugače, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(b) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno novoustanovljeno družbo v zameno za razdelitev vrednostnih papirjev ali deležev družb prejemnic delničarjem razdeljene družbe in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, razen če je v veljavnem nacionalnem pravu določeno drugače, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(c) posel, sestavljen iz kombinacije poslov, opisanih pod točkama (a) in (b);

(d) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se družbenikom razdeljene družbe izdajo vrednostni papirji ali deleži v družbah prejemnicah, razdeljeni družbi ali obojih, ter, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, razen če je v veljavnem nacionalnem pravu določeno drugače, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(e) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se razdeljeni družbi izdajo vrednostni papirji ali deleži v družbah prejemnicah.

Člen 27i

Uradno obveščanje o združitvah ali delitvah in njihovo ocenjevanje

1. Države članice od institucij ter finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki spadajo na področje uporabe člena 21a(1), (v nadaljnjem besedilu: finančni deležniki), ki izvajajo združitev ali delitev (nameravani posel), zahtevajo, da po sprejetju osnutka pogojev nameravanega posla in pred izvedbo nameravanega posla, o njem uradno obvestijo pristojni organ, ki bo odgovoren za nadzor subjektov, nastalih na podlagi takšnega nameravanega posla, pri čemer navedejo ustrezne informacije, kot je določeno v skladu s členom 27j(5).

Za namene prvega pododstavka tega odstavka je v primeru, da je nameravani posel delitev, pristojni organ, odgovoren za nadzor subjekta, ki izvaja nameravani posel, pristojni organ, ki ga je treba uradno obvestiti in ki je odgovoren za oceno iz člena 27j(1).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena pristojnemu organu ni treba opraviti ocene iz člena 27j(1), kadar je nameravani posel združitev, ki vključuje le finančne deležnike iz iste skupine, vključno s skupino kreditnih institucij, ki so stalno povezane s centralnim organom in ki je nadzorovana kot skupina.

3. Ocena iz člena 27j(1) se ne opravi, kadar je za nameravani posel potrebno dovoljenje v skladu s členom 8 ali odobritev v skladu s členom 21a.

4. Pristojni organ pisno potrdi prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali dodatnih informacij, posredovanih v skladu z odstavkom 5, takoj in v vsakem primeru v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila ali dodatnih informacij.

Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine, ima pristojni organ na voljo 60 delovnih dni od datuma pisne potrditve prejema uradnega obvestila in od prejema vseh dokumentov, za katere država članica zahteva, da se priložijo uradnemu obvestilu v skladu s členom 27j(5) (ocenjevalno obdobje) za izvedbo ocene iz člena 27j(1).

Pristojni organ ob potrditvi prejema obvesti finančne deležnike o datumu izteka ocenjevalnega obdobja.

5. Pristojni organ lahko zahteva nadaljnje informacije, ki so potrebne za dokončanje ocene iz člena 27j(1). Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba navesti, katere dodatne informacije so potrebne.

Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine, lahko pristojni organ dodatne informacije zahteva najpozneje na 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja.

Ocenjevalno obdobje se začasno prekine od datuma zahteve pristojnega organa po dodatnih informacijah do datuma prejema odgovora finančnih deležnikov na zahtevo, ki vsebuje vse zahtevane informacije. Začasna prekinitev ne sme biti daljša od 20 delovnih dni. Pristojni organ lahko po lastni presoji postavi dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev zagotovljenih informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje začasno ne prekine.

6. Pristojni organ lahko začasno prekinitev iz odstavka 5, tretji pododstavek, podaljša na največ 30 delovnih dni v naslednjih primerih:

(a) kadar se vsaj eden od finančnih deležnikov nahaja v tretji državi ali zanj velja regulativni okvir tretje države;

(b) kadar je izmenjava informacij z organi, odgovornimi za nadzor finančnih deležnikov v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, nujna za izvedbo ocene iz člena 27j(1) te direktive.

7. Nameravani posel se ne izvede, dokler pristojni organ ne izda pozitivnega mnenja.

8. Pristojni organ v dveh delovnih dneh po opravljeni oceni finančnim deležnikom izda obrazloženo pozitivno ali negativno mnenje v pisni obliki. Finančni deležniki posredujejo navedeno obrazloženo mnenje organom, ki so na podlagi nacionalnega prava odgovorni za pregled nameravanega posla.

9. Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iste skupine in pristojni organ nameravanemu poslu v ocenjevalnem obdobju pisno ne nasprotuje, se šteje, da je mnenje pozitivno.

10. V obrazloženem pozitivnem mnenju, ki ga izda pristojni organ, je lahko določeno omejeno obdobje, v katerem je treba izvesti nameravani posel.

Člen 27j

Merila za ocenjevanje

1. Pristojni organ pri ocenjevanju uradnega obvestila o nameravanem poslu iz člena 27i(1) in informacij iz člena 27i(5) za zagotavljanje trdnosti bonitetnega profila finančnih deležnikov po izvedbi nameravanega posla in zlasti za obravnavanje tveganj, ki so jim ali bi jim lahko bili izpostavljeni finančni deležnik med nameravanim poslom, ter tveganj, ki bi jim lahko bil izpostavljen subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla, ocenijo nameravani posel v skladu z naslednjimi merili:

(a) ugled finančnih deležnikov, vključenih v nameravani posel;

(b) finančna trdnost finančnih deležnikov, vključenih v nameravani posel, zlasti v zvezi z vrsto načrtovanih poslov, ki so predvideni za subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla;

(c) ali bo subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla, lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter, kadar je ustrezno, drugih pravnih aktov Unije, zlasti direktiv 2002/87/ES in 2009/110/ES;

(d) ali je izvedbeni načrt nameravanega posla realističen in trden z bonitetnega vidika;

(e) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravanim poslom za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega ali da bi lahko nameravani posel povečal tveganje za takšno ravnanje.

Pristojni organ ustrezno spremlja izvedbeni načrt iz prvega pododstavka, točka (d), dokler nameravani posel ni izveden.

2. Za namen ocenjevanja merila iz odstavka 1, točka (e), tega člena se pristojni organ v okviru svojih preverjanj posvetuje z organi, odgovornimi za nadzor finančnih deležnikov v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

3. Pristojni organ lahko izda negativno mnenje glede nameravanega posla samo, kadar niso izpolnjena merila iz odstavka 1 tega člena ali kadar so informacije, ki jih je zagotovil finančni deležnik, nepopolne kljub zahtevi v skladu s členom 27i(5).

V zvezi z merilom iz odstavka 1, točka (e), tega člena pristojni organ negativno mnenje organov, odgovornih za nadzor finančnih deležnikov v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, ki ga prejme v 30 dneh od začetne zahteve, ustrezno upošteva pri ocenjevanju nameravanega posla in lahko predstavlja utemeljen razlog za negativno mnenje iz prvega pododstavka tega odstavka.

4. Države članice ne dovolijo pristojnim organom, da nameravani posel preučijo z vidika gospodarskih potreb trga.

5. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene iz odstavka 1 tega člena. Finančni deležniki predložijo te informacije pristojnim organom hkrati z uradnim obvestilom iz člena 27i(1). Obseg zahtevanih informacij je sorazmeren in primeren naravi nameravanega posla. Države članice ne zahtevajo informacij, ki niso pomembne za oceno varnega in skrbnega poslovanja iz tega člena.

Člen 27k

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Pristojni organ se pri izvedbi ocene iz člena 27j(1) posvetuje z organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora nad drugimi zadevnimi subjekti finančnega sektorja, kadar nameravani posel poleg finančnih deležnikov vključuje subjekte, ki so nekaj od naslednjega:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se izvede nameravani posel;

(b) nadrejena oseba kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se izvede nameravani posel;

(c) pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se izvede nameravani posel.

2. Pristojni organi brez odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, ki so bistvene ali pomembne za oceno. V zvezi s tem si pristojni organi na zahtevo ali na lastno pobudo sporočajo vse pomembne informacije za oceno. V mnenju pristojnega organa finančnega deležnika se navedejo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, ki nadzoruje enega ali več subjektov iz odstavka 1.

Pristojni organi si prizadevajo uskladiti svoje ocene in zagotoviti doslednost svojih mnenj.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki in obrazci, ter pripravi predloge za posvetovalni postopek med relevantnimi pristojnimi organi, kot je navedeno v tem členu.

EBA za namene prvega pododstavka upošteva naslov II Direktive (EU) 2017/1132.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. januarja 2027.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27l

Obveznosti glede obveščanja in kazni

Kadar finančni deležniki ne zagotovijo predhodnega uradnega obvestila o nameravanem poslu v skladu s členom 27i (1) ali so izvedli nameravani posel iz navedenega člena brez predhodnega pozitivnega mnenja pristojnih organov, države članice od pristojnih organov zahtevajo, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).

(**) Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).“;

(13) naslov VI se nadomesti z naslednjim:

„NASLOV VI

BONITETNI NADZOR PODRUŽNIC IZ TRETJIH DRŽAV IN ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

POGLAVJE 1

BONITETNI NADZOR PODRUŽNIC IZ TRETJIH DRŽAV

ODDELEK I

Splošne določbe

Člen 47

Področje uporabe in opredelitev pojmov

1. V tem poglavju so določene minimalne zahteve glede opravljanja naslednjih dejavnosti podružnice iz tretje države v državi članici:

(a) katere koli dejavnosti iz točk 2 in 6 Priloge I k tej direktivi s strani družbe s sedežem v tretji državi, ki bi se, če bi imela sedež v Uniji, štela za kreditno institucijo ali bi izpolnjevala merila iz člena 4(1), točka 1(b), Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) dejavnost iz točke 1 Priloge I k tej direktivi s strani družbe s sedežem v tretji državi.

2. Kadar družba s sedežem v tretji državi opravlja posle in storitve iz Priloge I, oddelek A, k Direktivi 2014/65/EU, ter katere koli pomožne storitve, kot je povezano sprejemanje vlog ali odobritev kreditov ali posojil, katerih namen je opravljanje storitev na podlagi navedene direktive, ta družba ne spada na področje uporabe odstavka 1 tega člena.

3. V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve:

(1) ‚podružnica iz tretje države' pomeni podružnico, ki jo v državi članici ustanovi:

(a) bodisi družba s sedežem v tretji državi, za namene izvajanja katere koli dejavnosti iz odstavka 1;

(b) bodisi kreditna institucija s sedežem v tretji državi;

(2) ‚matična družba' pomeni družbo, ki ima sedež v tretji državi in je ustanovila podružnico tretje države v državi članici, ter vmesne oziroma končne nadrejene osebe te družbe, kot je ustrezno.

Člen 48

Prepoved diskriminacije

Države članice za podružnice iz tretjih držav, ki začenjajo ali nadaljujejo poslovanje, ne uporabljajo določb, ki te podružnice obravnavajo ugodneje od podružnic institucij s sedežem v drugi državi članici.

Člen 48a

Razvrstitev podružnic iz tretjih držav

1. Države članice razvrstijo podružnice iz tretjih držav v razred 1, kadar te podružnice izpolnjujejo katerega od naslednjih pogojev:

(a) skupna vrednost knjiženih sredstev podružnice iz tretje države ali sredstev, ki iz te podružnice izvirajo, v državi članici, kot je poročana za neposredno predhodno letno poročevalsko obdobje v skladu z oddelkom II, pododdelek 4, je enaka ali višja od 5 milijard EUR;

(b) dejavnosti, za katere ima podružnica iz tretje države dovoljenje, vključujejo sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev neprofesionalnih strank, če je znesek takšnih vlog in drugih vračljivih sredstev enak ali večji od 5 % skupnih obveznosti podružnice iz tretje države ali znesek takšnih vlog in drugih vračljivih sredstev presega 50 milijonov EUR;

(c) podružnica iz tretje države ni kvalificirana podružnica iz tretje države v smislu člena 48b.

2. Države članice razvrstijo podružnice iz tretjih držav, ki ne izpolnjujejo nobenega od pogojev iz odstavka 1, v razred 2.

3. Pristojni organi posodabljajo razvrstitev podružnic iz tretjih držav na naslednji način:

(a) kadar podružnica iz tretje države razreda 1 preneha izpolnjevati pogoje iz odstavka 1, se nemudoma razvrsti v razred 2;

(b) kadar podružnica iz tretje države iz razreda 2 začne izpolnjevati katerega od pogojev iz odstavka 1, se razvrsti v razred 1 šele po preteku štirih mesecev od datuma, na katerega je začela izpolnjevati te pogoje.

4. Države članice lahko za podružnice iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje na njihovem ozemlju, ali za določene kategorije teh podružnic namesto zahtev iz tega naslova uporabljajo enake zahteve kot za kreditne institucije, ki imajo dovoljenje na podlagi te direktive. Kadar se obravnava iz tega odstavka uporablja samo za nekatere kategorije podružnic iz tretjih držav, države članice za namene te obravnave določijo ustrezna merila za razvrstitev. Odstavki 1, 2 in 3 tega člena se ne uporabljajo za te podružnice iz tretjih držav, razen za namene člena 48p.

Člen 48b

Pogoji za kvalificirane podružnice iz tretjih držav

1. Podružnica iz tretje države se za namene tega naslova obravnava kot kvalificirana podružnica iz tretje države, kadar so v zvezi s to podružnico izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) matična družba ima sedež v državi, ki uporablja bonitetne standarde in izvaja nadzor v skladu z bančnim regulativnim okvirom tretje države, ki so vsaj enakovredni tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013;

(b) za nadzorne organe matične družbe veljajo zahteve glede zaupnosti, ki so vsaj enakovredne zahtevam iz naslova VII, poglavje 1, oddelek II, te direktive;

(c) matična družba ima sedež v državi, ki ni uvrščena med tretje države z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma strateške pomanjkljivosti, v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2015/849.

2. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme odločitve glede tega, ali so v zvezi z bančnim regulativnim okvirom tretje države izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, točki (a) in (b) tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 147(2).

3. Komisija lahko pred sprejetjem odločitve iz odstavka 2 tega člena zaprosi za pomoč EBA v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010, in sicer, da opravi oceno bančnega regulativnega okvira in zahtev glede zaupnosti zadevne tretje države ter izda poročilo o skladnosti tega okvira in teh zahtev s pogoji iz odstavka 1, točki (a) in (b), tega člena. EBA rezultat svoje ocene objavi na svoji spletni strani.

4. EBA vodi javni register tretjih držav in organov tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1.

5. Pristojni organ ob prejemu vloge za izdajo dovoljenja v skladu s členom 48c oceni pogoje iz odstavka 1 tega člena in iz člena 48a, da razvrsti podružnico iz tretje države v razred 1 ali razred 2. Kadar zadevna tretja država ni evidentirana v javnem registru iz odstavka 4 tega člena, pristojni organ od Komisije zahteva, da oceni bančni regulativni okvir in zahteve glede zaupnosti tretje države za namene odstavka 2 tega člena, pod pogojem, da je izpolnjen pogoj iz odstavka 1, točka (c), tega člena. Dokler Komisija ne sprejme odločitve v skladu z odstavkom 2 tega člena, pristojni organ podružnico iz tretje države razvrsti v razred 1.

ODDELEK II

Zahteve glede dovoljenja in regulativne zahteve

Pododdelek 1

Zahteve glede dovoljenja

Člen 48c

Minimalni pogoji za izdajo dovoljenja podružnicam iz tretjih držav

1. Države članice v skladu s členom 21c zahtevajo, da družbe iz tretjih držav na njihovem ozemlju ustanovijo podružnico, preden začnejo ali nadaljujejo opravljanje dejavnosti iz člena 47(1). Za ustanovitev podružnice iz tretje države mora biti predhodno izdano dovoljenje v skladu s tem poglavjem.

2. Pristojni organi si prizadevajo, da bi s pristojnimi organi zadevne tretje države sklenili upravne ali druge dogovore, preden začne podružnica iz tretje države poslovati v zadevni državi članici. Takšni dogovori bi morali temeljiti na modelu za upravne dogovore, ki ga pripravi EBA v skladu s členom 33(5) Uredbe (EU) št. 1093/2010. Ta zahteva se ne uporablja, kadar za podružnice iz tretjih držav veljajo strožje nacionalne zahteve. Pristojni organi EBA brez odlašanja posredujejo informacije o vseh upravnih ali drugih dogovorih, sklenjenih s pristojnimi organi tretjih držav.

3. Države članice zahtevajo, da se vlogam za izdajo dovoljenja podružnicam iz tretjih držav priloži poslovni načrt, v katerem je opisano predvideno poslovanje, dejavnosti iz člena 47(1), ki naj bi se izvajale, ter organizacijska struktura in upravljanje tveganj podružnice v zadevni državi članici v skladu s členom 48g.

4. Podružnicam iz tretjih držav se izda dovoljenje samo, kadar so izpolnjeni vsaj vsi naslednji pogoji:

(a) podružnica iz tretje države izpolnjuje minimalne regulativne zahteve iz pododdelka 2;

(b) dejavnosti, za katere matična družba prosi za dovoljenje v državi članici, so zajete v dovoljenju, ki ga ima takšna matična družba v tretji državi, v kateri ima sedež in v kateri se nadzirajo;

(c) nadzorni organ matične družbe v tretji državi je bil uradno obveščen o vlogi za ustanovitev podružnice v državi članici in priloženih dokumentih iz odstavka 3, ta vloga in dokumenti pa so mu bili tudi predloženi;

(d) v dovoljenju je določeno, da lahko podružnica iz tretje države dovoljene dejavnosti opravlja samo v državi članici, v kateri ima sedež, in podružnici iz tretje države je izrecno prepovedano ponujati ali opravljati storitve čezmejno v drugih državah članicah, razen v primeru finančnih transakcij znotraj skupine, opravljenih z drugimi podružnicami iz tretjih držav iste matične družbe in v primeru transakcij, ki se opravijo na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo v skladu s členom 21c;

(e) pristojni organ ima za namene opravljanja svojih nadzorniških funkcij možnost dostopati do vseh potrebnih informacij o matični družbi, ki jih imajo njeni nadzorni organi, in učinkovito usklajevati svoje nadzorniške dejavnosti z dejavnostmi nadzornih organov tretje države, zlasti v obdobjih kriz ali finančnih težav, ki vplivajo na matično družbo, njeno skupino ali finančni sistem tretje države;

(f) ni utemeljenih razlogov za sum, da bi se podružnica iz tretje države uporabljala za pranje denarja ali financiranje terorizma ali njuno omogočanje v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849.

5. Pristojni organ se za namene ocenjevanja, ali je izpolnjen pogoj iz odstavka 4, točka (f), tega člena posvetuje z organom, odgovornim za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma v državi članici v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, in pridobi pisno potrditev, da je pogoj izpolnjen, preden podružnici iz tretje države izda dovoljenje.

6. Pristojni organi lahko odločijo, da dovoljenja podružnicam iz tretjih držav, izdana do 10. januarja 2027, ostanejo veljavna, če podružnice iz tretjih držav, ki so jim bila ta dovoljenja izdana, izpolnjujejo minimalne zahteve iz tega naslova.

7. EBA spremlja posle med podružnicami iz tretjih držav iste matične družbe, ki imajo dovoljenje v različnih državah članicah, in Komisiji do 10. julija 2028 predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

8. EBA do 10. julija 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih podrobneje določi:

(a) informacije, ki se predložijo pristojnim organom ob predložitvi vloge za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države, vključno s poslovnim načrtom ter organizacijsko strukturo in upravljanjem tveganj iz odstavka 3;

(b) postopek za izdajo dovoljenja podružnici iz tretje države ter standardne obrazce in predloge za posredovanje informacij iz točke (a) tega odstavka;

(c) pogoje za izdajo dovoljenja iz odstavka 4;

(d) pogoje, pod katerimi se lahko pristojni organi zanesejo na informacije, ki so bile posredovane že v predhodnih postopkih izdaje dovoljenj za podružnice iz tretjih držav.

Člen 48d

Pogoji za zavrnitev ali odvzem dovoljenja podružnici tretje države

1. Države članice določijo vsaj naslednje pogoje za zavrnitev ali odvzem dovoljenja podružnici tretje države:

(a) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje zahtev za izdajo dovoljenja, določenih v členu 48c ali nacionalnem pravu;

(b) matična družba ali njena skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev, ki se uporabljajo zanjo na podlagi prava tretje države, ali pa obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da ne izpolnjuje teh zahtev ali da jih bo prekršila v naslednjih 12 mesecih.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), podružnice iz tretjih držav takoj uradno obvestijo svoje pristojne organe, kadar pride do okoliščin iz navedene točke.

2. Pristojni organi lahko poleg tega odvzamejo dovoljenje, izdano podružnici iz tretje države, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) podružnica iz tretje države obdobju 12 mesecev ne uporabi dovoljenja, dovoljenje izrecno odkloni ali več kot šest mesecev ni poslovala, razen če je zadevna država članica določila, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;

(b) podružnica iz tretje države pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nepravilen način;

(c) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje več enega ali več dodatnih pogojev ali zahtev, na podlagi katerih je bilo izdano dovoljenje;

(d) od podružnice iz tretje države ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnjevala svoje obveznosti do upnikov, in zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji;

(e) podružnica iz tretje države spada v enega od drugih primerov, za katere nacionalno pravo predpisuje odvzem dovoljenja;

(f) podružnica iz tretje države stori eno od kršitev iz člena 67(1);

(g) obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi s podružnico iz tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega, ali pa da obstaja povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma ali poskusa tega v zvezi s podružnico tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino.

3. Da bi ocenil, ali je izpolnjen pogoj iz odstavka 2, točka (g), tega člena, se pristojni organ posvetuje z organom, odgovornim za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma v državi članici v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

4. Države članice določijo jasne postopke za zavrnitev ali odvzem dovoljenja podružnici tretje države v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

Pododdelek 2

Minimalne regulativne zahteve

Člen 48e

Zahteva glede jamstvenega kapitala

1. Države članice brez poseganja v druge veljavne kapitalske zahteve v skladu z nacionalnim pravom zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav ves čas ohranjajo minimalni jamstveni kapital, ki je vsaj enak:

(a) za podružnice iz tretjih držav iz razreda 1 v višini 2,5 % povprečnih obveznosti podružnice za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja, oziroma – za podružnice iz tretjih držav, ki so šele pridobile dovoljenje – v višini 2,5 % obveznosti podružnice ob pridobitvi dovoljenja, kot so poročane v skladu s pododdelkom 4, in v višini najmanj 10 milijonov EUR;

(b) za podružnice tretjih držav iz razreda 2 v višini 0,5 % povprečnih obveznosti podružnice za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja, oziroma – za podružnice iz tretjih držav, ki so šele pridobile dovoljenje – v višini 0,5 % obveznosti podružnice ob pridobitvi dovoljenja, kot so poročane v skladu s pododdelkom 4, in v višini najmanj 5 milijonov EUR.

2. Podružnice iz tretjih držav zahtevo glede minimalnega jamstvenega kapitala iz odstavka 1 izpolnijo s sredstvi v eni od naslednjih oblik:

(a) denarjem ali denarju podobnimi instrumenti, kakor so opredeljeni v členu 4(1), točka 60, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav članic ali centralne banke držav članic, ali

(c) katerim koli drugim instrumentom, ki je podružnici tretje države na voljo za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub takoj, ko ta tveganja ali izgube nastanejo.

3. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da instrumente jamstvenega kapitala iz odstavka 2 tega člena položijo na depozitni račun v državi članici, v kateri ima podružnica dovoljenje, pri kreditni instituciji, ki ni del skupine matične družbe, ali, kadar to dovoljuje nacionalno pravo, pri centralni banki države članice. Instrumenti jamstvenega kapitala, položeni na depozitni račun, so na voljo za uporabo za namene člena 96 Direktive 2014/59/EU v primeru reševanja podružnice iz tretje države in za namene prenehanja podružnice iz tretje države v skladu z nacionalnim pravom.

4. EBA do 10, julija 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih podrobneje določi zahtevo iz odstavka 2, točka (c), tega člena v zvezi z instrumenti, ki so na voljo za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub takoj, ko ta tveganja ali izgube nastanejo.

Člen 48f

Likvidnostne zahteve

1. Države članice brez poseganja v druge veljavne likvidnostne zahteve v skladu z nacionalnim pravom zahtevajo najmanj, da podružnice iz tretjih držav ves čas ohranjajo neobremenjena in likvidna sredstva v višini, ki zadošča za kritje likvidnostnih odlivov v obdobju najmanj 30 dni.

2. Države članice za namene odstavka 1 tega člena od podružnic iz tretjih držav razreda 1 zahtevajo, da izpolnjujejo zahtevo glede likvidnostnega kritja iz dela 6, naslov I, Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 (*).

3. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da likvidna sredstva, ki jih imajo za namene izpolnjevanja zahtev tega člena, položijo na račun v državi članici, v kateri ima podružnica dovoljenje, pri kreditni instituciji, ki ni del skupine matične družbe, ali, kadar to dovoljuje nacionalno pravo, pri centralni banki države članice. Kadar na računu ostanejo likvidna sredstva, potem ko so bila uporabljena za kritje likvidnostnih odlivov v skladu z odstavkom 1 tega člena, so ta preostala likvidna sredstva na voljo za uporabo za namene člena 96 Direktive 2014/59/EU v primeru reševanja podružnice iz tretje države in za namene prenehanja podružnice iz tretje države v skladu z nacionalnim pravom.

4. Pristojni organi lahko opustijo likvidnostno zahtevo iz tega člena za kvalificirane podružnice iz tretjih držav.

Člen 48g

Notranje upravljanje in upravljanje tveganj

1. Države članice zahtevajo, da imajo podružnice iz tretjih držav v zadevni državi članici vsaj dve osebi, ki dejansko vodita njihovo poslovanje in ju predhodno odobrijo pristojni organi. Ti osebi imata dober ugled ter ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za opravljanje svojih nalog ter temu namenita dovolj časa.

2. Države članice zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav razreda 1 izpolnjujejo zahteve iz členov 74 in 75, člena 76(5) in (6), ter členov 92, 94 in 95. Pristojni organi lahko od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da ustanovijo lokalni upravljalni odbor, da se zagotovi ustrezno upravljanje podružnice.

3. Države članice zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav razreda 2 izpolnjujejo zahteve iz členov 74, 75, 92, 94 in 95 ter imajo vzpostavljene funkcije notranje kontrole, kot je določeno v členu 76(5) in členu 76(6), prvi, drugi in četrti pododstavek.

Pristojni organi lahko od podružnic iz tretjih držav razreda 2 glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti zahtevajo, da imenujejo vodje funkcij notranje kontrole, kot je določeno v členu 76(6), tretji in peti pododstavek.

4. Države članice zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav vzpostavijo sistem poročanja upravljalnemu organu matične družbe, ki zajema vsa pomembna tveganja ter politike upravljanja tveganj in njihove spremembe, ter da imajo ustrezne sisteme informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) in kontrole za zagotavljanje ustreznega upoštevanja politik.

5. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da spremljajo in upravljajo svoje ureditve o zunanjem izvajanju ter zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi popoln dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje svoje nadzorniške funkcije.

6. Države članice zahtevajo, da imajo podružnice iz tretjih držav, ki izvajajo vzajemne posle ali posle znotraj skupine, ustrezne vire za prepoznavanje in ustrezno upravljanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, kadar se pomembna tveganja, povezana s sredstvi, ki jih knjiži podružnica iz tretje države, prenesejo na nasprotno stranko.

7. Kadar kritične ali pomembne funkcije podružnice iz tretje države izvaja njena matična družba, se te funkcije izvajajo v skladu z notranjo ureditvijo ali sporazumi znotraj skupine. Pristojni organi, odgovorni za nadzor podružnic iz tretjih držav, imajo dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje svoje nadzorniške funkcije.

8. Pristojni organi zahtevajo, da neodvisna tretja oseba redno ocenjuje, ali podružnica iz tretje države izvaja in stalno izpolnjuje zahteve iz tega člena ter pristojnemu organu predloži poročilo z ugotovitvami in zaključki.

9. EBA do 10. januarja 2027 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o uporabi ureditev, procesov in mehanizmov iz člena 74(1) te direktive, upoštevajoč člen 74(2), ter o uporabi člena 75 in člena 76(5) ter (6) te direktive za podružnice iz tretjih držav.

Člen 48h

Zahteve glede knjiženja

1. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da vodijo register, ki tem podružnicam iz tretjih držav omogoča spremljanje in vodenje celovite in natančne evidence vseh sredstev in obveznosti v državi članici, ki jih podružnica iz tretje države knjiži ali ki iz te podružnice izvirajo, ter samostojno upravljanje teh sredstev in obveznosti znotraj podružnice iz tretje države. Register vsebuje vse potrebne in zadostne informacije o tveganjih, ki jih ustvari podružnica iz tretje države, in o tem, kako se upravljajo.

2. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da oblikujejo ter redno pregledujejo in posodabljajo politiko o ureditvah knjiženja za upravljanje registra iz odstavka 1. Tako politiko dokumentira in odobri ustrezni organ upravljanja matične družbe. Politika vsebuje jasno utemeljitev ureditev knjiženja in določa, kako so te ureditve usklajene s poslovno strategijo podružnice iz tretje države.

3. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da zagotovijo, da se redno pripravlja neodvisno pisno in obrazloženo mnenje o izvajanju in stalnem izpolnjevanju zahtev iz tega člena ter se z ugotovitvami in zaključki naslovi na pristojni organ.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi ureditve knjiženja, ki naj jih podružnice iz tretjih držav uporabljajo za namene tega člena, zlasti kar zadeva:

(a) metodologijo za opredelitev in vodenje celovite in natančne evidence sredstev in obveznosti, ki jih podružnica iz tretje države knjiži v državi članici, ter

(b) metodologijo za opredelitev in vodenje evidence zunajbilančnih postavk ter sredstev in obveznosti, ki izvirajo iz podružnice iz tretje države in se v njenem imenu ali v njeno korist knjižijo ali vodijo na daljavo v drugih podružnicah ali podrejenih družbah iste skupine.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Pododdelek 3

Pooblastilo, da se zahteva dovoljenje iz naslova III, in zahteve za podružnice iz tretjih držav, ki so sistemsko pomembne

Člen 48i

Pooblastilo, da se zahteva ustanovitev podrejene družbe

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni, da od podružnic iz tretjih držav zahtevajo vložitev vloge za dovoljenje iz naslova III, poglavje 1, vsaj kadar:

(a) je podružnica iz tretje države v preteklosti izvajala dejavnosti iz člena 47(1) ali jih trenutno izvaja, brez poseganja v izjeme iz člena 48c(4), točka (d), s strankami ali nasprotnimi strankami v drugih državah članicah;

(b) podružnica iz tretje države izpolnjuje kazalnike sistemske pomembnosti iz člena 131(3) ali je ocenjena, kot da je sistemsko pomembna v skladu s členom 48j in pomeni pomembno tveganje za finančno stabilnost Unije ali države članice, v kateri ima sedež, ali

(c) je skupni znesek sredstev vseh podružnic iz tretjih držav, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, v Uniji enak ali višji od 40 milijard EUR ali če je znesek sredstev, ki jih ima podružnica iz tretje države v svoji knjigi v državi članici, v kateri je ustanovljena, enak ali višji od 10 milijard EUR.

Pooblastilo iz prvega pododstavka tega odstavka se lahko uporabi po uporabi ukrepov iz člena 48j ali 48o, kot je ustrezno, ali kadar lahko pristojni organ na podlagi razlogov, ki niso navedeni v prvem pododstavku tega odstavka, utemelji, da ti ukrepi ne bi zadostovali za odpravo pomembnih pomislekov z vidika nadzora.

2. Pristojni organi se pred izvajanjem pooblastila iz odstavka 1 posvetujejo z EBA in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije.

Za namene odstavka 1, točki (b) in (c), tega člena in pri izvedbi ocene iz člena 48j pristojni organi ali, kadar je to ustrezno, imenovani organi upoštevajo ustrezne kazalnike za oceno sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav, ki vključujejo zlasti:

(a) velikost podružnice iz tretje države;

(b) zapletenost strukture, organiziranosti in poslovnega modela podružnice iz tretje države;

(c) stopnjo medsebojne povezanosti podružnice iz tretje države s finančnim sistemom Unije in države članice, v kateri je ustanovljena;

(d) zamenljivost dejavnosti, storitev ali poslov, ki se opravljajo, ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja podružnica iz tretje države;

(e) tržni delež podružnice iz tretje države v Uniji in državi članici, v kateri je ustanovljena, z vidika skupnih bančnih sredstev ter v zvezi z dejavnostmi in storitvami, ki jih zagotavlja, ter posli, ki jih opravlja;

(f) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve poslov ali poslovanja podružnice iz tretje države na likvidnost finančnega sistema države članice, v kateri ima sedež, ali na plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Uniji in v tej državi članici;

(g) vlogo in pomembnost podružnice iz tretje države za dejavnosti, storitve in posle skupine iz tretje države v Uniji in državi članici, v kateri je ustanovljena;

(h) vlogo in pomembnost podružnice iz tretje države v okviru reševanja ali prenehanja na podlagi informacij organa za reševanje;

(i) obseg poslovanja skupine iz tretje države, ki se izvaja prek podružnic iz tretjih držav, glede na poslovanje te skupine, ki se izvaja prek podrejenih institucij z dovoljenjem v Uniji in v državah članicah, v kateri so ustanovljene podružnice iz tretjih držav.

Člen 48j

Ocenjevanje sistemske pomembnosti in zahteve za podružnice iz tretjih držav, ki so sistemsko pomembne

1. Za podružnico tretje države se izvede ocenjevanje iz odstavka 2 tega člena, kadar imajo vse podružnice iz tretjih držav v Uniji, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, skupni znesek sredstev v Uniji, kot je poročan v skladu s pododdelkom 4, enak ali višji od 40 milijard EUR bodisi:

(a) v povprečju za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja; ali

(b) v absolutnem smislu za najmanj tri letna poročevalska obdobja v petih neposredno predhodnih letnih poročevalskih obdobjih.

Prag sredstev iz prvega pododstavka ne vključuje sredstev, ki jih imajo podružnice iz tretjih držav v zvezi s posli na trgu centralnih bank, sklenjenimi s centralnimi bankami ESCB.

2. Pristojni organ, odgovoren za nadzor podružnice iz tretje države, ki pripada skupini iz tretje države, pri kateri je znesek sredstev v Uniji, ki ga imajo skupaj vse podružnice iz tretjih držav v Uniji, enak ali višji od 40 milijard EUR, oceni, ali je podružnica iz tretje države, ki jo nadzoruje, sistemsko pomembna in ali pomeni znatno tveganje za finančno stabilnost Unije ali države članice, v kateri je ustanovljena. V ta namen pristojni organi upoštevajo zlasti kazalnike sistemske pomembnosti iz člena 48i(2) in člena 131(3).

3. Pristojni organ ali, kadar je to ustrezno, imenovani organ se pri ocenjevanju iz odstavka 2 posvetuje z EBA in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije, da bi ocenil tveganja za finančno stabilnost, ki jih zadevna podružnica iz tretje države pomeni za države članice, ki niso država članica, v kateri je bila ustanovljena.

Pristojni organ ali, kadar je to ustrezno, imenovani organ svojo obrazloženo oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države za Unijo in državo članico, v kateri ima sedež, predloži EBA in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije.

Kadar se pristojni organi, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje, ne strinjajo z oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države, o tem v 10 delovnih dneh od prejema ocene obvestijo pristojni organ, ki je izvedel oceno iz odstavka 2. Pristojni organi si s pomočjo EBA po svojih najboljših močeh prizadevajo, da bi najpozneje v treh mesecih od dne, ko je pristojni organ ali, kadar je to ustrezno, imenovani organ izrazil nasprotovanje, dosegli soglasje glede ocene in, kadar je to ustrezno, glede ciljno usmerjenih zahtev iz odstavka 4. Po izteku tega obdobja pristojni organ, odgovoren za nadzor podružnice iz tretje države, ki se ocenjuje, odloči o oceni sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države in ciljno usmerjenih zahtevah iz odstavka 4.

4. Kadar je to primerno za obravnavo ugotovljenih tveganj, lahko pristojni organ ali, kadar je to ustrezno, imenovani organ za podružnico iz tretje države uvede ciljno usmerjene zahteve, kar lahko vključuje naslednje:

(a) da zadevna podružnica iz tretje države svoja sredstva ali dejavnosti prestrukturira tako, da se preneha šteti, kot da je sistemsko pomembna v skladu z odstavkom 2 ali da ne pomeni več nepotrebnega tveganja za finančno stabilnost Unije ali države članice, v kateri ima sedež, ali

(b) uvedbo dodatnih bonitetnih zahtev za zadevno podružnico iz tretje države.

Kadar pristojni organ ali, kadar je to ustrezno, imenovani organ meni, da je podružnica iz tretje države sistemsko pomembna, vendar se odloči, da ne bo izvajal nobenega od pooblastil iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka ali iz člena 48i, predloži utemeljeno uradno obvestilo o razlogih, zakaj se je odločil, da teh pooblastil ne bo izvajal EBA in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije.

5. EBA do 31. decembra 2028 Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji poroča o naslednjem:

(a) ocenjevanju iz odstavka 3 tega člena, zlasti glede opredeljevanja podružnic iz tretjih držav iste matične družbe, in poteku postopka posvetovanja iz navedenega odstavka;

(b) uporabi nadzorniških pooblastil iz odstavka 4 tega člena in člena 48i;

Pododdelek 4

Zahteve glede poročanja

Člen 48k

Regulativne in finančne informacije o podružnicah iz tretjih držav in matični družbi

1. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da njihovim pristojnim organom redno poročajo informacije o:

(a) sredstvih in obveznostih, ki jih imajo v svojih knjigah v skladu s členom 48h, ter sredstvih in obveznostih, ki izvirajo iz podružnic iz tretjih držav, z razčlenitvijo, ki prikazuje:

(i) največja evidentirana sredstva in obveznosti, razvrščene po sektorjih in vrstah nasprotne stranke, vključno zlasti z izpostavljenostmi finančnemu sektorju;

(ii) znatno koncentracijo izpostavljenosti in virov financiranja v zvezi z določenimi vrstami nasprotnih strank;

(iii) pomembne notranje transakcije z matično družbo in člani skupine matične družbe;

(b) skladnosti podružnic iz tretjih držav z zahtevami, ki veljajo zanje na podlagi te direktive;

(c) na ad hoc osnovi, ureditvah v zvezi z jamstvi za vloge, ki so na voljo vlagateljem v podružnicah iz tretjih držav v skladu s členom 15(2) in (3) Direktive 2014/49//EU Evropskega parlamenta in Sveta (**);

(d) dodatnih regulativnih zahtevah, ki jih za podružnice iz tretjih držav uvedejo države članice na podlagi nacionalnega prava.

Za namene poročanja informacij o sredstvih in obveznostih v svojih knjigah v skladu s prvim pododstavkom, točka (a), podružnice iz tretjih držav uporabljajo mednarodne računovodske standarde, kot veljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (***), ali veljavna splošno sprejeta računovodska načela v državi članici.

2. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da njihovim pristojnim organom poročajo naslednje informacije o svoji matični družbi:

(a) na redni osnovi, zbirne informacije o sredstvih in obveznostih, ki jih imajo ali jih knjižijo podrejene družbe oziroma druge podružnice iz tretjih držav skupine te matične družbe v Uniji;

(b) na redni osnovi, skladnost matične družbe z veljavnimi bonitetnimi zahtevami na posamični in konsolidirani podlagi;

(c) na ad hoc osnovi, pomembne nadzorniške preglede in ocene, kadar se ti izvajajo v zvezi z matično družbo, in posledične nadzorniške odločitve;

(d) načrte sanacije matične družbe in posebne ukrepe, ki bi lahko bili sprejeti za podružnice iz tretjih držav v skladu z navedenimi načrti, ter vse poznejše posodobitve in spremembe teh načrtov;

(e) poslovno strategijo matične družbe v zvezi s podružnicami iz tretjih držav in vse naknadne spremembe te strategije;

(f) storitve, ki jih matična družba opravlja za stranke, ki imajo sedež ali se nahajajo v Uniji, na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo v skladu s členom 21c.

3. Obveznosti poročanja iz tega člena pristojnemu organu ne preprečujejo, da uvede dodatne zahteve glede poročanja za podružnice iz tretjih držav, kadar meni, da so dodatne informacije potrebne za celovit pregled poslovanja, dejavnosti ali finančne trdnosti podružnic iz tretjih držav ali njihove matične družbe, za preverjanje skladnosti podružnic iz tretjih držav in njihove matične družbe z veljavnim pravom ter za zagotavljanje skladnosti podružnic iz tretjih držav z navedenim pravom.

Člen 48l

Standardni obrazci in predloge ter pogostost poročanja

1. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne oblike in opredelitve za poročanje in pogostost poročanja ter razvije rešitve IT, ki se uporabljajo za namene člena 48k.

Zahteve glede poročanja iz člena 48k so sorazmerne z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v razred 1 ali 2.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. Regulativne in finančne informacije iz člena 48k podružnice iz tretjih držav razreda 1 poročajo vsaj dvakrat letno, podružnice iz tretjih držav razreda 2 pa vsaj enkrat letno.

3. Pristojni organ lahko opusti vse zahteve ali del zahtev za poročanje informacij o matični družbi iz člena 48k(2) za kvalificirane podružnice iz tretjih držav, če lahko pristojni organ pridobi ustrezne informacije neposredno od nadzornih organov zadevne tretje države.

ODDELEK III

Nadzor

Člen 48m

Nadzor podružnic iz tretjih držav in načrt nadzorniških pregledov

1. Države članice zahtevajo, da pristojni organi za namene nadzora podružnic iz tretjih držav ravnajo v skladu s tem oddelkom in smiselno v skladu z naslovom VII.

2. Pristojni organi vključijo podružnice iz tretjih držav v načrt nadzorniških pregledov iz člena 99.

Člen 48n

Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja

1. Države članice zahtevajo, da pristojni organi pregledajo ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav za izpolnjevanje določb, ki se zanje uporabljajo na podlagi te direktive, in, kadar je ustrezno, vseh dodatnih regulativnih zahtev na podlagi nacionalnega prava.

2. Pristojni organi na podlagi pregleda iz odstavka 1 ovrednotijo, ali ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav, ter jamstveni kapital in likvidnost teh podružnic zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih pomembnih tveganj ter uspešno poslovanje podružnic iz tretjih držav.

3. Pristojni organi izvedejo pregled in ovrednotenje iz odstavkov 1 in 2 tega člena v skladu z merili za uporabo načela sorazmernosti objavljenimi v skladu s členom 143(1), točka (c). Pristojni organi zlasti določijo raven pogostosti in intenzivnosti pregleda iz odstavka 1 tega člena, ki sta sorazmerni z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v razred 1 in razred 2 ter upoštevata druga ustrezna merila, kot so narava, obseg in zapletenost dejavnosti podružnic iz tretjih držav.

4. Kadar imajo pristojni organi na podlagi pregledovanja, zlasti ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti podružnice iz tretje države, utemeljene razloge za sum, da gre ali je šlo v zvezi z zadevno podružnico tretje države za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega ali da obstaja povečano tveganje za to, takoj uradno obvestijo EBA in organ, ki je odgovoren za nadzor podružnice iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849. Kadar obstaja povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, se pristojni organ in organ, ki je odgovoren za nadzor podružnice iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, povežeta in o svoji skupni oceni takoj uradno obvestita EBA. Pristojni organ, kadar je to ustrezno, sprejme ukrepe v skladu s to direktivo, ki lahko vključujejo odvzem dovoljenja podružnici tretje države na podlagi člena 48d(2), točka (g), te direktive.

5. Pristojni organ, finančnoobveščevalna enota in organ, ki je odgovoren za nadzor podružnice iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, v okviru svojih pristojnosti tesno sodelujejo in si izmenjujejo informacije, pomembne za to direktivo, pod pogojem, da takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v nobeno poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka na podlagi kazenskega ali upravnega prava države članice, v kateri se nahaja pristojni organ, finančnoobveščevalna enota ali organ, ki je odgovoren za nadzor podružnice iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849. EBA lahko pristojnim organom in organom, odgovornim za nadzor podružnice iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, v primeru nestrinjanja v zvezi z usklajevanjem nadzorniških dejavnosti pomaga na podlagi tega člena na lastno pobudo. V takem primeru EBA ukrepa v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA do 10. julija 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih določi:

(a) skupne postopke in metodologije za postopek nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz tega člena ter za oceno obravnave pomembnih tveganj;

(b) mehanizme za sodelovanje in izmenjavo informacij med organi iz odstavka 5 tega člena, zlasti v okviru ugotavljanja hudih kršitev pravil o preprečevanju pranja denarja ali financiranja terorizma;

(c) organ, odgovoren za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma v državi članici v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 v okviru uporabe člena 27b(2), člena 48c(5) in člena 48d(3) te direktive;

Za namene prvega pododstavka, točka (a), se postopki in metodologije iz navedene točke določijo na način, ki je sorazmeren z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v razred 1 ali razred 2, in z drugimi ustreznimi merili, kot so narava, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.

Člen 48o

Nadzorniški ukrepi in pooblastila

1. Pristojni organi od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da že v zgodnji fazi sprejmejo potrebne ukrepe za:

(a) zagotavljanje, da podružnice iz tretjih držav izpolnjujejo zahteve, ki veljajo zanje na podlagi te direktive in nacionalnega prava, ali da ponovno vzpostavijo skladnost s temi zahtevami, ter

(b) zagotavljanje, da so pomembna tveganja, ki so jim izpostavljene podružnice iz tretjih držav, krita in upravljana na preudaren in zadosten način ter da te podružnice vzdržujejo uspešno poslovanje.

2. Pooblastila pristojnih organov za namene odstavka 1 vključujejo vsaj pooblastilo, da od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da:

(a) imajo znesek jamstvenega kapitala, ki presega minimalne zahteve iz člena 48e, ali izpolnjevati druge dodatne kapitalske zahteve; vsak dodatni znesek jamstvenega kapitala, ki ga mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, mora izpolnjevati zahteve iz člena 48e;

(b) izpolnijo druge posebne likvidnostne zahteve poleg zahtev iz člena 48f; vsa dodatna likvidna sredstva, ki jih mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, morajo izpolnjevati zahteve iz člena 48f;

(c) okrepijo svoje ureditve upravljanja, upravljanja tveganj ali knjiženja;

(d) omejijo poslovanje ali dejavnosti, ki jih opravljajo, ter nasprotne stranke v teh dejavnostih;

(e) zmanjšajo tveganje, povezano z njihovimi dejavnostmi, produkti in sistemi, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, ter prenehajo izvajati takšne dejavnosti ali ponujati takšne produkte;

(f) izpolnijo dodatne zahteve glede poročanja v skladu s členom 48k(3) ali povečajo pogostost rednega poročanja;

(g) javno razkrivajo podatke.

Člen 48p

Sodelovanje med pristojnimi organi in kolegiji nadzornikov

1. Pristojni organi, ki nadzorujejo podružnice iz tretjih držav in podrejene institucije iste skupine iz tretje države, tesno sodelujejo in si izmenjujejo informacije. Pristojni organi v skladu s členom 115 sklenejo pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

2. Za namene odstavka 1 tega člena podružnice iz tretjih držav razreda 1 celovito nadzira kolegij nadzornikov v skladu s členom 116. Za te namene se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) kadar je bil v zvezi s podrejenimi institucijami skupine tretje države ustanovljen kolegij nadzornikov, so podružnice iz tretjih držav razreda 1, ki so del iste skupine, vključene v obseg pristojnosti tega kolegija nadzornikov;

(b) kadar ima skupina iz tretje države podružnice iz tretjih držav razreda 1 v več kot eni državi članici, vendar nima podrejenih institucij v Uniji, za katere velja člen 116, se v zvezi s temi podružnicami iz tretjih držav razreda 1 ustanovi kolegij nadzornikov;

(c) kadar ima skupina iz tretje države podružnice iz tretjih držav razreda 1 v več kot eni državi članici ali vsaj eno podružnico iz tretje države razreda 1 in eno ali več podrejenih institucij v Uniji, za katere ne velja člen 116, se v zvezi s temi podružnicami iz tretjih držav in podrejenimi institucijami ustanovi kolegij nadzornikov.

3. Države članice za namene odstavka 2, točki (b) in (c), tega člena zagotovijo, da obstaja glavni pristojni organ, ki opravlja enako vlogo kot konsolidacijski nadzornik v skladu s členom 116. Glavni pristojni organ je organ države članice, v kateri je največja podružnica iz tretje države v smislu skupne vrednosti knjiženih sredstev.

4. Poleg nalog iz člena 116 kolegij nadzornikov:

(a) pripravi poročilo o strukturi in dejavnostih skupine iz tretje države v Uniji ter ga vsako leto posodobi;

(b) izmenjuje informacije o rezultatih postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 48n;

(c) si prizadeva za uskladitev uporabe nadzorniških ukrepov in pooblastil iz člena 48o.

5. Kolegij nadzornikov po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi iz tretjih držav.

6. EBA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) mehanizme sodelovanja in osnutke vzorčnih dogovorov med pristojnimi organi za namene odstavka 1 ter

(b) pogoje za delovanje kolegijev nadzornikov za namene odstavkov 2 do 6.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 10. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 48q

Uradno obveščanje EBA

Pristojni organi uradno obvestijo EBA o naslednjem:

(a) vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam iz tretjih držav, in vseh naknadnih spremembah teh dovoljenj;

(b) skupnih sredstvih in obveznostih, ki jih knjižijo podružnice iz tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje, kot se redno poročajo;

(c) imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje.

EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh podružnic iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za poslovanje v Uniji v skladu s tem naslovom, pri čemer navede države članice, v katerih imajo dovoljenje za poslovanje.

POGLAVJE 2

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 48r

Sodelovanje z nadzornimi organi iz tretjih držav pri nadzoru na konsolidirani podlagi

1. Unija lahko z eno ali več tretjimi državami sklene sporazume o načinih za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad:

(a) institucijami, katerih nadrejene osebe imajo sedeže v tretji državi;

(b) institucijami v tretjih državah, katerih nadrejene osebe, bodisi institucije bodisi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, imajo sedeže v Uniji.

2. Sporazumi iz odstavka 1 si prizadevajo zagotoviti zlasti, da:

(a) pristojni organi držav članic lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor na podlagi konsolidiranega finančnega položaja institucij, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki so v Uniji in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v tretji državi, ali imajo v njih udeležbo;

(b) nadzorni organi tretjih držav lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor nadrejenih oseb, ki imajo sedeže na njihovih ozemljih in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v eni ali več državah članicah, ali imajo v njih udeležbo, ter

(c) EBA lahko pridobi informacije od pristojnih organov držav članic, ki so jih prejeli od nacionalnih organov tretjih držav v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Brez poseganja v člen 218 PDEU Komisija s pomočjo Evropskega odbora za bančništvo preuči izid pogajanj iz odstavka 1 tega člena in nastale razmere.

4. EBA za namene tega člena pomaga Komisiji v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

(**) Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

(***) Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).“;

(14) v členu 53(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zaupne informacije, ki jih te osebe, revizorji ali strokovnjaki prejmejo med opravljanjem svojih nalog, se lahko razkrijejo le v obliki povzetka ali zbirnih informacij, tako da posameznih kreditnih institucij ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko ali davčno pravo.“;

(15) v členu 56 se doda naslednji odstavek:

„Člen 53(1) in člen 54 ne izključujeta izmenjave informacij med pristojnimi organi in davčnimi organi v isti državi članici v skladu z nacionalnim pravom. Kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se lahko izmenjujejo, kot je navedeno v prvem stavku tega odstavka, le z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so jih razkrili.“;

(16) člena 65 in 66 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 65

Upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v pooblastila pristojnih organov za nadzor iz člena 64 te direktive in v pravico držav članic, da predpišejo in naložijo kazni po kazenskem pravu, države članice določijo pravila o upravnih kaznih, periodičnih denarnih kaznih in drugih upravnih ukrepih za kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, Uredbe (EU) št. 575/2013 in odločitev, ki jih pristojni organ sprejme na podlagi navedenih določb ali navedene uredbe, ter storijo vse potrebno za zagotovitev njihovega izvajanja. Upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Kadar obveznosti iz odstavka 1 tega člena veljajo za institucije, finančne holdinge in mešane finančne holdinge, države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi v primeru kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, Uredbe (EU) št. 575/2013 ali odločitev, ki jih pristojni organ sprejme na podlagi navedenih določb ali navedene uredbe, uporabijo upravne kazni, periodične denarne kazni in druge upravne ukrepe za člane upravljalnega organa, višje vodstvo, nosilce ključnih funkcij, druge zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije, kot je navedeno v členu 92(3) te direktive, in druge fizične osebe, če so na podlagi nacionalnega prava odgovorni za kršitev.

3. Uporaba periodičnih denarnih kazni pristojnim organom ne preprečuje, da za isto kršitev naložijo upravne kazni ali druge upravne ukrepe.

4. Pristojni organi imajo vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih nalog. Ta pooblastila vključujejo:

(a) pooblastilo, da od naslednjih fizičnih ali pravnih oseb zahtevajo, naj predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno z informacijami, ki jih je treba za namene nadzora in z njim povezane statistične namene predložiti v rednih časovnih presledkih in v posebnih oblikah:

(i) institucij s sedežem v zadevni državi članici;

(ii) finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(iii) mešanih finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(iv) mešanih poslovnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(v) oseb, ki pripadajo subjektom iz točk (i) do (iv);

(vi) tretjih oseb, ki so za subjekte iz točk (i) do (iv) te točke prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti, vključno s tretjimi ponudniki storitev IKT iz poglavja V Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(b) pooblastilo, da opravijo vse potrebne preiskave katere koli osebe iz točk (a)(i) do (vi), ki ima sedež ali se nahaja v zadevni državi članici, kadar je to potrebno za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno s pooblastilom, da:

(i) zahtevajo predložitev dokumentov;

(ii) pregledajo knjige in evidence oseb iz točk (a)(i) do (vi) ter pridobijo kopije takšnih knjig in evidenc oziroma izpiske iz njih;

(iii) pridobijo pisne ali ustne obrazložitve od oseb iz točk (a)(i) do (vi) ali njihovih predstavnikov ali zaposlenih;

(iv) izvedejo razgovor s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, da bi zbrali informacije o predmetu preiskave, ter

(v) ob upoštevanju drugih pogojev prava Unije v poslovnih prostorih pravnih oseb iz točk (a)(i) do (vi) in katerih koli drugih družb, vključenih v konsolidirani nadzor, kadar je pristojni organ konsolidacijski nadzornik, opravijo vse potrebne inšpekcijske preglede, kadar o tem predhodno uradno obvestijo zadevne pristojne organe; če je za inšpekcijski pregled v skladu z nacionalnim pravom potrebno dovoljenje sodnega organa, se zaprosi za takšno dovoljenje.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko ta člen, kadar pravni sistem države članice ne določa upravnih kazni, uporablja tako, da kazen predlaga pristojni organ, naloži pa jo sodni organ, pri čemer mora biti zagotovljeno, da so ta pravna sredstva učinkovita in imajo enak učinek, kot ga imajo upravne kazni, ki jih naložijo pristojni organi. V vsakem primeru morajo biti naložene kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice iz prvega pododstavka sporočijo Komisiji ukrepe nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na podlagi tega odstavka, do 10. januarja 2026, brez odlašanja pa tudi vse nadaljnje spremembe teh predpisov.

Člen 66

Upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi za kršitve zahtev glede dovoljenj in zahtev glede pridobitev ali odsvojitev pomembnih deležev, pomembnih prenosov sredstev in obveznosti, združitev ali delitev

1. Države članice zagotovijo, da njihovi zakoni in drugi predpisi določajo upravne kazni, periodične denarne kazni in druge upravne ukrepe, vsaj kadar:

(a) se dejavnosti kot kreditna institucija opravljajo brez pridobitve predhodnega dovoljenja, kar pomeni kršenje člena 8 te direktive;

(b) vsaj eno od dejavnosti iz člena 4(1), točka 1(b), Uredbe (EU) št. 575/2013, opravlja subjekt, ki dosega prag iz navedene točke, in nima dovoljenja kot kreditna institucija, razen za subjekte, ki zaprosijo za opustitev na podlagi člena 8a te direktive;

(c) se posli sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti izvajajo brez dovoljenja kot kreditna institucija, kar pomeni kršenje člena 9 te direktive;

(d) se kvalificirani delež v kreditni instituciji neposredno ali posredno pridobi ali dodatno neposredno ali posredno poveča, zaradi česar bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu enak ali večji od pragov iz člena 22(1) te direktive ali takšen, da bi kreditna institucija postala podrejena družba pridobitelja, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom kreditne institucije, v kateri si pridobitelj prizadeva pridobiti ali povečati kvalificirani delež, v ocenjevalnem obdobju ali ob nasprotovanju pristojnih organov, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(e) se kvalificirani delež v kreditni instituciji neposredno ali posredno odsvoji ali zmanjša, tako da bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu nižji od pragov iz člena 25 te direktive ali takšen, da kreditna institucija ne bi bila več podrejena družba pravne osebe, ki odsvoji kvalificirani delež, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(f) finančni holding ali mešani finančni holding, ki spada na področje uporabe člena 21a(1) te direktive, ne zaprosi za odobritev, kar pomeni kršenje navedenega člena, ali krši katero koli drugo zahtevo iz navedenega člena;

(g) nameravani pridobitelj v smislu člena 27a(1) te direktive zadevnega pristojnega organa ne obvesti uradno o neposredni ali posredni pridobitvi pomembnega deleža, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(h) nobeden od subjektov iz člena 27d te direktive zadevnega pristojnega organa ne obvesti uradno o neposredni ali posredni odsvojitvi pomembnega deleža, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala navedenega subjekta;

(i) kateri koli subjekt iz člena 27f(1) te direktive izvede pomemben prenos sredstev in obveznosti, ne da bi o tem uradno obvestil pristojne organe, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(j) kateri koli subjekt iz člena 27i(1) te direktive izvede združitev ali delitev v nasprotju z navedenim členom.

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

(a) upravne kazni:

(i) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa družbe;

(ii) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini do 5 milijonov EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;

(iii) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar je ta dobiček ali izgubo mogoče opredeliti;

(b) periodične denarne kazni:

(i) v primeru pravne osebe periodične denarne kazni v višini do 5 % povprečnega dnevnega neto prometa, ki jih mora pravna oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo; periodična denarna kazen se lahko naloži za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi pristojnega organa, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen;

(ii) v primeru fizične osebe periodične denarne kazni v višini do 50 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 9. julija 2024, ki jih mora fizična oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo; periodična denarna kazen se lahko naloži za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi pristojnega organa, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen;

(c) druge upravne ukrepe:

(i) javno izjavo, v kateri so navedeni odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali vmesna EU nadrejena oseba in narava kršitve;

(ii) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(iii) preklic glasovalnih pravic delničarja ali delničarjev, odgovornih za kršitve iz odstavka 1;

(iv) ob upoštevanju člena 65(2), začasno prepoved opravljanja funkcij v institucijah za člana upravljalnega organa ali katero koli drugo fizično osebo, odgovorno za kršitev.

Države članice lahko za namene prvega pododstavka, točka (b), določijo višji najvišji znesek periodičnih denarnih kazni, ki ga je treba plačati za vsak dan kršitve.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (b), lahko države članice periodične denarne kazni uporabljajo na tedenski ali mesečni osnovi. V navedenem primeru najvišji znesek periodičnih denarnih kazni, ki se uporabijo za zadevno tedensko ali mesečno obdobje, ko traja kršitev, ne sme presegati najvišjega zneska periodičnih denarnih kazni, ki bi se za zadevno obdobje uporabljali na dnevni osnovi v skladu z navedeno točko.

Periodične denarne kazni se lahko naložijo na določen datum in začnejo uporabljati pozneje.

3. Skupni letni neto promet iz odstavka 2, točka (a)(i), tega člena, je vsota naslednjih postavk, določenih v skladu s prilogama III in IV k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2021/451 (**):

(a) prihodkov iz obresti;

(b) odhodkov za obresti;

(c) odhodkov zaradi delniškega kapitala, vračljivega na zahtevo;

(d) prihodkov iz dividend;

(e) prihodkov iz naslova provizij in opravnin;

(f) odhodkov iz naslova provizij in opravnin;

(g) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti v posesti za trgovanje, neto;

(h) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti, določenih za merjenje po pošteni vrednosti prek poslovnega izida, neto;

(i) dobičkov ali izgub iz obračunavanja varovanja pred tveganjem, neto;

(j) čistih dobičkov ali izgub iz tečajnih razlik;

(k) drugih poslovnih prihodkov;

(l) drugih poslovnih odhodkov.

Podlaga za izračun za namene tega člena so najnovejše letne nadzorniške finančne informacije, na podlagi katerih je kazalnik večji od nič. Kadar za pravno osebo iz odstavka 2 tega člena ne velja Izvedbena uredba (EU) 2021/451, je ustrezni skupni letni neto promet skupni letni neto promet ali ustrezna vrsta prihodka v skladu z veljavnim računovodskim okvirom. Kadar je zadevna družba del skupine, je zadevni skupni letni neto promet enak skupnemu letnemu neto prometu, ki izhaja iz konsolidiranega računovodskega izkaza končne nadrejene osebe.

4. Povprečni dnevni neto promet iz odstavka 2, točka (b)(i), je skupni letni neto promet iz odstavka 3, deljen s 365.

(*) Uredba (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 333, 27.12.2022, str. 1).

(**) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškim poročanjem institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 (UL L 97, 19.3.2021, str. 1).“;

(17) člen 67 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) institucija nima ureditev upravljanja in politik prejemkov, nevtralnih glede na spol, ki jih zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 74;“;

(ii) točke (e), (f) in (i) se črtajo;

(iii) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) institucija ne ohranja količnika neto stabilnega financiranja, s čimer krši člen 413 ali 428b Uredbe (EU) št. 575/2013, ali večkrat in nenehno ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, kar pomeni kršenje člena 412 navedene uredbe;“;

(iv) točki (k) in (l) se črtata;

(v) dodajo se naslednje točke:

„(r) institucija ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(s) institucija ali fizična oseba večkrat ne ravna v skladu z odločitvijo, ki jo pristojni organ naloži v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi se ta direktiva prenaša, ali v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013;

(t) institucija ne izpolnjuje zahtev glede prejemkov iz členov 92, 94 in 95 te direktive;

(u) institucija ukrepa brez predhodnega dovoljenja pristojnega organa, kadar nacionalne določbe, ki prenašajo to direktivo, ali Uredba (EU) št. 575/2013 od institucije zahtevajo, da pridobi tako predhodno dovoljenje, ali pa je institucija pridobila tako dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali ne izpolnjuje pogojev, pod katerimi je bilo tako dovoljenje izdano;

(v) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi s sestavo, pogoji, prilagoditvami in odbitki v zvezi s kapitalom, kot je določeno v delu 2 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(w) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z velikimi izpostavljenostmi do stranke ali skupine povezanih strank iz dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(x) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika finančnega vzvoda, vključno z uporabo odstopanj iz dela 7 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(y) institucija pristojnemu organu ne poroča informacij v zvezi s podatki iz člena 430(1) do (3) ter člena 430a Uredbe (EU) št. 575/2013 ali poroča nepopolne ali nepravilne informacije;

(z) institucija ne izpolnjuje zahtev glede zbiranja podatkov in upravljanja iz dela 3, naslov III, poglavje 2, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(aa) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev ali nima vzpostavljenih ureditev upravljanja iz dela 3, naslovi II do VI, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(ab) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika likvidnostnega kritja ali količnika neto stabilnega financiranja, kot je določen v delu 6, naslova I in IV, Uredbe (EU) št. 575/2013 ter v Delegirani uredbi (EU) 2015/61.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

(a) upravne kazni:

(i) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa družbe;

(ii) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini do 5 milijonov EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;

(iii) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar je ta dobiček ali izgubo mogoče opredeliti;

(b) periodične denarne kazni:

(i) v primeru pravne osebe periodične denarne kazni v višini do 5 % povprečnega dnevnega neto prometa, ki jih mora pravna oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo; periodična denarna kazen se lahko naloži za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi pristojnega organa, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen;

(ii) v primeru fizične osebe periodične denarne kazni v višini do 50 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 9. julija 2024, ki jih mora fizična oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo; periodična denarna kazen se lahko naloži za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi pristojnega organa, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen;

(c) druge upravne ukrepe:

(i) javno izjavo, v kateri so navedeni odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali vmesna EU nadrejena oseba in narava kršitve;

(ii) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(iii) v primeru institucije odvzem dovoljenja instituciji v skladu s členom 18;

(iv) ob upoštevanju člena 65(2), začasno prepoved opravljanja funkcij v institucijah za člana upravljalnega organa ali katero koli drugo fizično osebo, odgovorno za kršitev.

Države članice lahko za namene prvega pododstavka, točka (b), določijo višji najvišji znesek periodičnih denarnih kazni, ki ga je treba plačati za vsak dan kršitve.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (b), lahko države članice periodične denarne kazni uporabljajo na tedenski ali mesečni osnovi. V navedenem primeru najvišji znesek periodičnih denarnih kazni, ki se uporabijo za zadevno tedensko ali mesečno obdobje, ko traja kršitev, ne sme presegati najvišjega zneska periodičnih denarnih kazni, ki bi se za zadevno obdobje uporabljali na dnevni osnovi v skladu z navedeno točko.

Periodične denarne kazni se lahko naložijo na določen datum in začnejo uporabljati pozneje.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„3. Skupni letni neto promet iz odstavka 2, točka (a)(i), tega člena, je vsota naslednjih postavk, določenih v skladu s prilogama III in IV k Izvedbeni uredbi (EU) 2021/451:

(a) prihodkov iz obresti;

(b) odhodkov za obresti;

(c) odhodkov zaradi delniškega kapitala, vračljivega na zahtevo;

(d) prihodkov iz dividend;

(e) prihodkov iz naslova provizij in opravnin;

(f) odhodkov iz naslova provizij in opravnin;

(g) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti v posesti za trgovanje, neto;

(h) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti, določenih za merjenje po pošteni vrednosti prek poslovnega izida, neto;

(i) dobičkov ali izgub iz obračunavanja varovanja pred tveganjem, neto;

(j) čistih dobičkov ali izgub iz tečajnih razlik;

(k) drugih poslovnih prihodkov;

(l) drugih poslovnih odhodkov.

Podlaga za izračun za namene tega člena so najnovejše letne nadzorniške finančne informacije, na podlagi katerih je kazalnik večji od nič. Kadar za pravno osebo iz odstavka 2 tega člena ne velja Izvedbena uredba (EU) 2021/451, je ustrezni skupni letni neto promet skupni letni neto promet ali ustrezna vrsta prihodka v skladu z veljavnim računovodskim okvirom. Kadar je zadevna družba del skupine, je zadevni skupni letni neto promet enak skupnemu letnemu neto prometu, ki izhaja iz konsolidiranega računovodskega izkaza končne nadrejene osebe.

4. Povprečni dnevni neto promet iz odstavka 2, točka (b)(i), je skupni letni neto promet iz odstavka 3, deljen s 365.“;

(18) člen 70 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 70

Učinkovita uporaba upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov ter izvajanje pooblastil za naložitev kazni s strani pristojnih organov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste in ravni upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ter, kadar je ustrezno, vključujejo:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, med drugim kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom fizične osebe;

(d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;

(e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;

(f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, s pristojnim organom;

(g) predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(h) morebitne sistemske posledice kršitve;

(i) kazni, ki so bile za enako kršitev že prej naložene po kazenskem pravu fizični ali pravni osebi, odgovorni za to kršitev.

2. Pristojni organi pri izvajanju pooblastil za naložitev upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov tesno sodelujejo za zagotavljanje, da se s temi kaznimi in ukrepi dosežejo rezultati, ki so cilj te direktive. Prav tako usklajujejo svoje ukrepe za preprečevanje kopičenja in prekrivanja pri uporabi upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v čezmejnih primerih.

3. Pristojni organi lahko izrečejo kazni v zvezi z isto fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za isto dejanje ali opustitev dejanja, v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov, povezanih z isto kršitvijo. Vendar mora biti tako kopičenje postopkov in kazni nujno potrebno in sorazmerno za doseganje različnih in dopolnjujočih se ciljev v splošnem interesu.

4. Države članice vzpostavijo ustrezne mehanizme, s katerimi zagotovijo, da so pristojni organi in pravosodni organi ustrezno in pravočasno obveščeni, da so bili upravni in kazenski postopki uvedeni proti isti fizični ali pravni osebi, ki bi lahko bila odgovorna za isto ravnanje v obeh postopkih.

5. EBA do 18. julija 2029 Komisiji predloži poročilo o sodelovanju med pristojnimi organi v okviru uporabe upravnih kazni, periodičnih denarnih kazni in drugih upravnih ukrepov. Poleg tega EBA v zvezi s tem oceni morebitne razlike pri uporabi upravnih kazni med pristojnimi organi. EBA zlasti oceni:

(a) raven sodelovanja med pristojnimi organi v okviru kazni, ki se uporabljajo v čezmejnih primerih, ali v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov;

(b) izmenjavo informacij med pristojnimi organi pri obravnavi čezmejnih primerov;

(c) najboljše prakse, ki jih je razvil kateri koli pristojni organ, katerih sprejetje na področju upravnih kazni, periodičnih denarnih kazni in drugih upravnih ukrepov bi lahko koristilo drugim pristojnim organom;

(d) učinkovitost in stopnjo konvergence, dosežene pri izvrševanju nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z upravnimi kaznimi, periodičnimi denarnimi kaznimi in drugimi upravnimi ukrepi, naloženimi fizičnim ali pravnim osebam, za katere je bilo na podlagi nacionalnega prava ugotovljeno, da so odgovorne za kršitev.“;

(19) v členu 73 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Institucije vzpostavijo zanesljive, učinkovite in celovite strategije in procese za redno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razdelitve notranjega kapitala, za katerega menijo, da je ustrezen za kritje narave in stopnje tveganj, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene. Institucije za kritje ESG tveganj izrecno upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje.“;

(20) v členu 74 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije imajo stabilne ureditve upravljanja, ki vključujejo:

(a) jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenim, preglednim in doslednim sistemom odgovornosti;

(b) učinkovite procese za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene, vključno z ESG tveganji v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju;

(c) primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki;

(d) omrežne in informacijske sisteme, ki so vzpostavljeni in upravljani v skladu z Uredbo (EU) 2022/2554.

(e) politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga spodbujajo, tudi z upoštevanjem nagnjenosti institucije k prevzemanju tveganj z vidika ESG tveganj.

Politike in prakse prejemkov iz prvega pododstavka, točka (e), so nevtralne glede na spol.“;

(21) člen 76 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ odobri ter vsaj vsaki dve leti pregleda strategije in politike za prevzemanje, upravljanje, spremljanje in zmanjševanje tveganj, katerim je ali bi lahko bila izpostavljena institucija, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem institucija posluje, glede na stanje poslovnega cikla, ter s tveganji, ki izhajajo iz trenutnih ter kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih učinkov okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) dejavnikov.

Države članice lahko ob upoštevanju načela sorazmernosti upravljalnim organom majhnih in nekompleksnih institucij dovolijo, da pregledajo strategije in politike iz prvega pododstavka na vsaki dve leti.“;

(b) v odstavku 2 se dodajo naslednji pododstavki:

„Države članice zagotovijo, da upravljalni organ pripravi in spremlja izvajanje posebnih načrtov, ki vključujejo merljive cilje in procese, in so namenjeni spremljanju in obravnavanju finančnih tveganj, ki kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov prehoda v zvezi z ustreznimi regulativnimi cilji in pravnimi akti Unije in držav članic glede ESG dejavnikov, zlasti ciljem doseganja podnebne nevtralnosti, ter, kadar je ustrezno, za mednarodno dejavne institucije, pravnih in regulativnih ciljev tretjih držav.

Pri merljivih ciljih in procesih za obravnavanje ESG tveganj, vključenih v načrte iz drugega pododstavka tega odstavka, se upoštevajo najnovejša poročila in ukrepi, ki jih predpiše Evropski znanstveni svetovalni odbor za podnebne spremembe, zlasti v zvezi z doseganjem podnebnih ciljev Unije. Kadar institucija razkrije informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih zadevah v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), so načrti iz drugega pododstavka tega odstavka skladni z načrti iz člena 19a ali 29a navedene direktive in vključujejo zlasti ukrepe v zvezi s poslovnim modelom in strategijo institucije, ki so skladni v obeh načrtih.

Države članice zagotovijo sorazmerno uporabo drugega in tretjega pododstavka za upravljalne organe majhnih in nekompleksnih institucij, pri čemer navedejo, na katerih področjih se lahko uporabi opustitev ali poenostavljeni postopek.

(*) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

(c) v odstavku 4 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Upravljalni organ v nadzorniški funkciji in odbor za tveganja, kadar je ustanovljen, določita naravo, obseg, obliko in pogostost informacij o tveganju, ki jih prejmeta. Da bi odbor za tveganja, brez poseganja v naloge komisije za prejemke, lahko pomagal pri oblikovanju preudarnih politik in praks v zvezi s prejemki, preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevana tveganja, vključno s tistimi, ki izhajajo iz učinkov ESG dejavnikov, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prejemkov.“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice v skladu z zahtevo po sorazmernosti iz člena 7(2) Direktive Komisije 2006/73/ES (*) zagotovijo, da imajo institucije vzpostavljene funkcije notranje kontrole, ki so neodvisne od operativnih funkcij ter imajo ustrezna pooblastila, ugled, sredstva in stik z upravljalnim organom.

Države članice zagotovijo, da:

(a) funkcije notranje kontrole zagotavljajo, da so vsa pomembna tveganja ustrezno ugotovljena in izmerjena ter da se o njih ustrezno poroča;

(b) funkcije notranje kontrole zagotavljajo celovit pregled nad celotnim razponom tveganj, ki jim je institucija izpostavljena;

(c) funkcija upravljanja tveganj dejavno sodeluje pri pripravi strategije upravljanja tveganj institucije in pri vseh njenih bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganj in ima nadzor nad učinkovitim izvajanjem strategije tveganja institucije;

(d) funkcija notranje revizije izvaja neodvisen pregled učinkovitega izvajanja strategije tveganja institucije;

(e) funkcija zagotavljanja skladnosti ocenjuje in zmanjšuje tveganje neskladnosti ter zagotavlja, da strategija tveganja institucije upošteva tveganje neskladnosti in da se tveganje neskladnosti ustrezno upošteva pri vseh bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganj.

(*) Direktiva Komisije 2006/73/ES z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih družb ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 241, 2.9.2006, str. 26).“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„6. Države članice zagotovijo, da imajo funkcije notranje kontrole neposreden dostop do upravljalnega organa v nadzorniški funkciji in da mu lahko neposredno poročajo.

Funkcije notranje kontrole so v ta namen neodvisne od članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji in višjega vodstva ter zlasti lahko izražajo pomisleke in opozarjajo upravljalni organ v nadzorniški funkciji, kadar je ustrezno ali kadar specifični razvoj na področju tveganja vpliva na institucijo ali bi nanjo lahko vplival, brez poseganja v pristojnosti upravljalnega organa na podlagi te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.

Vodje funkcij notranje kontrole so neodvisni višji vodstveni delavci z jasno odgovornostjo za funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije. Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije ne upravičujejo imenovanja posebne osebe za funkcijo upravljanja tveganj ali funkcijo zagotavljanja skladnosti, je lahko za funkcijo zagotavljanja skladnosti ali funkcijo upravljanja tveganj pristojna oseba na višjem položaju, ki v instituciji opravlja druge naloge, če ni nasprotja interesov in oseba, pristojna za funkcijo upravljanja tveganj in funkcijo zagotavljanja skladnosti:

(a) izpolnjuje merila primernosti in zahteve po znanju, spretnostim in izkušnjam, potrebnim za različna zadevna področja, ter

(b) ima dovolj časa za ustrezno opravljanje obeh kontrolnih funkcij.

Funkcija notranje revizije ni združljiva z nobenim drugim poslovnim področjem ali kontrolno funkcijo institucije.

Vodij funkcij notranje kontrole se ne razreši brez predhodne odobritve upravljalnega organa v nadzorniški funkciji.“;

(22) člen 77 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi, ob upoštevanju velikosti institucij, njihove notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti njihovih dejavnosti, spodbujajo institucije, da razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje tržnega tveganja in pogosteje uporabljajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za portfelje pozicij iz trgovalne

knjige skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila, kadar je njihova izpostavljenost tveganju neplačila pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških ali lastniških instrumentih različnih izdajateljev, ki kotirajo na borzi.

Ta člen ne posega v izpolnjevanje meril iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(b) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev pojma‚izpostavljenosti tveganju neplačila, pomembne v absolutnem smislu‘ iz odstavka 3, prvi pododstavek, ter pragov za veliko število pomembnih nasprotnih strank in pozicij v dolžniških ali lastniških instrumentih različnih izdajateljev, ki kotirajo na borzi.“;

(23) člen 78 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Nadzorniško primerjanje pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zagotovijo vse naslednje:

(a) institucije, ki jim je dovoljeno uporabljati notranje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje;

(b) institucije, ki uporabljajo alternativni standardizirani pristop iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, če je obseg bilančnih in zunajbilančnih poslov institucije, ki so izpostavljeni tržnemu tveganju, enak ali večji od 500 milijonov EUR v skladu s členom 325a(1), točka (b), navedene uredbe;

(c) institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo notranjih pristopov na podlagi dela 3, naslov II, poglavje 3, Uredbe (EU) št. 575/2013, in zadevne institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop na podlagi dela 3, naslov II, poglavje 2, navedene uredbe, poročajo o rezultatih izračunov pristopov, uporabljenih za določitev zneska pričakovanih kreditnih izgub za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(i) institucije pripravijo svoje računovodske izkaze v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, kot se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;

(ii) institucije vrednotijo sredstva in zunajbilančne postavke ter določijo svoj kapital v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi na podlagi člena 24(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(iii) institucije vrednotijo sredstva in zunajbilančne postavke skladno z računovodskimi standardi na podlagi Direktive Sveta 86/635/EGS (*) ter uporabljajo model za pričakovane kreditne izgube, ki je enak tistemu, ki se uporablja pri mednarodnih računovodskih standardih, kot se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002.

Institucije predložijo rezultate izračunov iz prvega pododstavka skupaj z razlago metodologij, ki so jih uporabile za njihovo pripravo, in vsemi kvalitativnimi informacijami, ki jih zahteva EBA in ki lahko pojasnijo učinek teh izračunov na kapitalske zahteve. Ti rezultati se pristojnim organom predložijo vsaj enkrat letno. EBA lahko nadzorniško primerjanje izvaja vsaki dve leti za vsak pristop iz prvega pododstavka, potem ko se ta postopek izvede petkrat za vsak posamezni pristop.

(*) Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi na podlagi informacij, ki jih predložijo institucije v skladu z odstavkom 1, spremljajo obseg zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, kot je ustrezno, in sicer za izpostavljenosti ali transakcije v referenčnem portfelju, ki izhajajo iz pristopov teh institucij. Pristojni organi ocenijo kakovost teh pristopov vsaj tako pogosto, kot EBA izvaja postopek iz odstavka 1, drugi pododstavek, pri čemer posebno pozornost namenijo:“;

(ii) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) pristopom, pri katerih je spremenljivost izjemno velika ali izjemno majhna in pri katerih so kapitalske zahteve znatno in sistematično podcenjene.“;

(iii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„EBA pripravi poročilo, ki je pristojnim organom v pomoč pri ocenjevanju kakovosti pristopov na podlagi informacij iz odstavka 2.“;

(d) v odstavku 5 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi zagotovijo, da so njihove odločitve o primernosti popravnih ukrepov iz odstavka 4 skladne z načelom, da morajo takšni ukrepi podpirati cilje pristopov s področja uporabe tega člena in zato ne:“;

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. EBA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice in priporočila, kadar na podlagi informacij in ocen iz odstavkov 2 in 3 tega člena meni, da so potrebni za izboljšanje nadzorniških praks ali praks institucij v zvezi s pristopi v okviru nadzorniškega primerjanja.“;

(f) odstavek 8 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se doda naslednja točka:

„(c) seznam zadevnih institucij iz odstavka 1, točka (c).“;

(ii) za prvim pododstavkom se vstavi naslednji pododstavek:

„Za namene točke (c) EBA pri določanju seznama zadevnih institucij upošteva vidike sorazmernosti.“;

(24) v členu 79 se doda naslednja točka:

„(e) institucije izvedejo predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo nameravajo prevzeti, in ustreznosti obstoječih procesov in postopkov za upravljanje tveganja nasprotne stranke ter o teh ocenah poročajo svojemu pristojnemu organu.“;

(25) člen 81 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 81

Tveganje koncentracije

Pristojni organi zagotovijo, da se tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do vseh posameznih nasprotnih strank, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, skupinami povezanih nasprotnih strank in nasprotnimi strankami v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v povezavi z istim blagom, ali zaradi uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, vključno zlasti s tveganji, povezanimi z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, na primer enemu samemu izdajatelju zavarovanja s premoženjem, obravnava in nadzoruje tudi s pisnimi politikami in postopki. Za kriptosredstva brez prepoznavnega izdajatelja se tveganje koncentracije upošteva v smislu izpostavljenosti kriptosredstvom s podobnimi značilnostmi.“;

(26) v členu 83 se doda naslednji odstavek:

„4. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvedejo predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo nameravajo prevzeti, in ustreznosti obstoječih procesov in postopkov za upravljanje tržnega tveganja ter o teh ocenah poročajo svojemu pristojnemu organu;“;

(27) v členu 85 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ovrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno s tveganji, ki izhajajo iz dogovorov o zunanjem izvajanju ter neposrednih in posrednih izpostavljenosti kriptosredstvom in izpostavljenosti ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi, in za kritje dogodkov vrste ‚majhna pogostost – velik vpliv'. Institucije določijo, kaj je operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.";

(28) vstavi se naslednji člen:

„Člen 87a

Okoljska, socialna in upravljavska tveganja

1. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije kot del svojih ureditev upravljanja, vključno z okvirom upravljanja tveganj, ki se zahtevajo na podlagi člena 74(1), zanesljive strategije, politike, procese in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje ESG tveganj v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju.

2. Strategije, politike, procesi in sistemi iz odstavka 1 so sorazmerni z obsegom, naravo in zapletenostjo ESG tveganj poslovnega modela in obsegom dejavnosti institucije ter upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje najmanj desetih let.

3. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preskušajo svojo odpornost na dolgoročne negativne učinke ESG dejavnikov v okviru osnovnega in neugodnega scenarija v danem časovnem okviru, začenši z dejavniki, povezanimi s podnebjem. Za tako preskušanje odpornosti pristojni organi zagotovijo, da institucije vključijo številne ESG scenarije, ki odražajo možne učinke okoljskih in socialnih sprememb ter povezanih javnih politik na dolgoročno poslovno okolje. Pristojni organi zagotovijo, da institucije pri postopku preskušanja odpornosti uporabljajo verodostojne scenarije, ki temeljijo na scenarijih, ki jih pripravijo mednarodne organizacije.

4. Pristojni organi ocenijo in spremljajo razvoj praks institucij v zvezi z njihovimi ESG strategijami ter upravljanjem tveganj, vključno z načrti, ki zajemajo merljive cilje in procese za spremljanje in obravnavanje kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih ESG tveganj, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 76(2). V tej oceni se upoštevajo ponudbe produktov institucij, povezanih s trajnostnostjo, njihove politike financiranja prehoda, povezane politike dajanja posojil ter ESG cilji in omejitve. Pristojni organi ocenijo zanesljivost teh načrtov v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

Pristojni organi lahko pri pripravi ocene iz prvega pododstavka po potrebi sodelujejo z organi ali javnimi telesi, pristojnimi za podnebne spremembe in okoljski nadzor.

5. EBA do 10. januarja 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih določi:

(a) minimalne standarde in referenčne metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje ESG tveganj;

(b) vsebino načrtov, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 76(2) in ki vključujejo konkretne roke ter vmesne merljive cilje in mejnike za spremljanje in obravnavanje finančnih tveganj, ki izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov prehoda v zvezi z ustreznimi regulativnimi cilji in pravnimi akti Unije in držav članic glede ESG dejavnikov, zlasti ciljem doseganja podnebne nevtralnosti, ter, kadar je ustrezno za mednarodno dejavne institucije, pravnimi in regulativnimi cilji tretjih držav;

(c) kvalitativna in kvantitativna merila za ocenjevanje učinka ESG tveganj na profil tveganja in solventnost institucij v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju;

(d) merila za oblikovanje scenarijev iz odstavka 3, vključno s parametri in predpostavkami, ki jih je treba uporabiti v vsakem od scenarijev, posebnimi tveganji in časovnimi obdobji.

Metodologije in predpostavke, ki podpirajo cilje, zaveze in strateške odločitve, razkrite v načrtih iz člena 19a ali 29a Direktive 2013/34/EU ali na osnovi drugih ustreznih okvirov za razkritje in skrbni pregled, so po potrebi usklajene z merili, metodologijami in cilji iz prvega pododstavka tega odstavka ter tudi s predpostavkami in zavezami, vključenimi v navedene načrte.

EBA smernice iz prvega pododstavka redno posodablja, da odražajo napredek pri merjenju in upravljanju ESG tveganj ter razvoj regulativnih ciljev Unije na področju trajnostnosti.“;

(29) člen 88 se spremeni:

(a) v odstavku 1, drugi pododstavek, se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) predsednik upravljalnega organa v nadzorniški funkciji institucije ne izvaja hkrati funkcij glavnega izvršnega direktorja v isti instituciji.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Brez poseganja v splošno kolektivno odgovornost upravljalnega organa države članice zagotovijo, da institucije pripravijo, vzdržujejo in posodabljajo posamične izjave, v katerih so navedene vloge in naloge vseh članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij, ter razporeditev nalog, vključno s podrobnostmi o sistemih poročanja, sistemih odgovornosti in osebah, ki so del ureditev upravljanja, kot je navedeno v členu 74(1), in o njihovih nalogah.

Države članice zagotovijo, da so posamične izjave o nalogah in razporeditev nalog ves čas na voljo in se na zahtevo pravočasno sporočijo pristojnim organom, med drugim za pridobitev dovoljenja, kot je določeno v členu 8.“;

(30) člen 91 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 91

Upravljalni organ in ocena primernosti

1. Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki so pridobili odobritev v skladu s členom 21a(1) (v nadaljnjem besedilu: subjekti), so primarno odgovorni za zagotavljanje, da imajo člani upravljalnega organa ves čas zadosten ugled, ravnajo odkrito, pošteno in neodvisno ter imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za opravljanje svojih nalog ter izpolnjujejo merila in zahteve iz odstavkov 2 do 6 tega člena, razen v zvezi z začasnimi upravitelji, ki jih imenujejo pristojni organi na podlagi člena 29(1) Direktive 2014/59/EU, in izrednimi upravitelji, ki jih imenujejo organi za reševanje na podlagi člena 35(1) navedene direktive. Za izpolnjevanje zahtev glede dobrega ugleda, odkritosti in poštenosti ne zadošča, da zadevna oseba ni bila obsojena za kaznivo dejanje ali da se ne preganja.

1a. Subjekti zagotovijo, da člani upravljalnega organa ves čas izpolnjujejo merila in zahteve iz odstavkov 2 do 6, ter ob upoštevanju nadzorniških pričakovanj ocenijo primernost članov upravljalnega organa, preden ti prevzamejo svoj položaj in jo nato redno ocenjujejo, kot je določeno v veljavnih zakonih in predpisih, smernicah in notranjih politikah glede primernosti.

Kadar pa naj bi večino članov upravljalnega organa hkrati zamenjali novoimenovani člani in bi uporaba prvega pododstavka privedla do tega, da bi oceno primernosti prihodnjih članov opravili odhajajoči člani, lahko države članice dovolijo, da se ocena opravi po tem, ko novoimenovani člani prevzamejo svoj položaj. Subjekt ob predložitvi vloge pristojnemu organu v skladu z odstavkom 1f potrdi tudi obstoj teh pogojev.

1b. Kadar subjekti na podlagi notranje ocene primernosti iz odstavka 1a ugotovijo, da zadevni član ali potencialni zadevni član ne izpolnjuje meril in zahtev iz odstavka 1:

(a) zagotovijo, da v primeru, da se ta ocena zaključi, preden bi potencialni zadevni član prevzel položaj, ta zadevnega položaja ne prevzame;

(b) pravočasno razrešijo takega člana iz upravljalnega organa ali

(c) pravočasno sprejmejo dodatne ukrepe, potrebne za zagotovitev, da je tak član primeren ali postane primeren za zadevni položaj.

1c. Subjekti zagotovijo, da so informacije o primernosti članov upravljalnega organa vedno posodobljene. Subjekti te informacije na zahtevo predložijo pristojnemu organu na način, ki ga določi pristojni organ.

1d. Države članice zagotovijo vsaj, da pristojni organ brez nepotrebnega odlašanja in takoj, ko se pojavi jasna namera o imenovanju člana upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali predsednika upravljalnega organa v nadzorniški funkciji, v vsakem primeru pa najpozneje 30 delovnih dni, preden potencialni člani prevzamejo svoj položaj, prejme vlogo za oceno primernosti za naslednje subjekte:

(a) EU nadrejene institucije, ki se štejejo za velike institucije;

(b) nadrejene institucije v državi članici, ki se štejejo za velike institucije, razen kadar so povezane s centralnim organom;

(c) centralne organe, ki se štejejo za velike institucije ali ki nadzorujejo z njimi povezane velike institucije;

(d) samostojne institucije v Uniji, ki se štejejo za velike institucij

(e) velike podrejene družbe, kakor so opredeljene v členu 4(1), točka 147, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(f) nadrejene finančne holdinge v državi članici, nadrejene mešane finančne holdinge v državi članici, EU nadrejene finančne holdinge in EU nadrejene mešane finančne holdinge, ki imajo znotraj svoje skupine velike institucije, razen tistih, za katere se uporablja člen 21a(4) te direktive.

1e. Vlogi glede primernosti iz odstavka 1d, se priložijo:

(a) vprašalnik glede primernosti in življenjepis;

(b) notranja ocena primernosti iz odstavka 1a, razen če se uporablja drugi pododstavek navedenega odstavka;

(c) kazenske evidence, takoj ko so na voljo;

(d) vsi drugi dokumenti, ki se zahtevajo na podlagi nacionalnega prava, takoj ko so na voljo;

(e) vsi drugi dokumenti, ki jih navede pristojni organ, takoj ko so na voljo, ter

(f) navedba datuma imenovanja in datuma dejanskega prevzema nalog.

Subjekti vlogo za oceno primernosti in priložene dokumente predložijo pristojnemu organu na način, ki ga določi pristojni organ.

Kadar pristojni organ nima dovolj informacij za izvedbo ocene primernosti na podlagi informacij s seznama iz prvega pododstavka tega odstavka, lahko zahteva, da potencialni član pred predložitvijo zahtevanih informacij ne prevzame položaja, razen če je prepričan, da takih informacij ni mogoče zagotoviti.

Kadar ima pristojni organ pomisleke glede tega, ali potencialni član izpolnjuje merila in zahteve iz odstavkov 2 do 6 tega člena, začne okrepljen dialog z institucijo za obravnavo ugotovljenih pomislekov, da bi se prepričali, da je potencialni član primeren ali da bo primeren ob nastopu položaja.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih določi, kako se bo izvajal okrepljen dialog za obravnavo pomislekov glede primernosti.

1f. Države članice zagotovijo, da pristojni organi ocenijo, ali člani upravljalnega organa ves čas izpolnjujejo merila in zahteve iz odstavkov 2 do 6. Subjekti vlogo za oceno primernosti in druge informacije, potrebne za ocenjevanje primernosti članov njihovega upravljalnega organa, predložijo pristojnemu organu na način, ki ga določi ta pristojni organ.

Pristojni organi lahko zahtevajo dodatne informacije ali dokumentacijo, vključno z razgovori ali zaslišanji.

1g. Pristojni organi zlasti preverijo, ali so merila in zahteve iz odstavkov 2 do 6 tega člena še vedno izpolnjeni, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da v povezavi s subjektom poteka pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849, da je prišlo do pranja denarja ali financiranja terorizma, se to poskuša oziroma se je poskušalo ali da obstaja povečano tveganje za to.

1h. Kadar člani upravljalnega organa ne izpolnjujejo ves čas meril in zahtev iz odstavkov 2 do 6, države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila, da:

(a) v primeru predhodne ocene preprečijo, da bi bili taki člani del upravljalnega organa, ali jih razrešijo iz upravljalnega organa;

(b) v primeru naknadne ocene razrešijo take člane iz upravljalnega organa ali

(c) od zadevnih subjektov zahtevajo, da sprejmejo dodatne ukrepe, potrebne za zagotovitev, da so taki člani primerni ali postanejo primerni za zadevni položaj.

Takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost članov upravljalnega organa, subjekti ponovno ocenijo njihovo primernost in o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojni organ.

Kadar pristojni organ ugotovi, da so se zadevne informacije o primernosti članov upravljalnega organa spremenile in bi ta sprememba lahko vplivala na primernost zadevnih članov, pristojni organ ponovno oceni njihovo primernost.

Od pristojnih organov se ne zahteva, da ob obnovitvi mandata članov upravljalnega organa ponovno ocenijo njihovo primernost, razen če so se zadevne informacije, ki so znane pristojnim organom, spremenile in bi takšna sprememba lahko vplivala na primernost zadevnega člana.

1i. Pristojni organi lahko od organa, odgovornega za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, v okviru svojih preverjanj in ob upoštevanju ocene tveganja zahtevajo vpogled v ustrezne informacije o članih upravljalnega organa. Pristojni organi lahko zahtevajo tudi dostop do osrednje podatkovne zbirke AML/CFT iz Uredbe (EU) 2024/1620 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, vzpostavljen z navedeno uredbo(v nadaljnjem besedilu: Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma) odloči ali se tak dostop odobri.

1j. Pristojni organi vsaj v zvezi z imenovanjem članov upravljalnega organa na položaj v subjektih iz odstavka 1d ustrezno preučijo, če bi bilo treba določiti skrajni rok za zaključek ocene primernosti. Ta skrajni rok se lahko po potrebi podaljša.

2. Vsak član upravljalnega organa opravljanju svojih funkcij v subjektih nameni dovolj časa.

2a. Vsak član upravljalnega organa ima dober ugled, ravna odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko po potrebi učinkovito oceni in izpodbija odločitve upravljalnega organa ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem. Članstvo v upravljalnem organu kreditne institucije, ki je stalno povezana s centralnim organom, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje.

2b. Upravljalni organ ima ustrezno kolektivno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti subjekta in povezana tveganja, ki jim je izpostavljen ob upoštevanju ESG dejavnikov, ter kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne učinke, ki jih to povzroča. Upravljalni organ je v splošnem sestavljen dovolj raznoliko, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

3. Pri določitvi števila direktorskih funkcij, ki jih član upravljalnega organa lahko opravlja istočasno, se upoštevajo individualne okoliščine ter narava, obseg in zapletenost dejavnosti subjekta. Člani upravljalnega organa subjekta, ki je pomemben zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, imajo od 1. julija 2014, razen če zastopajo interese države članice, istočasno le eno od naslednjih kombinacij direktorskih funkcij:

(a) izvršna direktorska funkcija z dvema neizvršnima direktorskima funkcijama;

(b) štiri funkcije neizvršnega direktorja.

4. Za namene odstavka 3 se kot ena direktorska funkcija šteje:

(a) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija znotraj iste skupine;

(b) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija znotraj:

(i) subjektov, ki so člani iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali subjektov, v katerih ima ista institucionalna shema za zaščito vlog kvalificirani delež, ali

(ii) družb, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima subjekt kvalificiran delež.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka, skupina pomeni skupino podjetij, ki so medsebojno povezana, kakor je opisano v členu 22 Direktive 2013/34/EU, ali skupino podjetij, ki so podrejene družbe istega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

5. Direktorske funkcije v organizacijah, katerih glavni cilji niso predvsem komercialne narave, ne štejejo za namene odstavka 3.

6. Pristojni organi lahko članom upravljalnega organa dovolijo opravljati eno dodatno funkcijo neizvršnega direktorja.

7. Subjekti namenijo ustrezne človeške vire in finančna sredstva za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa, tudi kar zadeva ESG tveganja in učinke ter tveganja, povezana z IKT, kakor so opredeljena v členu 4(1), točka 52c, Uredbe (EU) št. 575/2013.

8. Države članice ali pristojni organi od subjektov in njihovih komisij za imenovanja, če obstajajo, zahtevajo, naj pri imenovanju članov upoštevajo širok nabor odlik in sposobnosti ter sorazmerno spodbujajo raznolikost in uravnoteženo zastopanost spolov v upravljalnem organu. V ta namen subjekti vzpostavijo politiko spodbujanja raznolikosti v upravljalnem organu.

9. Pristojni organi zbirajo informacije, razkrite v skladu s členom 435(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013, in te informacije uporabijo za primerjavo praks v zvezi z raznolikostjo. Pristojni organi te informacije posredujejo EBA. Ta na podlagi prejetih informacij primerja prakse v zvezi z raznolikostjo na ravni Unije.

10. EBA za namene tega člena in člena 91a pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za subjekte iz odstavka 1d tega člena, da se podrobneje opredeli minimalna vsebina vprašalnika glede primernosti, življenjepisa in notranje ocene primernosti, ki jih je treba predložiti pristojnim organom za izvedbo ocene primernosti iz odstavka 1f tega člena in člena 91a(5).

Države članice zagotovijo, da se oblikujejo ustrezni standardi za subjekte, ki niso navedeni v odstavku 1d tega člena.

EBA osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predloži Komisiji do 10. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

11. EBA do 10. julija 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 glede:

(a) pojma zadostnega časa, ki ga mora član upravljalnega organa nameniti opravljanju nalog, glede na individualne okoliščine, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti subjekta;

(b) pojmov dobrega ugleda, odkritosti, poštenosti in neodvisnosti člana upravljalnega organa, kot je navedeno v odstavku 2a;

(c) pojma ustreznega kolektivnega znanja, spretnosti in izkušenj upravljalnega organa, kot je navedeno v odstavku 2b;

(d) pojma ustreznih človeških virov in finančnih sredstev, namenjenih uvajanju in usposabljanju članov upravljalnega organa, kot je navedeno v odstavku 7;

(e) pojma raznolikosti, ki jo je treba upoštevati pri izboru članov upravljalnega organa, kot je navedeno v odstavku 8;

(f) meril za določitev obstoja utemeljenih razlogov za sum, da gre ali je šlo v zvezi s subjektom za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega ali povečano tveganje za to.

EBA za namene prvega pododstavka, točka (f), tesno sodeluje z ESMA in Organom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

12. EBA do 31. decembra 2029 v tesnem sodelovanju z ECB pregleda uporabo odstavkov 1d do 1j in njihovo učinkovitost pri zagotavljanju, da okvir za ‚sposobnost in primernost' ustreza svojemu namenu, ter o tem poroča, pri čemer upošteva načelo sorazmernosti. EBA to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Na podlagi tega poročila Komisija po potrebi poda zakonodajni predlog.

13. Ta člen in člen 91a ne posegata v določbe držav članic o zastopanosti zaposlenih v upravljalnem organu.

14. Ta člen in člena 91a ne posegata v določbe držav članic o imenovanju članov upravljalnega organa v nadzorniški funkciji s strani regionalnih ali lokalnih izvoljenih organov ali o imenovanjih, pri katerih upravljalni organ nima pristojnosti v postopku izbire in imenovanja svojih članov. V navedenih primerih se vzpostavijo ustrezni zaščitni ukrepi za zagotovitev primernosti teh članov upravljalnega organa.";

(*) Uredba (EU) 2024/1620 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 (UL L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

(31) vstavi se naslednji člen:

„Člen 91a

Nosilci ključnih funkcij in ocena primernosti

1. Subjekti iz člena 91(1) so primarno odgovorni za zagotavljanje, da imajo nosilci ključnih funkcij ves čas zadosten ugled, so odkriti in pošteni ter imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za opravljanje svojih nalog. Za izpolnjevanje zahtev glede dobrega ugleda, odkritosti in poštenosti ne zadošča, da zadevna oseba ni bila obsojena za kaznivo dejanje ali da se ne preganja.

2. Subjekti zagotovijo, da nosilci ključnih funkcij ves čas izpolnjujejo merila in zahteve iz odstavka 1, in ocenijo primernost nosilcev ključnih funkcij, preden ti prevzamejo svoj položaj in nato redno, ob upoštevanju nadzornih pričakovanj, kot je določeno v veljavnih zakonih in predpisih, smernicah in notranjih politikah glede primernosti.

3. Kadar subjekti na podlagi notranje ocene primernosti iz odstavka 2 ugotovijo, da oseba ne izpolnjuje meril in zahtev iz odstavka 1:

(a) te osebe ne imenujejo za nosilca ključne funkcije, kadar se ta ocena zaključi, preden bi oseba prevzela položaj;

(b) pravočasno razrešijo to osebo kot nosilca ključne funkcije ali

(c) pravočasno sprejmejo dodatne ukrepe, potrebne za zagotovitev, da je taka oseba primerna ali postane primerna za zadevni položaj.

Subjekti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev ustreznega delovanja položaja nosilca ključne funkcije, vključno z zamenjavo nosilca ključne funkcije, če ta oseba ne izpolnjuje več meril primernosti in zahtev.

4. Subjekti zagotovijo, da so informacije o primernosti nosilcev ključnih funkcij vedno posodobljene. Subjekti te informacije na zahtevo predložijo pristojnemu organu na način, ki ga določi ta pristojni organ.

5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi ocenijo, da vodje funkcij notranje kontrole in finančni direktor ves čas izpolnjujejo merila in zahteve iz odstavka 1, kadar se ti vodje ali direktor imenujejo za vloge vsaj v naslednjih subjektih:

(a) EU nadrejenih institucijah, ki se štejejo za velike institucije;

(b) nadrejenih institucijah v državi članici, ki se štejejo za velike institucije, razen kadar so povezane s centralnim organom;

(c) centralnih organih, ki se štejejo za velike institucije ali ki nadzorujejo z njimi povezane velike institucije;

(d) samostojnih institucijah v Uniji, ki se štejejo za velike institucije;

(e) velikih podrejenih družbah, kakor so opredeljene v členu 4(1), točka 147, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(f) nadrejenih finančnih holdingih v državi članici, nadrejenih mešanih finančnih holdingih v državi članici, EU nadrejenih finančnih holdingih in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingih, ki imajo znotraj svoje skupine velike institucije, razen tistih, za katere se uporablja člen 21a(4) te direktive.

6. Kadar vodje funkcij notranje kontrole in finančni direktor ne izpolnjujejo ves čas meril in zahtev iz odstavka 1, države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila, da:

(a) v primeru predhodne ocene preprečijo, da bi taki vodje ali direktor nastopili svoj položaj, ali jih razrešijo iz položaja;

(b) v primeru naknadne ocene razrešijo take vodje ali direktorja oziroma zahtevajo od subjekta, da jih razreši s položaja;

(c) zahtevajo od zadevnih subjektov, da sprejmejo dodatne ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so taki vodje ali direktor primerni ali postanejo primerni za zadevni položaj.

Takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost vodij funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja, subjekti iz odstavka 5 ponovno ocenijo njihovo primernost in o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojni organ.

Kadar pristojni organ ugotovi, da so se zadevne informacije o primernosti vodij funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja spremenile in bi takšna sprememba lahko vplivala na primernost zadevnih vodij ali direktorja, pristojni organ ponovno oceni njihovo primernost.

Od pristojnih organov se ne zahteva, da ob obnovitvi ali podaljšanju pogodbe vodij ali direktorja ponovno ocenijo njihovo primernost, razen če so se zadevne informacije, ki so znane pristojnim organom, spremenile in bi takšna sprememba lahko vplivala na primernost zadevnih vodij ali direktorja.

Pristojni organi vsaj v zvezi z imenovanjem teh vodij funkcij notranje kontrole in tega finančnega direktorja na položaj v subjektih iz odstavka 5 ustrezno preučijo, če bi bilo treba določiti skrajni rok za zaključek ocene primernosti. Ta skrajni rok se lahko po potrebi podaljša.

7. Pristojni organi lahko od organa, odgovornega za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, v okviru svojih preverjanj in ob upoštevanju ocene tveganja zahtevajo vpogled v ustrezne informacije o vodjih funkcij notranje kontrole in finančnem direktorju. Pristojni organi lahko zahtevajo tudi dostop do osrednje podatkovne zbirke AML/CFT iz Uredbe (EU) 2024/1620 AMLA. Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma odloči ali se tak dostop odobri.

8. EBA do 10. julija 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 glede:

(a) pojmov dobrega ugleda, odkritosti in poštenosti, kot je navedeno v odstavku 1;

(b) pojma ustreznega znanja, sposobnosti in izkušenj, kot je navedeno v odstavku 1;

(c) meril za določitev obstoja utemeljenih razlogov za sum, da gre ali je šlo v zvezi s subjektom za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega ali povečano tveganje za to.

EBA za namene prvega pododstavka, točka (c), tesno sodeluje z ESMA in z Organom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.“;

(32) člen 92 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točki (e) in (f) nadomestita z naslednjim:

„(e) zaposleni, ki opravljajo funkcije notranje kontrole, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, imajo ustrezno pristojnost in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera kontrolirajo;

(f) prejemke vodij funkcij notranje kontrole neposredno nadzoruje komisija za prejemke iz člena 95 ali, če takšna komisija ni ustanovljena, upravljalni organ v nadzorniški funkciji;“;

(b) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) zaposleni z vodstveno odgovornostjo za funkcije notranje kontrole institucije ali pomembne poslovne enote;“;

(33) člen 94 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kadar so prejemki odvisni od uspešnosti, celotni znesek prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in zadevne poslovne enote ter splošnih rezultatov institucije, pri čemer se pri ocenjevanju uspešnosti posameznika upoštevajo finančna in nefinančna merila, vključno z obravnavo tveganj iz člena 76 (2);“;

(b) v odstavku 2, tretji pododstavek, se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vodstvene odgovornosti in funkcij notranje kontrole;“;

(c) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) institucijo, ki ni velika institucija in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 enaka ali nižja kot 5 milijard EUR;“;

(34) v členu 97(4) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi pri pregledovanju in ovrednotenju iz odstavka 1 tega člena uporabijo načelo sorazmernosti v skladu z merili, razkritimi na podlagi člena 143(1), točka (c). Pristojni organ lahko zlasti za namene pregledovanja in ovrednotenja institucije preuči, ali so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija ni GSPI, GSPI zunaj EU ali subjekt, ki je GSPI, v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013;

(b) institucija ni bila opredeljena kot druga sistemsko pomembna institucija (DSPI) v skladu s členom 131(1) in (3) te direktive;

(c) institucija je del skupine, v kateri so nadrejena institucija in velika večina podrejenih institucij medsebojno povezane, kot je opisano v členu 22 Direktive 2013/34/EU;

(d) podrejene institucije iz točke (c) tega pododstavka izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) podrejene institucije oziroma velika večina podrejenih institucij se štejejo za vzajemne institucije, zadružne institucije ali hranilnice v skladu s členom 27(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013, veljavno nacionalno pravo pa vključuje zgornjo mejo ali omejitev najvišje ravni razdelitev;

(ii) njihova skupna sredstva na posamični ali subkonsolidirani podlagi ne presegajo 30 milijard EUR.“;

(35) člen 98 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka:

„(k) v kolikšni meri so institucije vzpostavile ustrezne politike in operativne ukrepe, povezane z merljivimi cilji in mejniki, določenimi v načrtih, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 76(2).“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„9. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravijo pristojni organi, vključujeta ocenjevanje procesov upravljanja institucij in upravljanja njihovih tveganj za obravnavanje ESG tveganj ter izpostavljenosti institucij ESG tveganjem. Pri določitvi ustreznosti procesov in izpostavljenosti institucij pristojni organi upoštevajo poslovne modele teh institucij.

Izpostavljenosti institucij ESG tveganjem se ocenijo tudi na podlagi načrtov institucij, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 76(2). Postopki upravljanja institucij in upravljanja njihovih tveganj v zvezi z ESG tveganji se uskladijo s cilji iz teh načrtov.

Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravijo pristojni organi, vključujeta ocenjevanje načrtov institucij, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 76(2), ter napredka pri obravnavanju ESG tveganj, ki izhajajo iz procesa prilagajanja podnebni nevtralnosti, in pri doseganju drugih ustreznih regulativnih ciljev Unije v zvezi z ESG dejavniki.

10. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravijo pristojni organi, vključujeta ocenjevanje procesov upravljanja institucij in upravljanja njihovih tveganj za izpostavljenosti kriptosredstvom in opravljanjem storitev v zvezi s kriptosredstvi, vključno z upoštevanjem politik in postopkov institucij za opredelitev tveganj, ter ustreznosti rezultatov ocen iz člena 79, točka (e), in člena 83(4).“;

(36) v členu 100 se dodata naslednja odstavka:

„3. Institucije in tretje osebe, ki svetujejo institucijam v okviru stresnega testiranja, se vzdržijo dejavnosti, ki lahko zmanjšajo zanesljivost stresnega testa, kot so primerjanje, medsebojna izmenjava informacij, sporazumi o skupnem ravnanju ali optimizacija njihovih informacij, predloženih za stresne teste. Brez poseganja v druge ustrezne določbe iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za odkrivanje teh dejavnosti.

4. EBA, EIOPA in ESMA prek Skupnega odbora iz člena 54 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 razvijejo smernice, s katerimi zagotovijo, da so doslednost, dolgoročni premisleki in skupni standardi za metodologije ocenjevanja vključeni v stresno testiranje ESG tveganj. Skupni odbor te smernice objavi do 10. januarja 2026. EBA, EIOPA in ESMA prek tega Skupnega odbora preučijo, kako se lahko socialna in upravljavska tveganja vključijo v stresno testiranje.“;

(37) v členu 101 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Če za trgovalno enoto, ki uporablja notranji model za tržno tveganje, rezultati testiranja za nazaj ali testa opredelitve dobičkov in izgub pokažejo, da model ni več dovolj točen, pristojni organi pregledajo pogoje za dovoljenje za uporabo notranjega modela ali uvedejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo takojšnje izboljšanje modela.“;

(38) člen 104 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Za namene člena 97, člena 98(1), (4), (5), (9) in (10), člena 101(4) ter člena 102 te direktive ter uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsaj pooblastila, da:“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) omejijo poslovanje, tudi v zvezi s sprejemanjem vlog, dejavnostmi ali mrežo institucij, ali zahtevajo odsvojitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za trdnost institucije;“;

(iii) dodata se naslednji točki:

„(m) od institucij zahtevajo, da zmanjšajo kratkoročna, srednjeročna in dolgoročna tveganja, ki izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov prehoda v zvezi z ustreznimi pravnimi in regulativnimi cilji Unije, držav članic ali tretjih držav, s prilagoditvami njihovih poslovnih strategij, upravljanja in upravljanja tveganj, zaradi česar bi se lahko zahtevala okrepitev ciljev, ukrepov in dejavnosti, vključenih v njihove načrte, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 76(2);

(n) od institucij zahtevajo, da izvedejo stresno testiranje ali analizo scenarijev, da ocenijo tveganja, ki izhajajo iz izpostavljenosti kriptosredstvom in opravljanja storitev v zvezi s kriptosredstvi.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih določi, kako lahko pristojni organi ugotovijo, ali tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja institucij iz člena 381 Uredbe (EU) št. 575/2013 predstavlja preveliko tveganje za stabilnost teh institucij.“;

(39) člen 104a se spremeni:

(a) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar se zahteva dodatni kapital za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s členom 92(1), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi določijo raven dodatnega kapitala, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, točka (a), tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka 2, razen petega pododstavka, tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov 3 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„6. Kadar institucija postane zavezana spoštovati izstopni prag iz člena 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, velja naslednje:

(a) nominalni znesek dodatnega potrebnega kapitala, ki ga zahteva pristojni organ institucije v skladu s členom 104(1), točka (a), za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se ne poveča, ker postane institucija zavezana spoštovati izstopni prag;

(b) pristojni organ institucije brez odlašanja in v vsakem primeru najpozneje do konca naslednjega postopka pregledovanja in ovrednotenja pregleda dodatno potrebni kapital, ki ga je zahteval od institucije v skladu s členom 104(1), točka (a), in odstrani vse njegove dele, ki bi dvojno upoštevali tveganja, ki so že v celoti krita, ker je institucija zavezana spoštovati izstopni prag;

(c) takoj ko pristojni organ zaključi pregledovanje iz točke (b) tega pododstavka, se točka (a) tega pododstavka ne uporablja več.

Za namene tega člena ter členov 131 in 133 te direktive se šteje, da je institucija zavezana spoštovati izstopni prag, kadar znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije, izračunan v skladu s členom 92(3), prvi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013, presega njen znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu s členom 92(4) navedene uredbe.

7. EBA do 10. aprila 2025 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih podrobneje opredeli, kako izvajati zahteve iz odstavka 6 tega člena, zlasti:

(a) kako naj pristojni organi v procesu nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja upoštevajo dejstvo, da je institucija postala zavezana k spoštovanju izstopnega praga;

(b) kako naj pristojni organi in institucije sporočajo in razkrivajo učinek na nadzorniške zahteve institucije, ki je postala zavezana k spoštovanju izstopnega praga.

8. Dokler je institucija zavezana spoštovati izstopni prag, pristojni organ institucije za namene odstavka 2 ne uvede dodatne kapitalske zahteve, ki bi dvojno upoštevala tveganja, ki so že v celoti krita, ker je institucija zavezana spoštovati izstopni prag.“;

(40) v členu 104b se doda naslednji odstavek:

„4a. Kadar institucija postane zavezana spoštovati izstopni prag, lahko njen pristojni organ pregleda svoj napotek o dodatno potrebnem kapitalu, sporočen tej instituciji, da zagotovi, da ostane njegova umerjenost ustrezna.“;

(41) v členu 106 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice pooblastijo pristojne organe, da:

(a) od institucij zahtevajo, da objavijo informacije iz dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 pogosteje, kot se zahteva v členih 433 do 433c navedene uredbe;

(b) določijo roke, v katerih morajo institucije, razen majhnih in nekompleksnih institucij, EBA predložiti informacije o razkritjih za njihovo objavo na spletni strani EBA za centralizirana razkritja;

(c) od institucij zahtevajo uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso spletna stran EBA za centralizirana razkritja, ali računovodski izkazi institucij.

EBA do 10. julija 2025 ob upoštevanju dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih podrobneje opredeli zahteve iz odstavka 1 tega člena.“;

(42) v naslov VII, poglavje 3, se pred oddelek I vstavi naslednji oddelek:

„*ODDELEK I*

Uporaba tega poglavja za skupine investicijskih podjetij

Člen 110a

Področje uporabe za skupine investicijskih podjetij

To poglavje se uporablja za skupine investicijskih podjetij, kakor so opredeljene v členu 4(1), točka 25, Uredbe (EU) 2019/2033, kadar za vsaj eno investicijsko podjetje v navedeni skupini na podlagi člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033 velja Uredba (EU) št. 575/2013.

To poglavje se ne uporablja za skupine investicijskih podjetij, kadar za nobeno investicijsko podjetje v navedeni skupini na podlagi člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033 ne velja Uredba (EU) št. 575/2013.“;

(43) člen 121 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 121*

Usposobljenost članov upravljalnega organa

Države članice zahtevajo, da imajo člani upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, razen tistih holdingov, ki jim je bila izdana odobritev v skladu s členom 21a(4), zadosten ugled in imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje iz člena 91(1) za opravljanje teh nalog, pri čemer se upošteva posebna vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi so primarno odgovorni za zagotavljanje primernosti članov svojega upravljalnega organa.“;

(44) člen 131 se spremeni:

(a) v odstavku 5a se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 7 tega člena Komisiji predloži mnenje o primernosti blažilnika za DSPI. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 16a(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži svoje mnenje o blažilniku.“;

(b) v odstavku 6 se doda naslednja točka:

„(c) ko DSPI postane zavezana spoštovati izstopni prag, njen pristojni organ ali imenovani organ, najpozneje do datuma letnega pregleda iz točke (b) pregleda zahtevo institucije glede blažilnika za DSPI za zagotavljanje, da ostane njegova umerjenost ustrezna.“;

(c) v odstavku 15 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namene člena 133(10), (11) ali (12), in stopnje blažilnika za DSPI ali stopnje blažilnika za GSPI, ki velja za isto institucijo, višja od 5 %, se uporabi postopek iz odstavka 5a tega člena. Kadar odločitev o določitvi blažilnika sistemskih tveganj, blažilnika za DSPI ali blažilnika za GSPI privede do znižanja predhodno določene stopnje ali se le-ta ne spremeni, se za namene tega odstavka postopek iz odstavka 5a tega člena ne uporablja.“;

(45) člen 133 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica zagotovi, da je mogoče določiti blažilnik sistemskih tveganj v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala za finančni sektor ali za eno ali več podskupin tega sektorja v zvezi z vsemi izpostavljenostmi ali eno od podskupin izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, da bi se preprečila in zmanjšala makrobonitetna ali sistemska tveganja, vključno z makrobonitetnimi ali sistemskimi tveganji, ki izhajajo iz podnebnih sprememb, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 ter člena 130 in 131 te direktive ne zajemajo, tj. tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici.“;

(b) odstavek 8 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) blažilnik sistemskih tveganj se ne sme uporabljati za obravnavanje česar koli od naslednjega:

(i) tveganj, ki jih zajemata člena 130 in 131 te direktive;

(ii) tveganj, ki jih v celoti zajema izračun iz člena 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(d) kadar blažilnik sistemskih tveganj velja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije in ko ta institucija postane zavezana spoštovati izstopni prag, njen pristojni organ ali imenovani organ, najpozneje do datuma dveletnega pregleda iz točke (b) tega odstavka pregleda zahtevo institucije glede blažilnika sistemskih tveganj za zagotovitev, da ostane umerjenost ustrezna.“;

(c) odstavka 11 in 12 se nadomestita z naslednjim:

„11. Kadar določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 3 % in ne presega 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ države članice, ki določi ta blažilnik, v uradnem obvestilu, predloženem v skladu z odstavkom 9, zaprosi za mnenji Komisije in ESRB.

ESRB v enem mesecu po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 Komisiji predloži mnenje o tem, ali se stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj štejejo za primerne. Komisija v dveh mesecih po prejemu tega uradnega obvestila in ob upoštevanju mnenja ESRB poda svoje mnenje.

Kadar je mnenje Komisije negativno, pristojni organ ali imenovani organ države članice, kot je ustrezno, ki določi blažilnik sistemskih tveganj, upošteva to mnenje ali poda razloge, zakaj ga ne bo upošteval.

Kadar je ena ali več institucij, za katere velja ena ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj, podrejena družba nadrejene osebe, ki ima sedež v drugi državi članici, ESRB in Komisija v svojih mnenjih preučita tudi, ali se šteje, da je uporaba stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te institucije primerna.

Kadar se organi podrejene družbe in nadrejene osebe ne strinjajo s stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporabljajo za to institucijo, ter v primeru, da sta mnenji Komisije in ESRB negativni, lahko pristojni organ ali imenovani organ, kot je ustrezno, zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Odločitev o določitvi stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te izpostavljenosti se začasno odloži, dokler EBA ne sprejme odločitve.

Za namene tega odstavka se priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica, v skladu s členom 134 ne upošteva pri pragih iz prvega pododstavka tega odstavka.

12. Kadar določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kot je ustrezno, pred uvedbo blažilnika sistemskih tveganj zaprosi za dovoljenje Komisijo.

ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 tega člena Komisiji predloži mnenje o tem, ali se blažilnik sistemskih tveganj zdi primeren. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 16a(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 v šestih tednih od prejema tega uradnega obvestila predloži svoje mnenje o blažilniku sistemskih tveganj.

Komisija v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 in ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, kadar je to ustrezno, ter kadar meni, da stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj ne povzročajo nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme akt, s katerim pristojni organ ali imenovani organ, kot je ustrezno, pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.

Za namene tega odstavka se priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica, v skladu s členom 134 ne upošteva pri pragu iz prvega pododstavka tega odstavka.“;

(46) člen 142 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali, kadar je ustrezno, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda;“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organ oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri le, če meni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta ohranil ali zbral zadosten kapital, ki bo instituciji omogočil izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku ali, kadar je ustrezno, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v roku, ki je po njegovem mnenju primeren.“;

(c) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) uporabi svoja pooblastila v skladu s členom 102, da uvede strožje omejitve razdelitev od omejitev iz členov 141 in 141b, kakor je ustrezno.“;

(47) člen 161 se spremeni:

(a) odstavek 3 se črta;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija do 31. decembra 2016 ob upoštevanju relevantnega razvoja na ravni Unije in mednarodni ravni pregleda rezultate, dosežene v skladu s členom 91(9), vključno z ustreznostjo primerjanja praks v zvezi z raznolikostjo ter o tem pripravi poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.“.

Člen 2

Prenos

1. Države članice do 10. januarja 2026 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 11. januarja 2026.

Vendar države članice uporabljajo ukrepe, potrebne za uskladitev s spremembami iz člena 1, točki 9 in 13, od 11. januarja 2027.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka tega odstavka države članice uporabljajo ukrepe, potrebne za uskladitev s spremembami iz člena 1, točka 13, te direktive v zvezi s členoma 48k in 48l Direktive 2013/36/EU od 11. januarja 2026 in s spremembami iz člena 1, točka 9, te direktive v zvezi s členom 21c(5) Direktive 2013/36/EU od 11. julija 2026.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1, točka 44(c) in točka 45(c), se uporablja od 29. julija 2024.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 31. maja 2024

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednica*
R. METSOLA	H. LAHBIB